

بر حمتك يا ارحم الراحمين

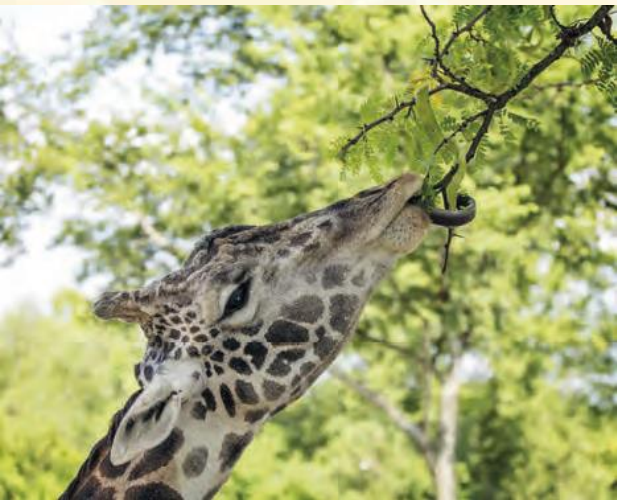
فصل ۵

از ماده به انرژی

طرح سؤالات عددی و
محاسباتی از مباحث این فصل
در همه آزمون‌ها از جمله
کنکور سراسری ممنوع است.

از ماده به انرژی

- اکنون که در حال مطالعه این درس هستید، یاخته های بدنتان انرژی مصرف می کنند. این انرژی از کجا و چگونه تأمین می شود؟
- چرا ورزش و فعالیت های بدنی شدید، سبب می شوند تا احساس گرما کنیم و مقداری آب به شکل عرق از دست بدهیم؟
- با همه تفاوت هایی که بین ما و زرافه ای که در تصویر می بینید، وجود دارد؛ انرژی مورد نیاز ما به شیوه ی کسانی از غذایی که می خوریم تأمین می شود. در این فصل به فرایندهای آزاد شدن انرژی از ماده مغذی در یاخته ها می پردازیم.

• تنفس یاخته ای

- به یاد دارید چرا به اکسیژن نیاز داریم؟ در کتاب زیست شناسی ۱، آموختید که نیاز ما به اکسیژن به علت انجام فرایندی به نام تنفس یاخته ای است؛ زیرا در این فرایند ATP تولید می شود. مثلاً انرژی ذخیره شده در گلوکز در تنفس یاخته ای، برای تشکیل مولکول ATP. به کار می رود.

اکسید می شود

• تنفس یاخته ای

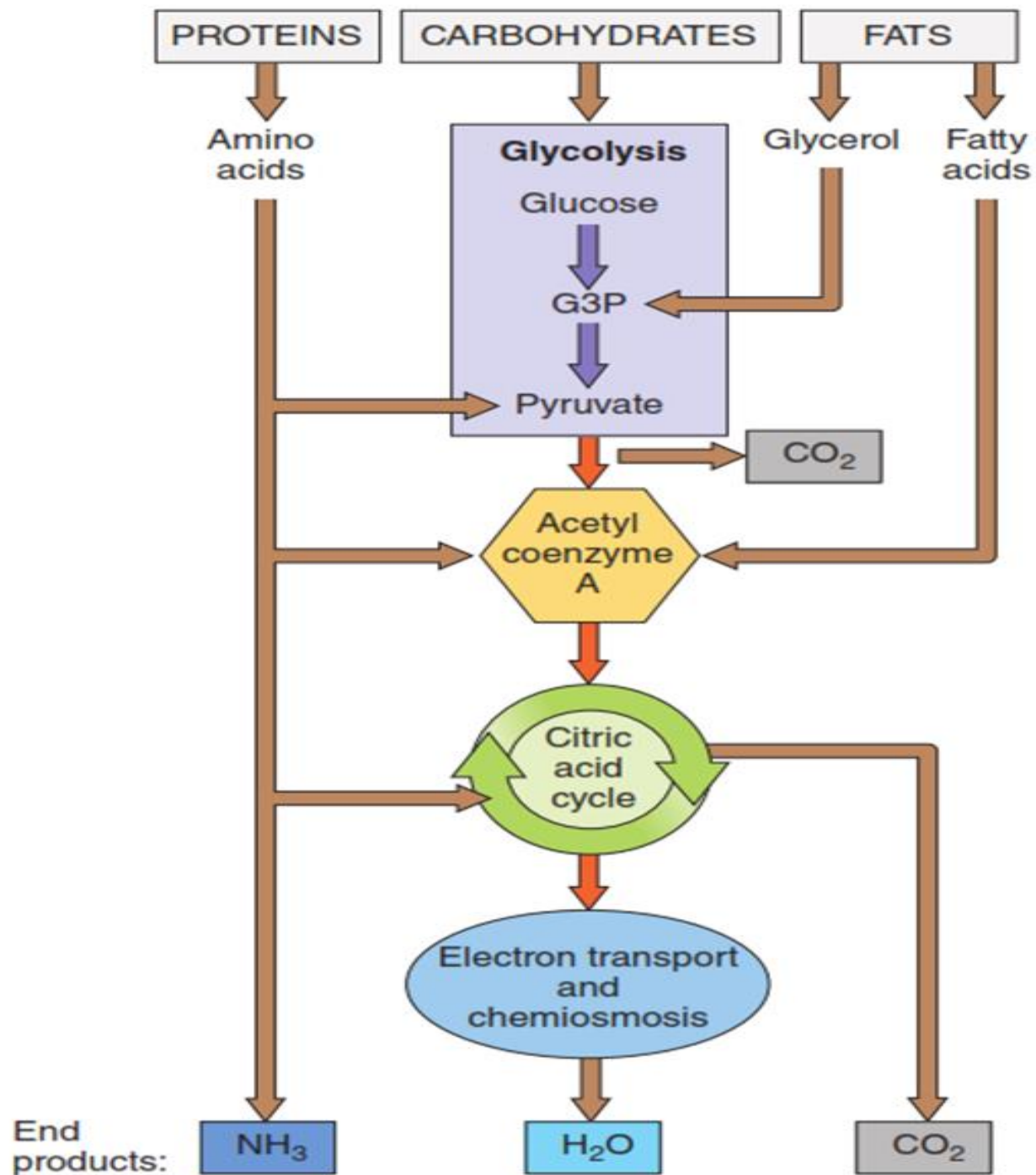

احیا می شود

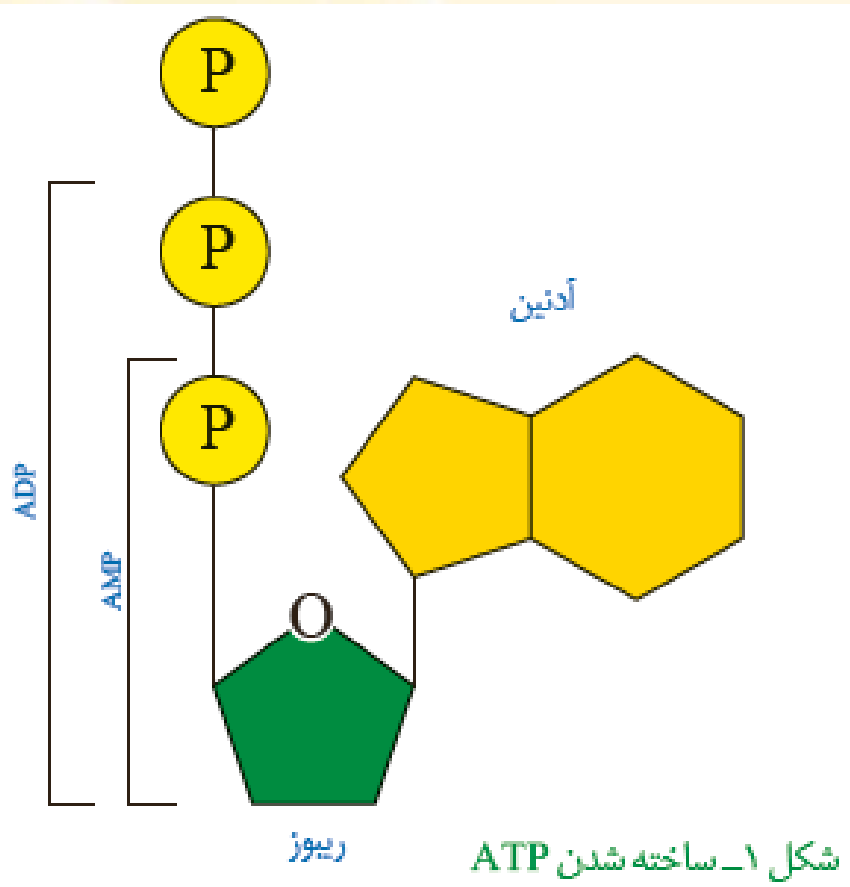
تنفس یاخته ای

- این واکنش تنفس یاخته ای هوازی (Aerobic Cell Respiration) را نشان می دهد؛ زیرا تجزیه ماده مغذی و تولید ATP با حضور اکسیژن انجام می شود. تجزیه ماده مغذی و تولید ATP بدون نیاز به اکسیژن نیز انجام می شود که در گفتار ۳ به آن می پردازیم.

ATP مولکول پر انرژی

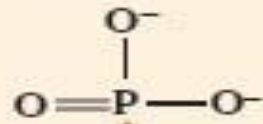
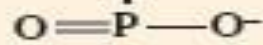
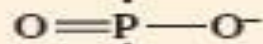

- هیچ جاننداری نمی تواند بدون انرژی زنده بماند، رشد و فعالیت کند. حفظ هریک از ویژگی های جانداران مانند رشد و نمو و تولید مثل به در اختیار داشتن ATP وابسته است.

- ATP یا آدنوزین تری فسفات، شکل رایج و قابل استفاده انرژی در یاخته ها و نوکلئوتیدی تشکیل شده از باز آلی آدنین، قند پنج کربنی ریبوز (که با هم آدنوزین نامیده می شوند) و سه گروه فسفات است.

ATP

Triphosphate group

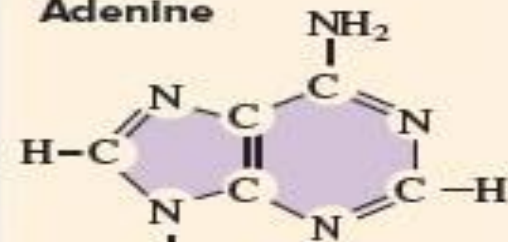
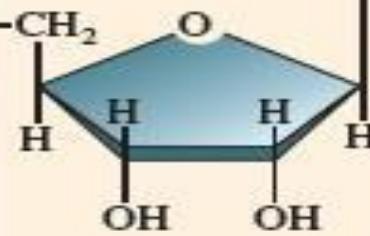
a.

High-energy bonds

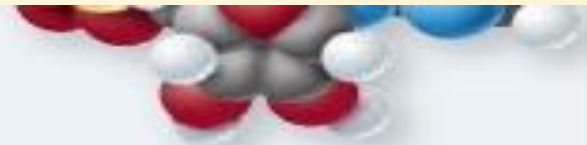
ADP

AMP CORE

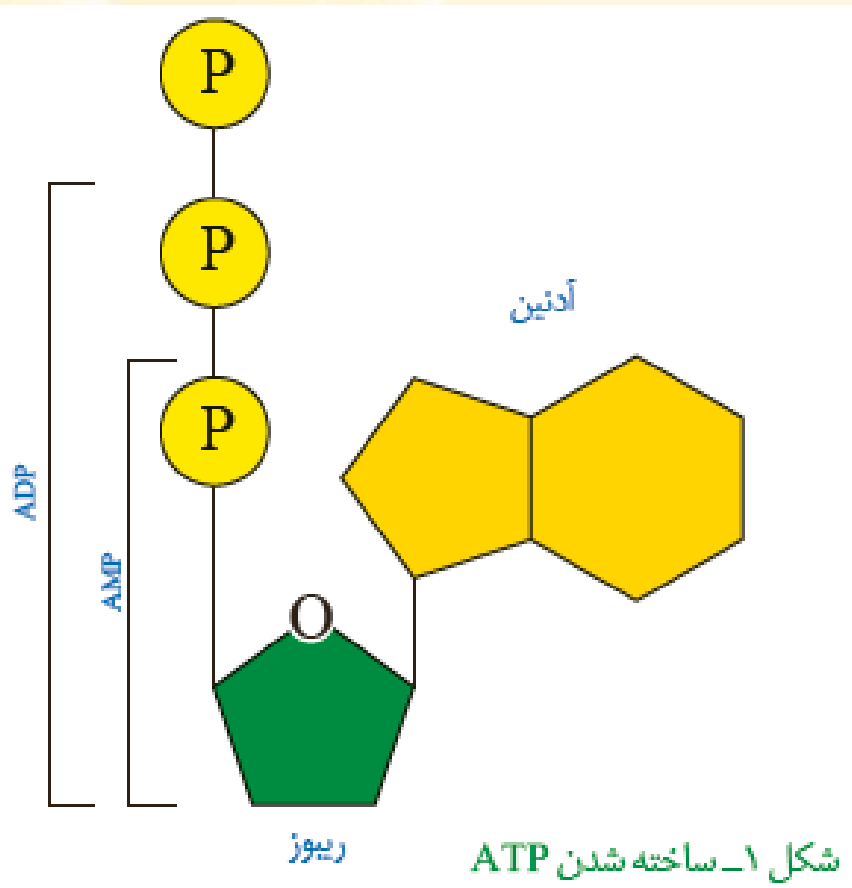
Adenine

Ribose

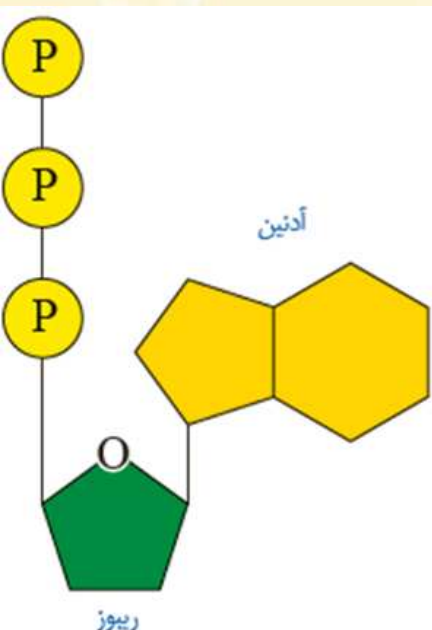
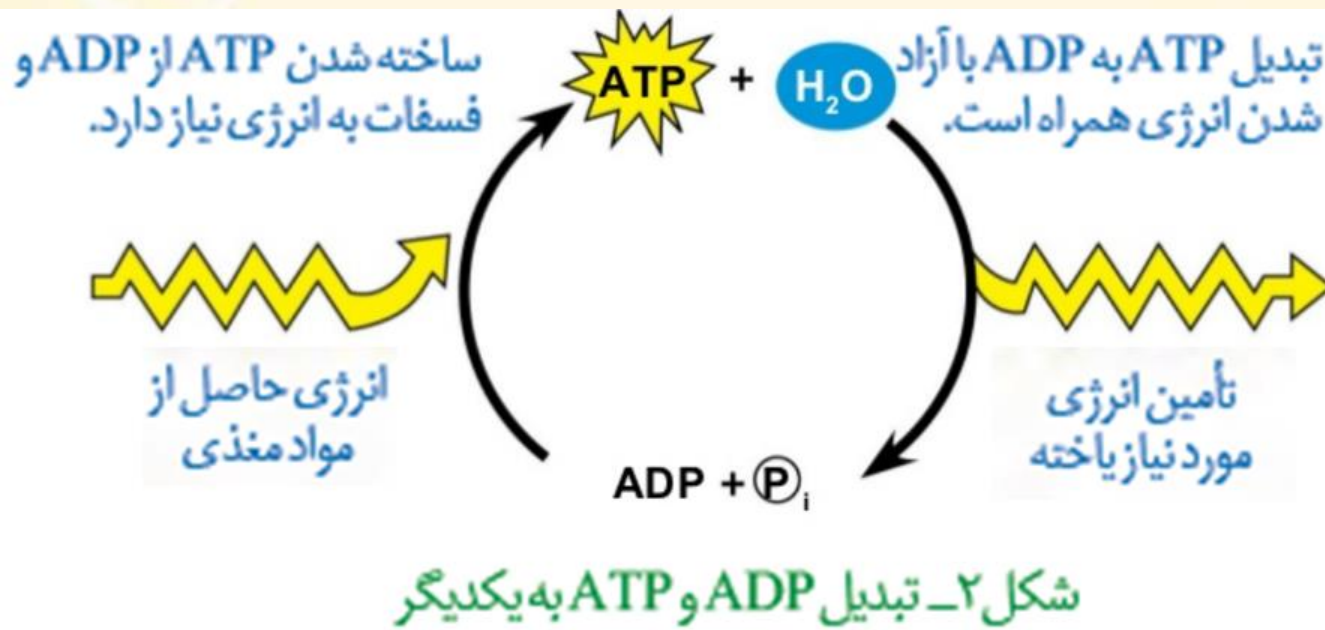

افزوده شدن فسفات به آدنوزین در سه مرحله روی می دهد.

- در ابتدا AMP (آدنوزین مونو فسفات)،
- سپس ADP (آدنوزین دی فسفات)
- و در نهایت ATP (آدنوزین تری فسفات) تشکیل می شود.

تبدیل ADP و ATP به یکدیگر

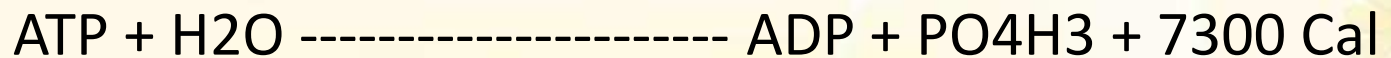

- به طور معمول ATP از ADP تشکیل می شود و این دو مولکول به هم تبدیل می شوند. هنگام تشکیل مولکول ATP از ADP ، پیوندهای پرانرژی بین گروه های فسفات ایجاد و با شکسته شدن این پیوندها، انرژی ذخیره شده در آنها آزاد می شود.

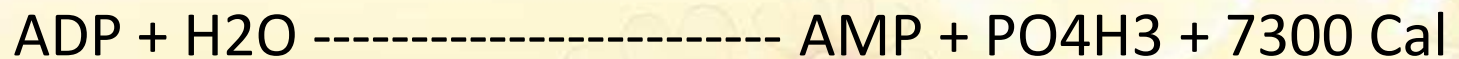
در فرمول مولکول ATP، یکی از فسفات ها (فسفات آلفا) به واسطه یک پیوند استری به قند ریبوز متصل است و دو فسفات دیگر (دو فسفات آخری) با پیوند فسفوانیدرید که پیوندهایی پرانرژی می باشند به یکدیگر و فسفات آلفا متصل هستند. در اثر شکسته شدن پیوندهای فسفوانیدرید مولکول ATP، انرژی زیادی تولید می شود. به این ترتیب آدنوزین تری فسفات (ATP) می تواند به آدنوزین دی فسفات (ADP) و آدنوزین منو فسفات (AMP) تبدیل گردد.

هر اتصال پرانرژی در آدنوزین تری فسفات توانایی آزادسازی ۷۳۰۰ کالری (۷,۳ کیلوکالری) انرژی را دارد.

هیدرولیز: ATP

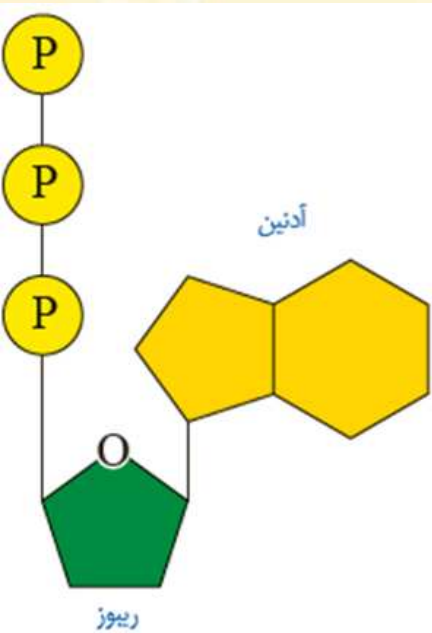
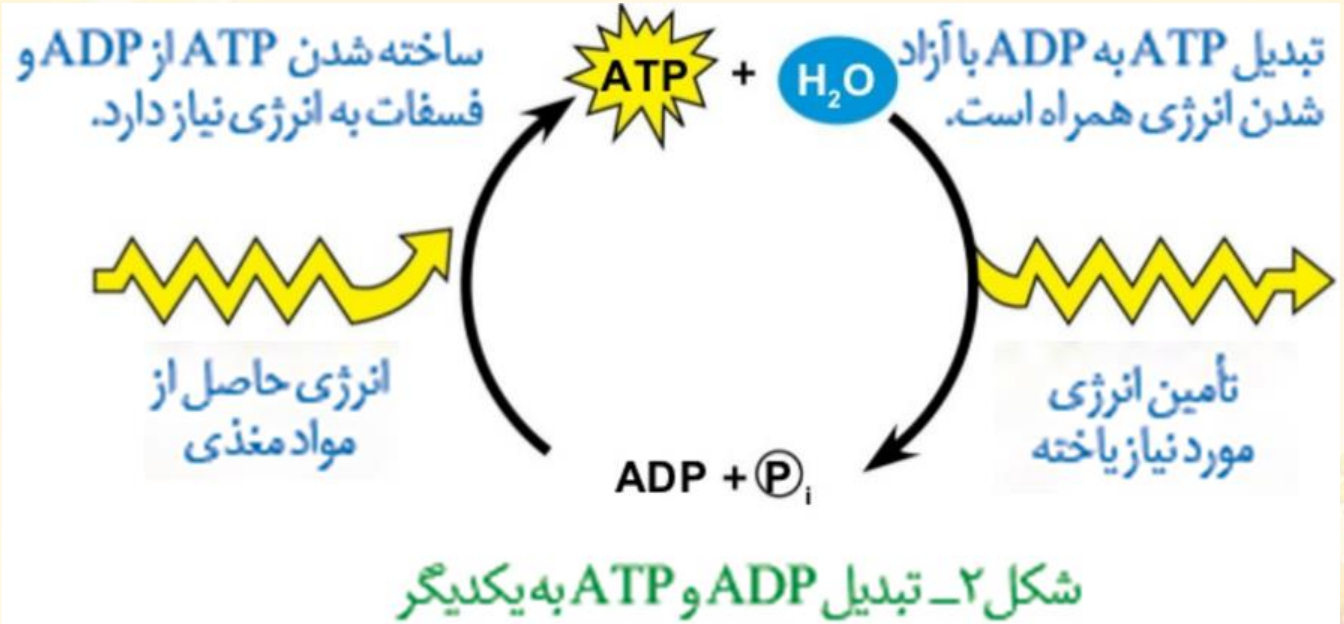

هیدرولیز: ADP

روش های ساخته شدن ATP

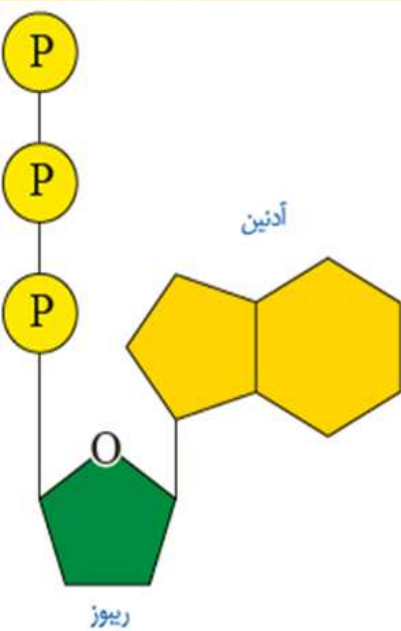
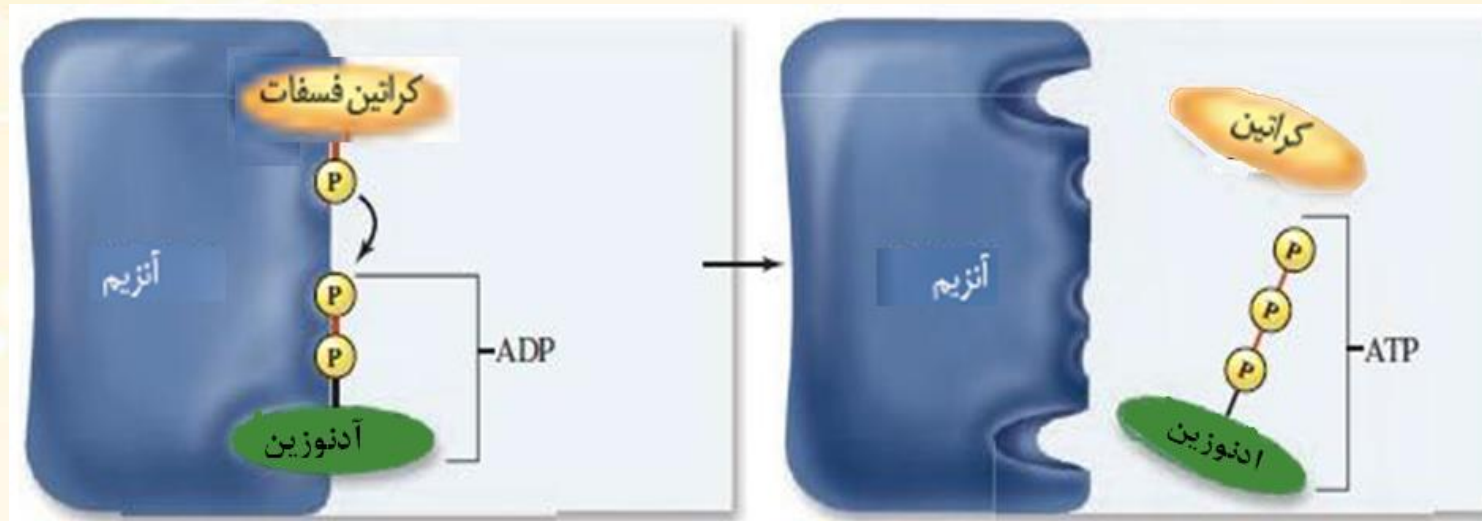
۱- ساخته شدن ATP در سطح پیش ماده

- دیدیم که برای ساخته شدن ATP به فسفات نیاز هست. یکی از روش های ساخته شدن ATP برداشته شدن گروه فسفات از یک ترکیب فسفات دار (پیش ماده) و افزودن آن به ADP است. به همین علت، این روش را ساخته شدن ATP در سطح پیش ماده می نامند.

مثال

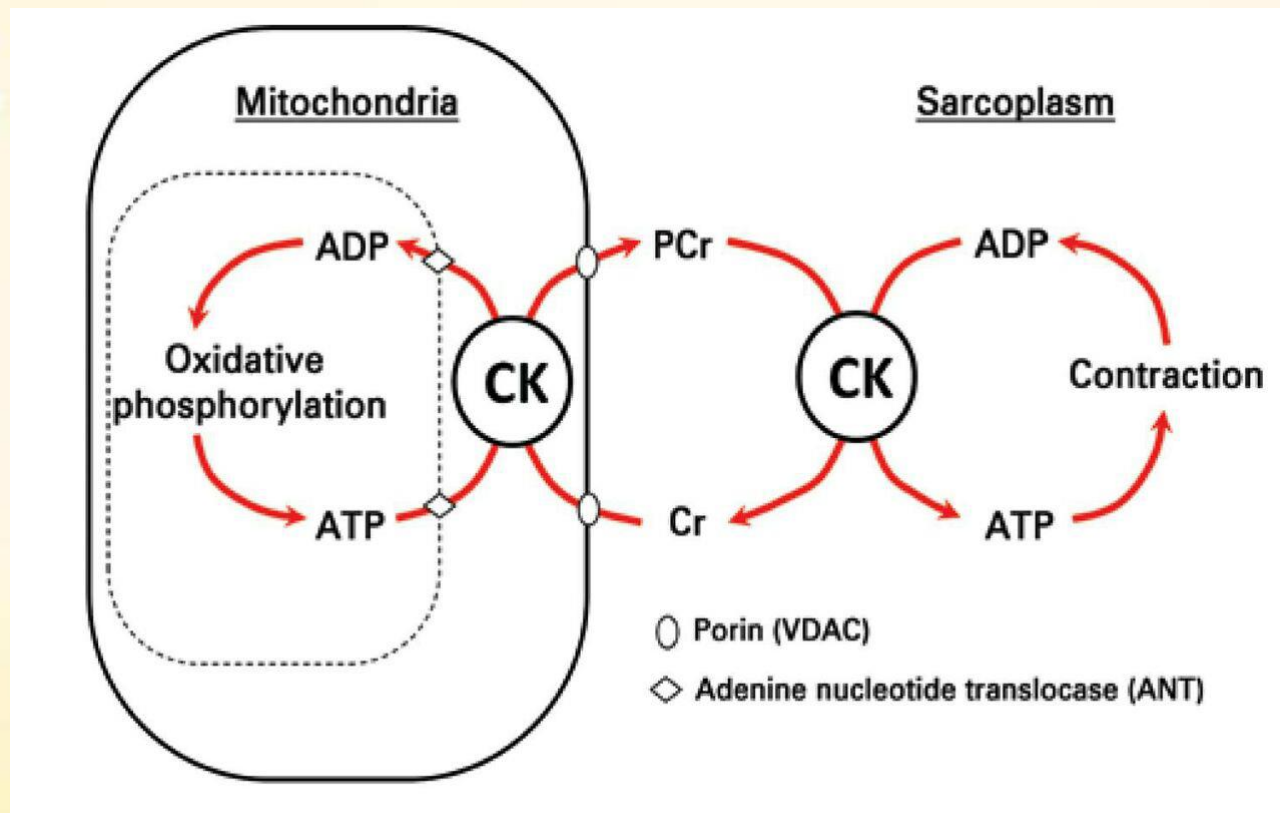
۱- ساخته شدن ATP در سطح پیش ماده

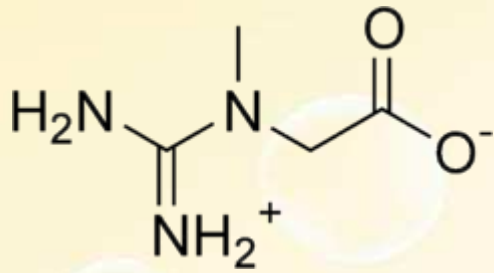
شکل ۳- ساخته شدن ATP در سطح پیش ماده

- در کتاب «زیست شناسی ۲» با نمونه ای از ساخته شدن ATP در سطح پیش ماده آشنا شده اید، آیا آن را به یاد دارید؟ در آنجا دانستید که ماهیچه ها برای انقباض به ATP نیاز دارند و یکی از راه های تأمین آن در ماهیچه ها، برداشت فسفات از مولکول کراتین فسفات و انتقال آن به ADP است. در این مثال کراتین فسفات، پیش ماده ای است که فسفات آن برای ساخته شدن ATP به کار می رود.

کراتین (Cr) تحت اثر آنزیم کراتین کیناز (CK) که انواعی سیتوزولی و میتوکندریایی دارد به صورت کراتین فسفات (PCr) در می آید در هنگام انقباض عضلانی در سارکوپلاسم، فسفات خود را به ADP می دهد و ATP تولید می شود البته انرژی را فقط برای چندثانیه تامین می کند

ADP: adenosine diphosphate; CK: creatinine kinase; PCr: phosphocreatine; ATP: adenosine triphosphate; Cr: free creatinine

کراتین فسفات

کراتین فسفات (Creatine) یک ترکیب نیتروژنه ذخیره کننده فسفات در سلولهای ماهیچه است و بعد از دهیدارته شدن کراتین و بدون کاتالیزور، کراتین به کراتینین تبدیل می شود که بعداً از راه کلیه ها پالایش می شود.

کراتین ($C_4H_9N_3O_2$) که منشاء عمده تولید انرژی در ماهیچه است. روزانه تقریباً ۲ درصد کراتین بدن به کراتینین تبدیل می شود. کراتینین محصول کاتابولیک کراتین فسفات است که در سفت شدن ماهیچه اسکلتی مصرف می شود و سپس با جریان خون به کلیه ها می رود.

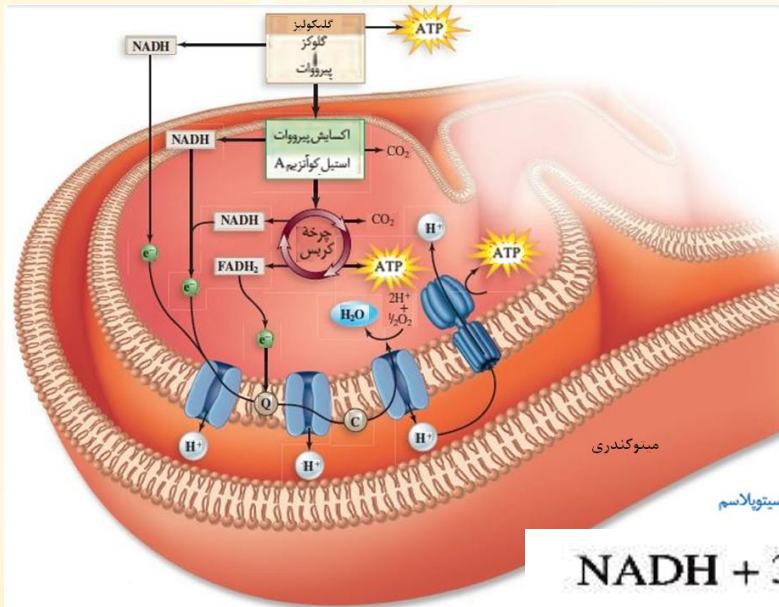
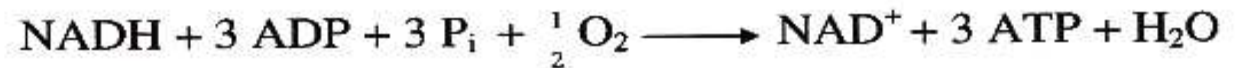
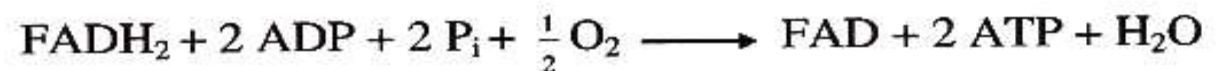
کراتین در متابولیسم ماهیچه اهمیت فراوانی دارد، زیرا از راه سنتز فسفو کراتین؛ مولکول پرانرژی ایجاد می نماید.

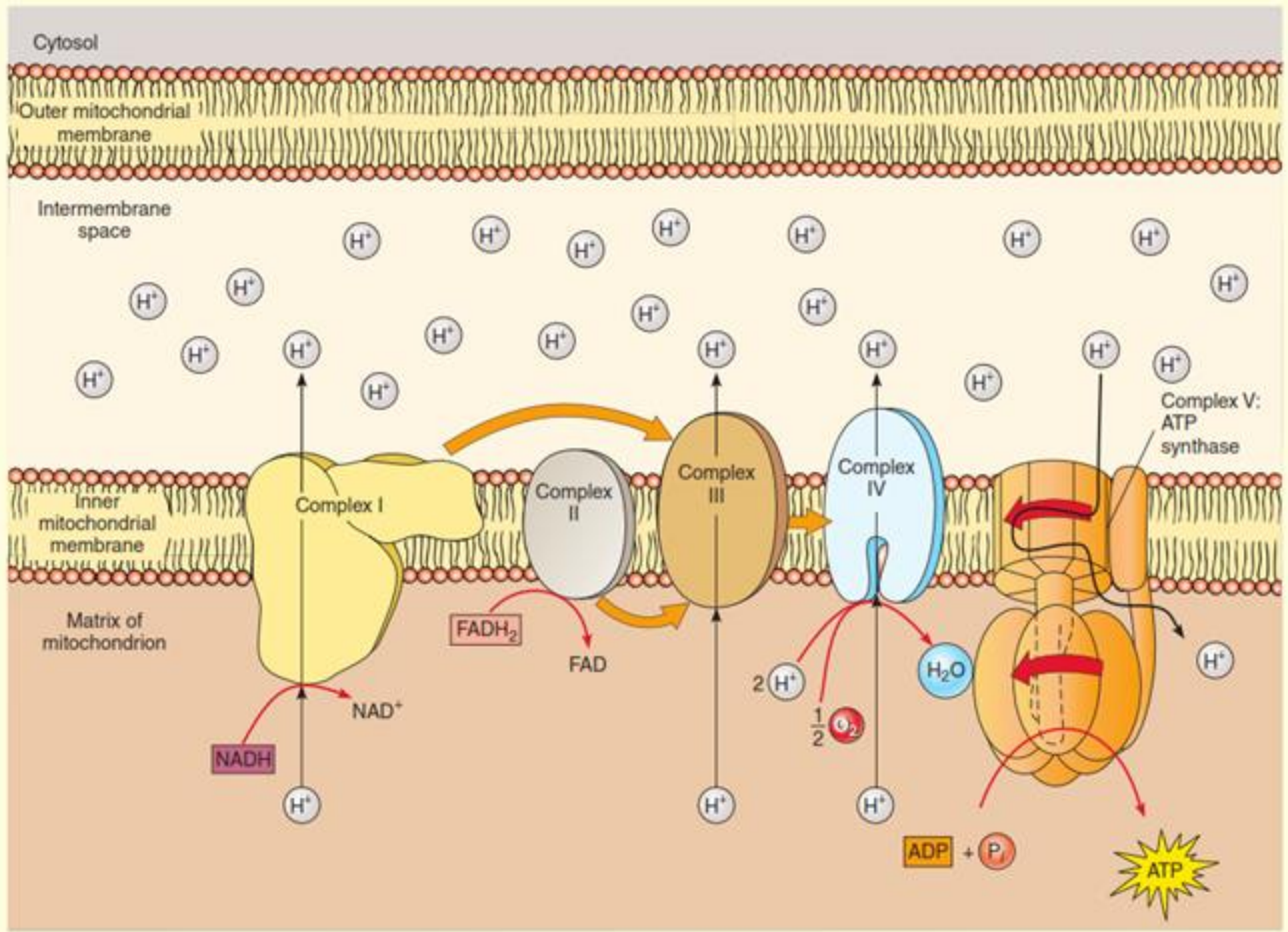
کراتین مونوهیدرات باعث افزایش سنتز پروتئین و افزایش احتباس آب و املاح و افزایش جذب آمینو اسیدها در عضلات اسکلتی شده که این اتفاق باعث افزایش قوای جسمانی بدنساز می شود. در ضمن این مکمل به انجام تمرینات سخت کمک کرده و باعث افزایش حجم و توده ماهیچه می شود.

روش های ساخته شدن ATP

۲- ساخته شدن اکسایشی

- در ساخته شدن اکسایشی، ATP از یون فسفات و انرژی حاصل از انتقال الکترون ها در میتوکندری ساخته می شود که در ادامه این فصل با آن آشنا می شوید.

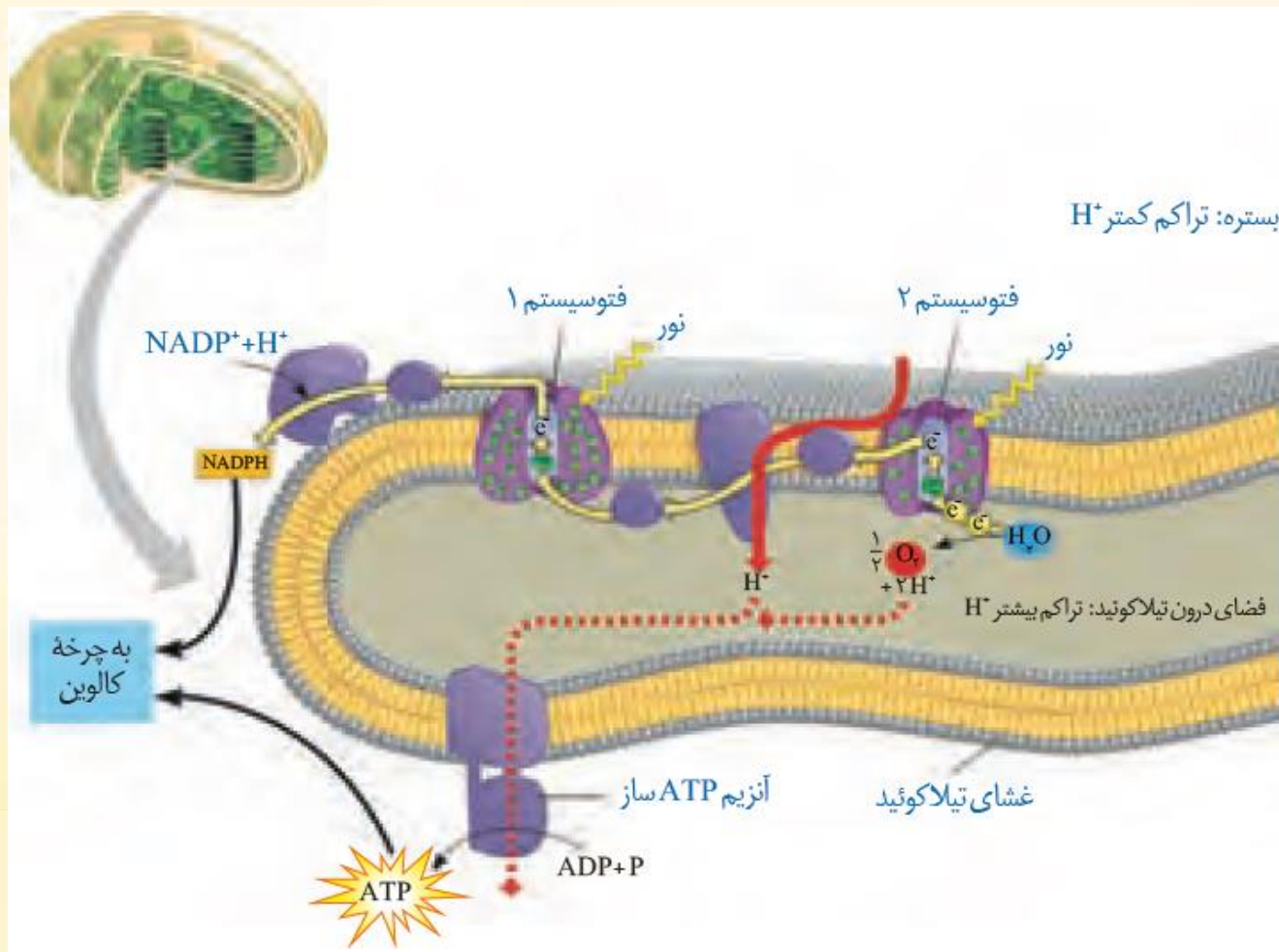

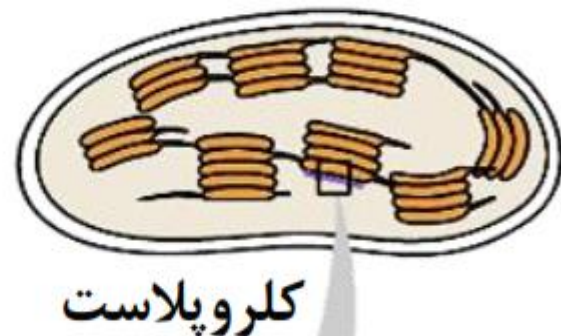
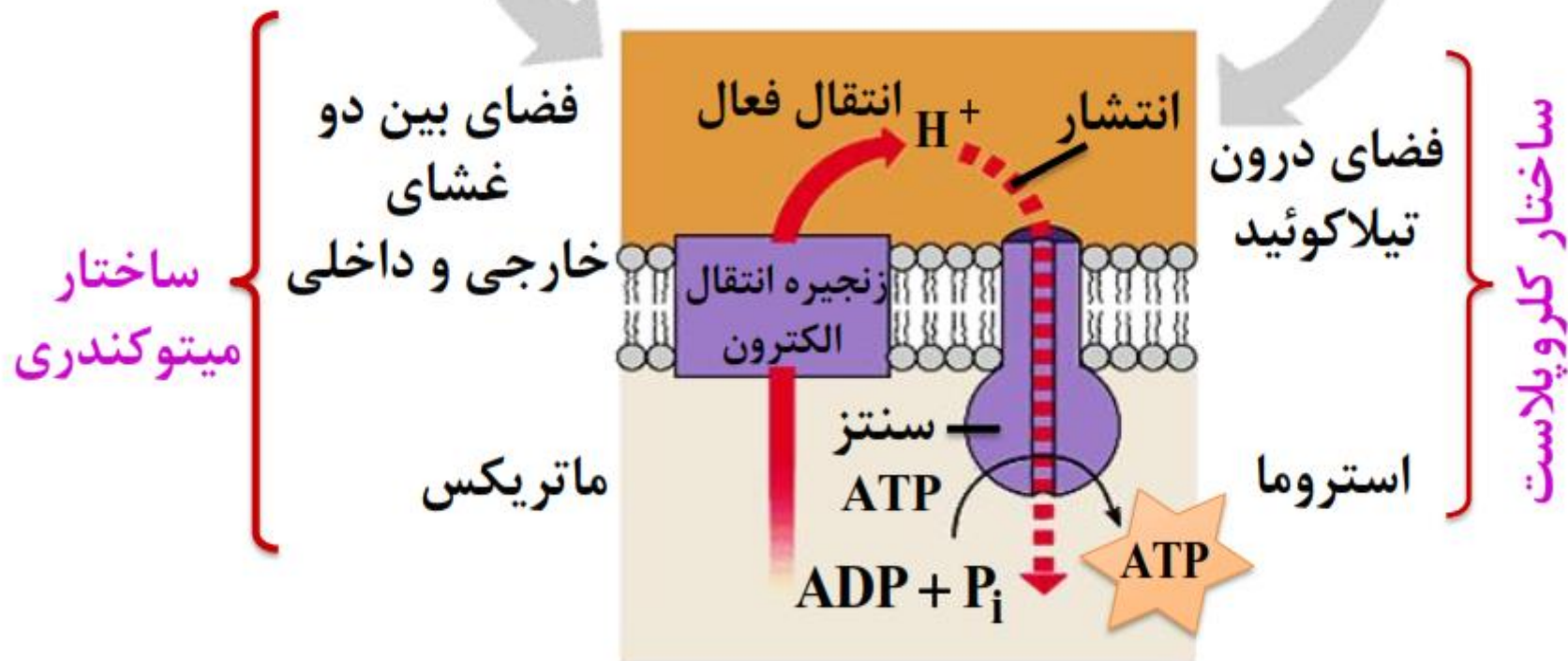

روش های ساخته شدن ATP

۳- ساخته شدن نوری

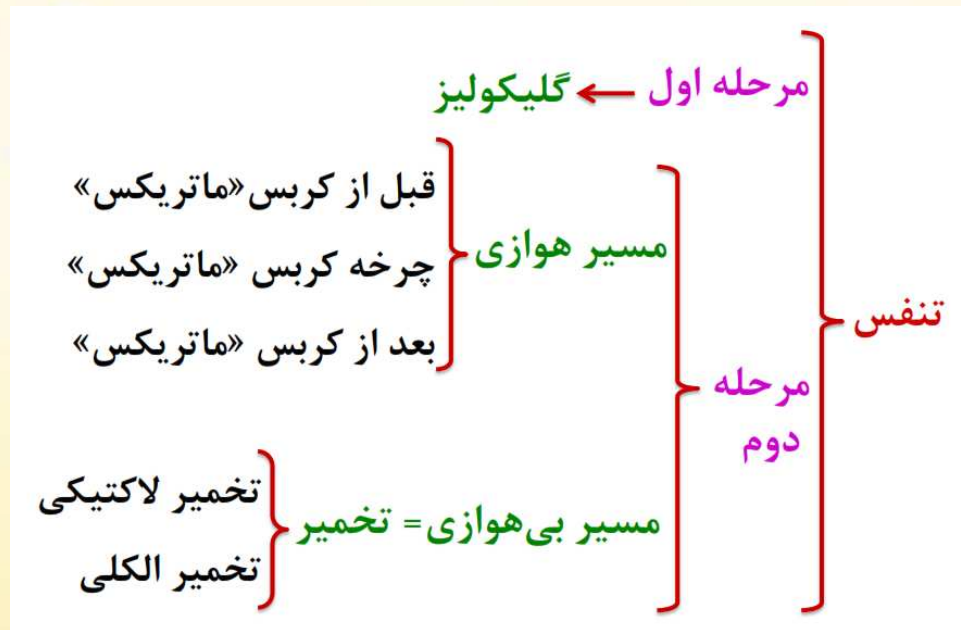
- ساخته شدن نوری در کلروپلاست انجام می شود (فصل ۶).

زیستن با اکسیژن

- اغلب، واژه تنفس یاخته ای را برای تنفس یاخته ای هوازی به کار می برند. در اینجا ما نیز **تنفس یاخته ای** را به جای تنفس یاخته ای هوازی به کار می بریم.

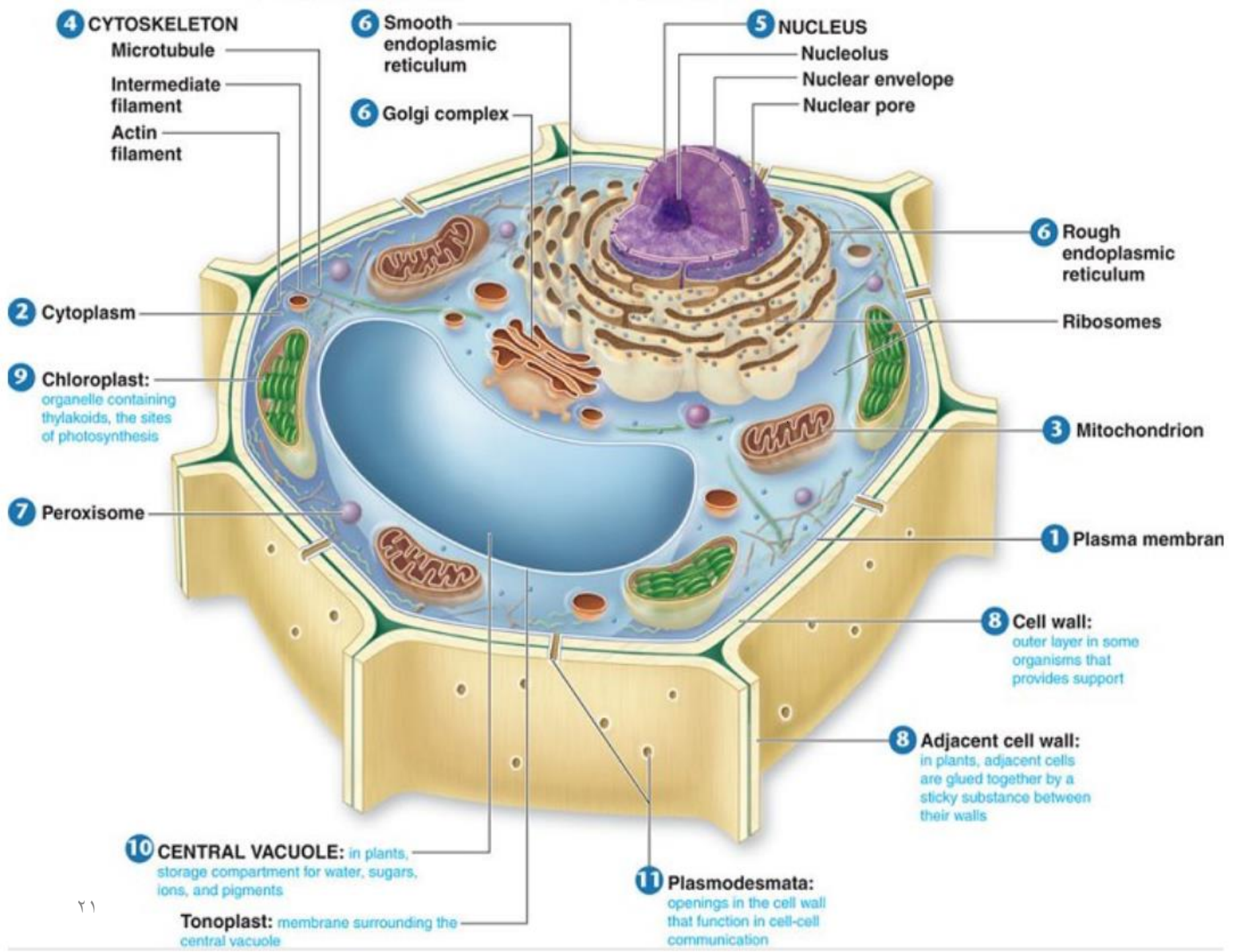
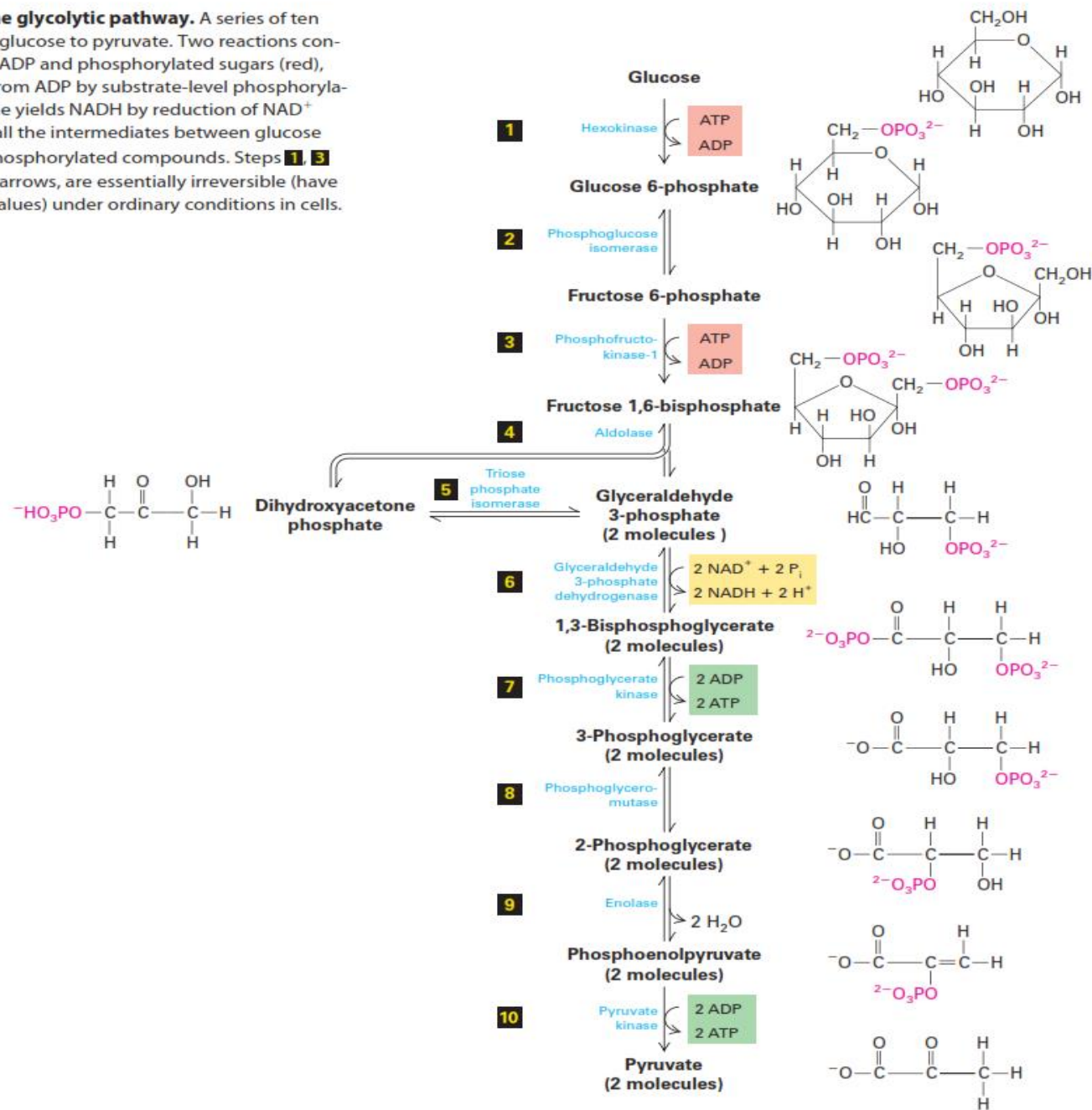
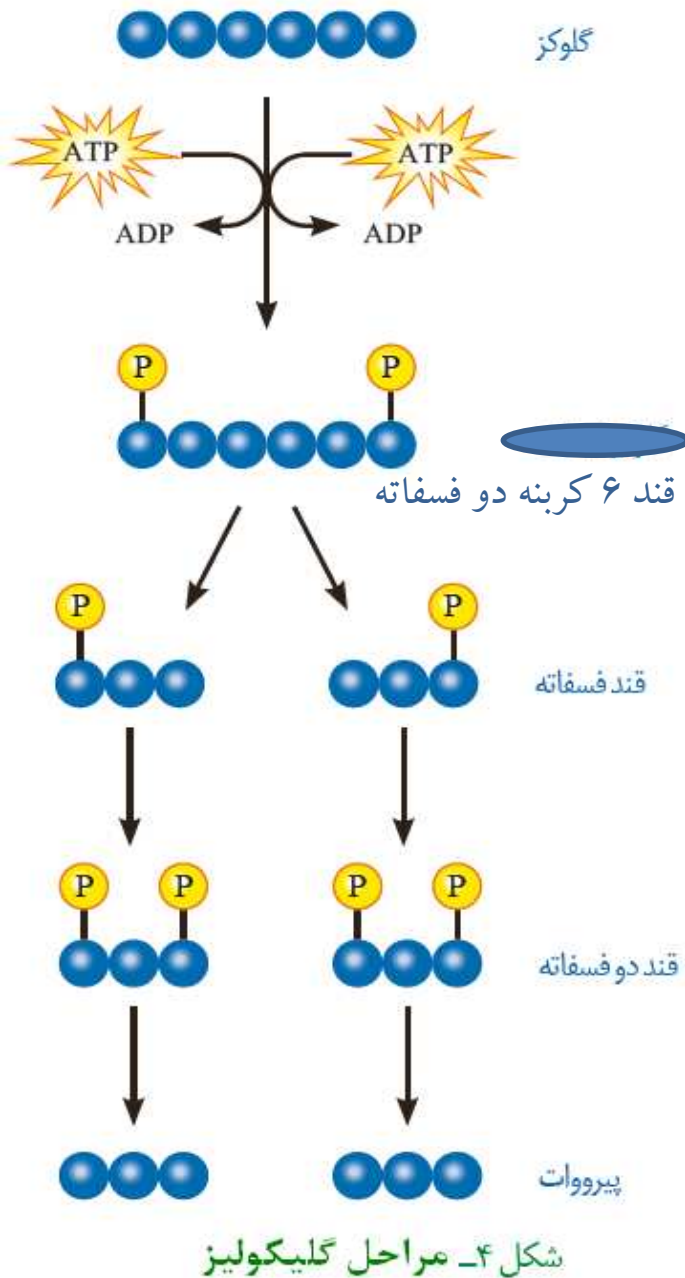
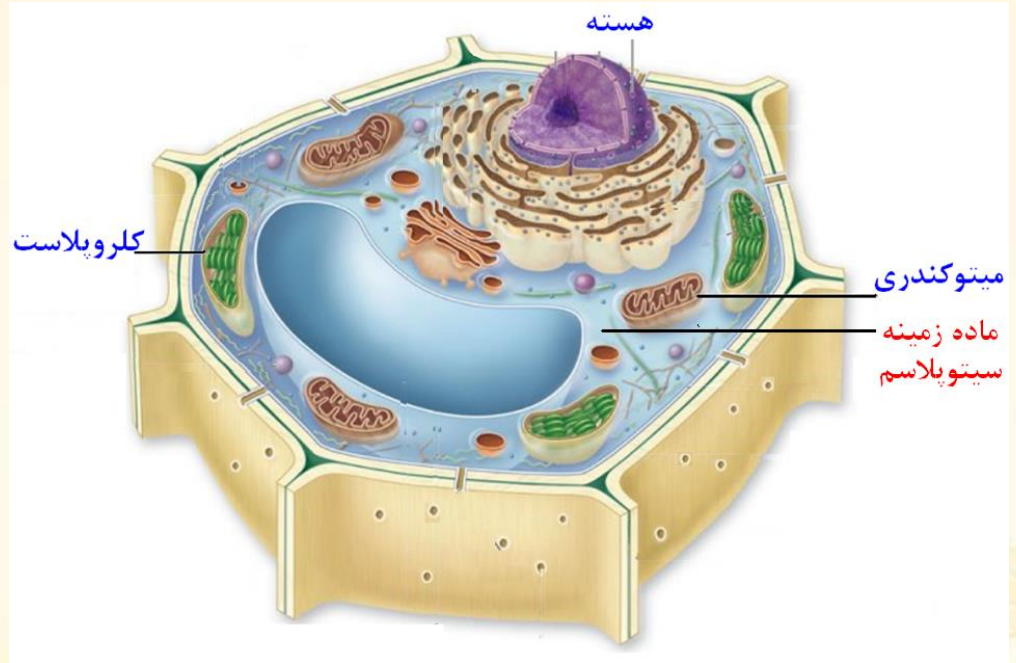

FIGURE 12-3 The glycolytic pathway. A series of ten reactions degrades glucose to pyruvate. Two reactions consume ATP, forming ADP and phosphorylated sugars (red), two generate ATP from ADP by substrate-level phosphorylation (green), and one yields NADH by reduction of NAD^+ (yellow). Note that all the intermediates between glucose and pyruvate are phosphorylated compounds. Steps **1**, **3** and **10**, with single arrows, are essentially irreversible (have large negative ΔG values) under ordinary conditions in cells.

قند کافت (گلیکولیز) :

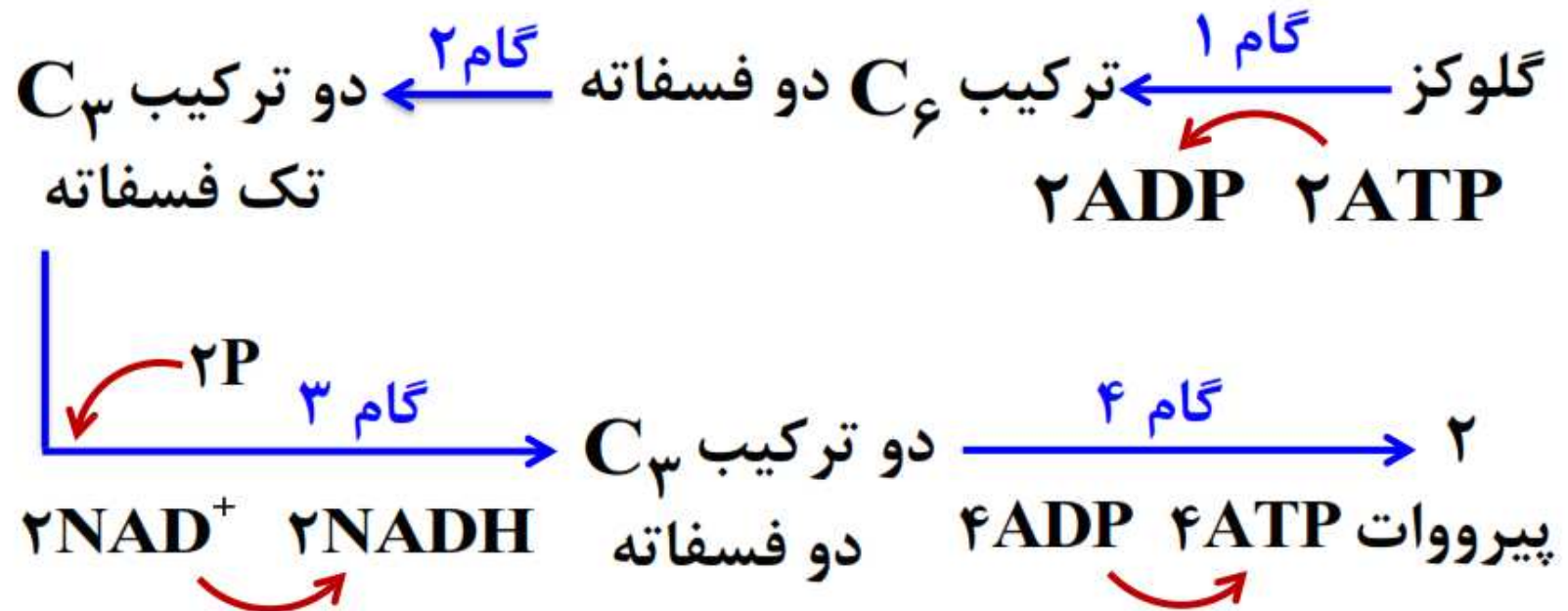
- اولین مرحله ی تنفس یاخته ای، گلیکولیز و به معنی تجزیه ی گلوکز است که در ماده زمینه سیتوپلاسم انجام می شود. تجزیه گلوکز در گلیکولیز، نه به صورت یک باره، بلکه به صورت مرحله ای انجام می شود.

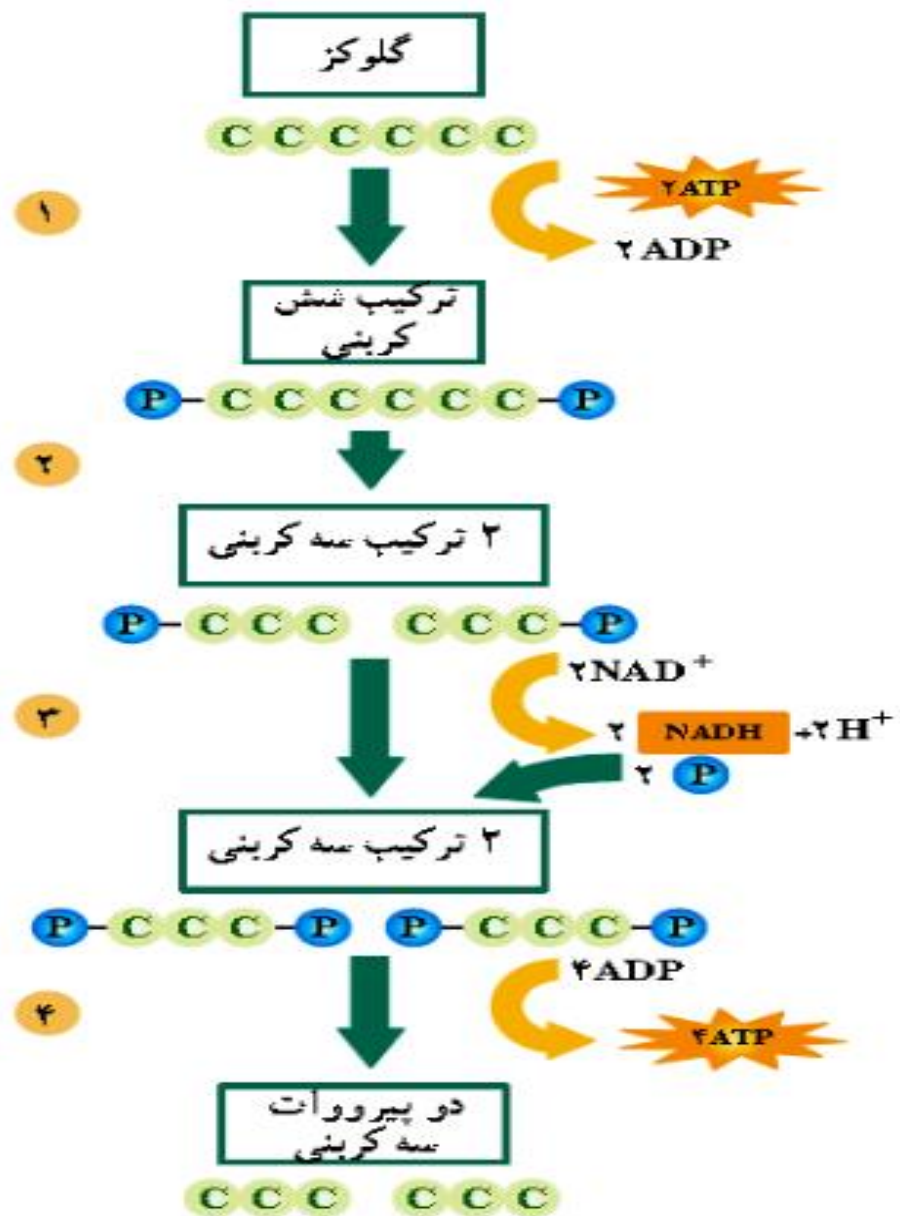
گلیکولیز

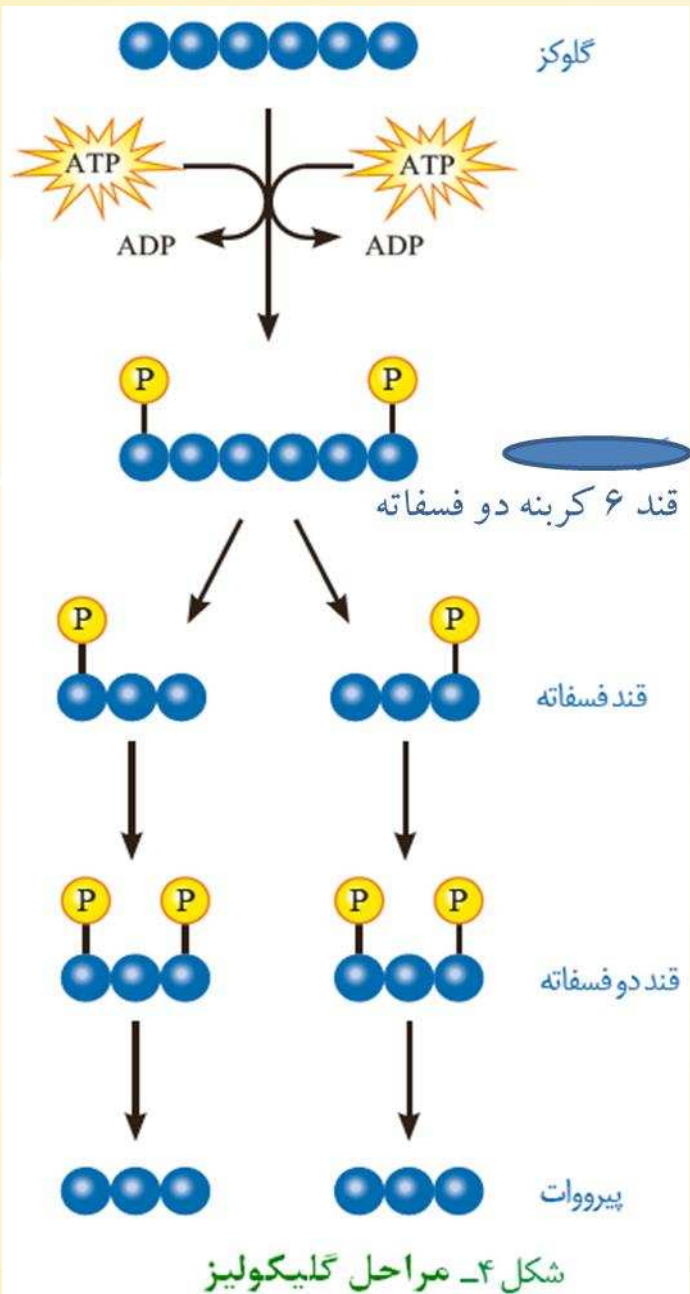
گلیکولیز:

محل: سیتوسل + بدون O_2

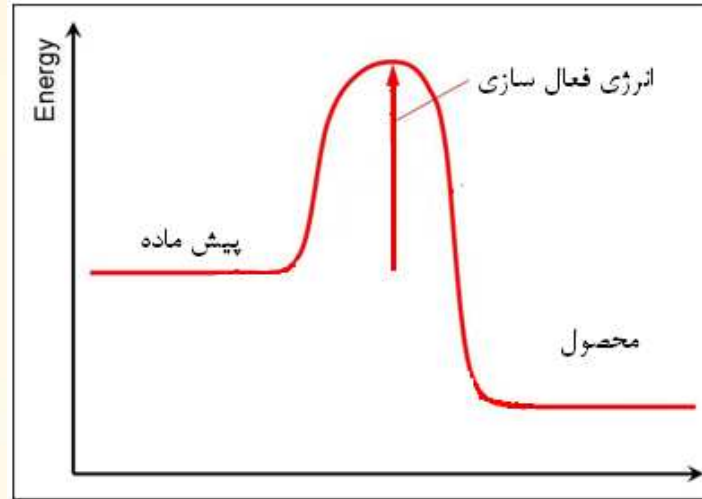
گام‌ها:

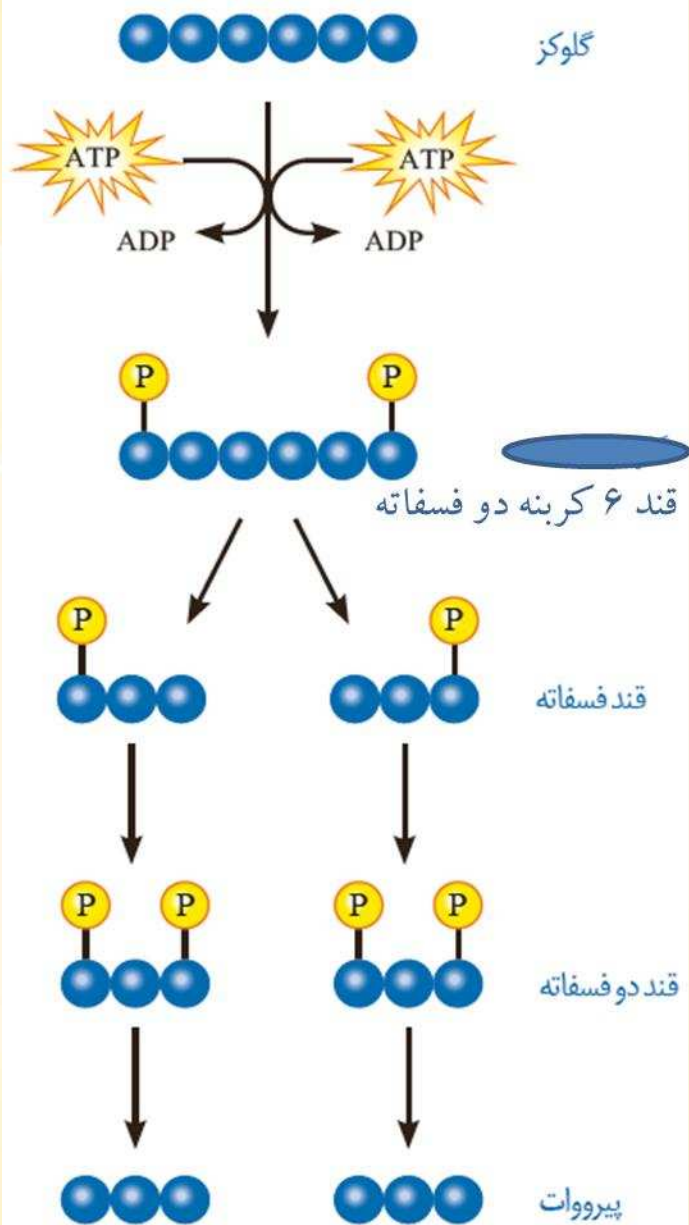

قند کافت (گلیکولیز)

- برای انجام واکنش های مربوط به تجزیه گلوکز انرژی فعال سازی نیاز هست. این انرژی از ATP تأمین می شود. همان طور که در شکل ۴ می بینید، گلوکز با گرفتن فسفات های ATP، فسفات دار یا اصطلاحاً **فسفات** می شود. از تجزیه گلوکز فسفات شده، دو قند سه کربنی فسفات ایجاد می شود.

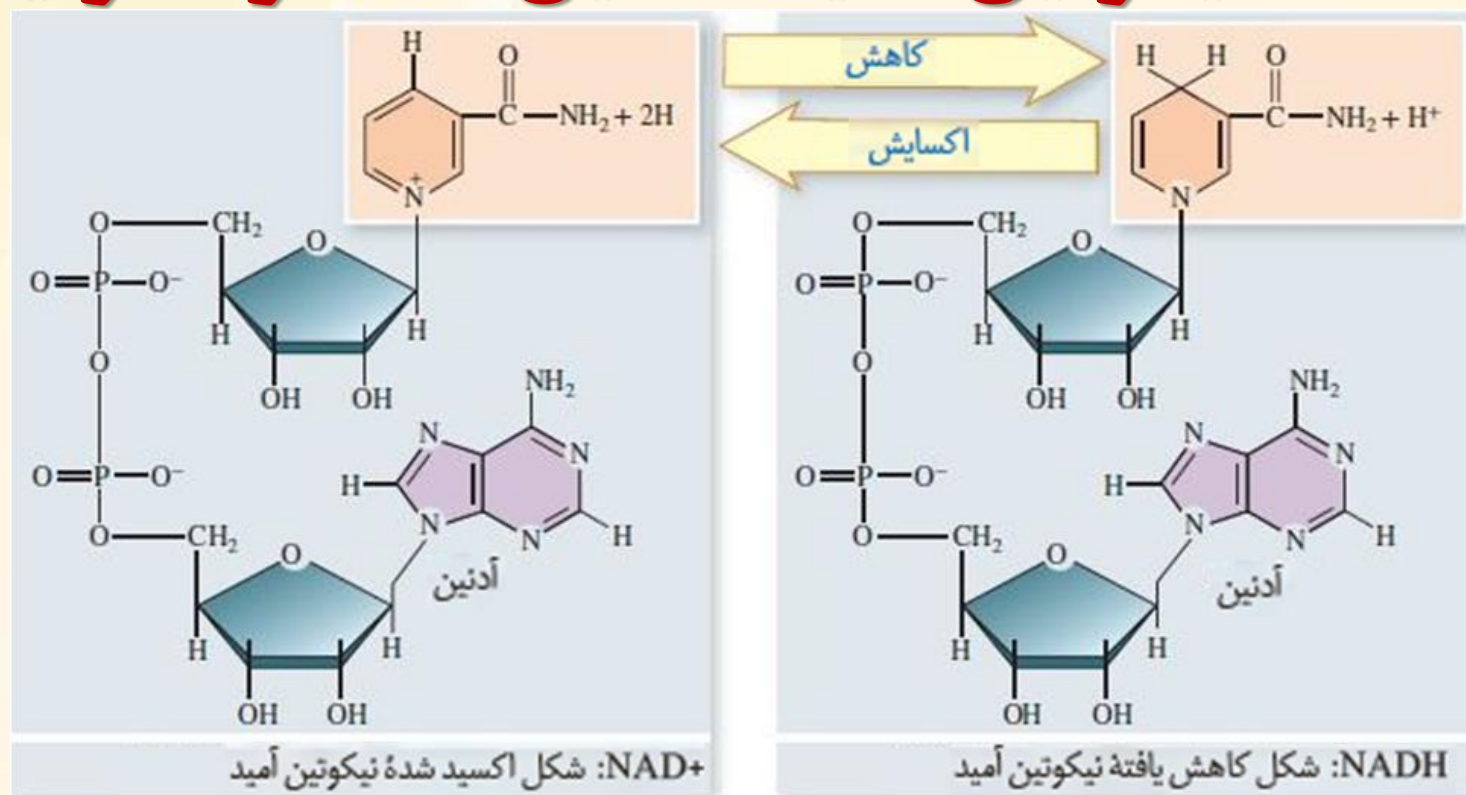
شکل ۴- مراحل گلیکولیز

قند کافت (گلیکولیز)

• سپس هر یک از این قندها یک گروه فسفات می گیرند و به این ترتیب دارای دو گروه فسفات می شوند. هر یک از قندهای دو فسفات بعد از طی مراحل، به مولکولی سه کربنی به نام پیرووات (بنیان پیروویک اسید) تبدیل می شوند.

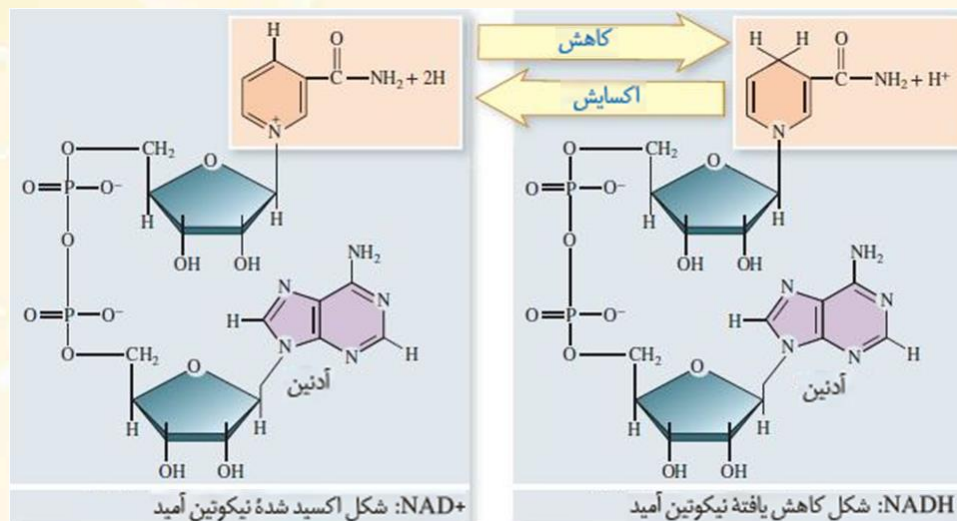
• در گلیکولیز، مولکول های ATP و NADH (نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید) نیز تشکیل می شوند.

NADH (نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید)

- NADH حامل الکترون است، دو نوکلئوتید دارد و از NAD^+ به اضافه الکترون و پروتون تشکیل می شود. NAD^+ و NADH با گرفتن و از دست دادن الکترون و پروتون، به همدیگر تبدیل می شوند.

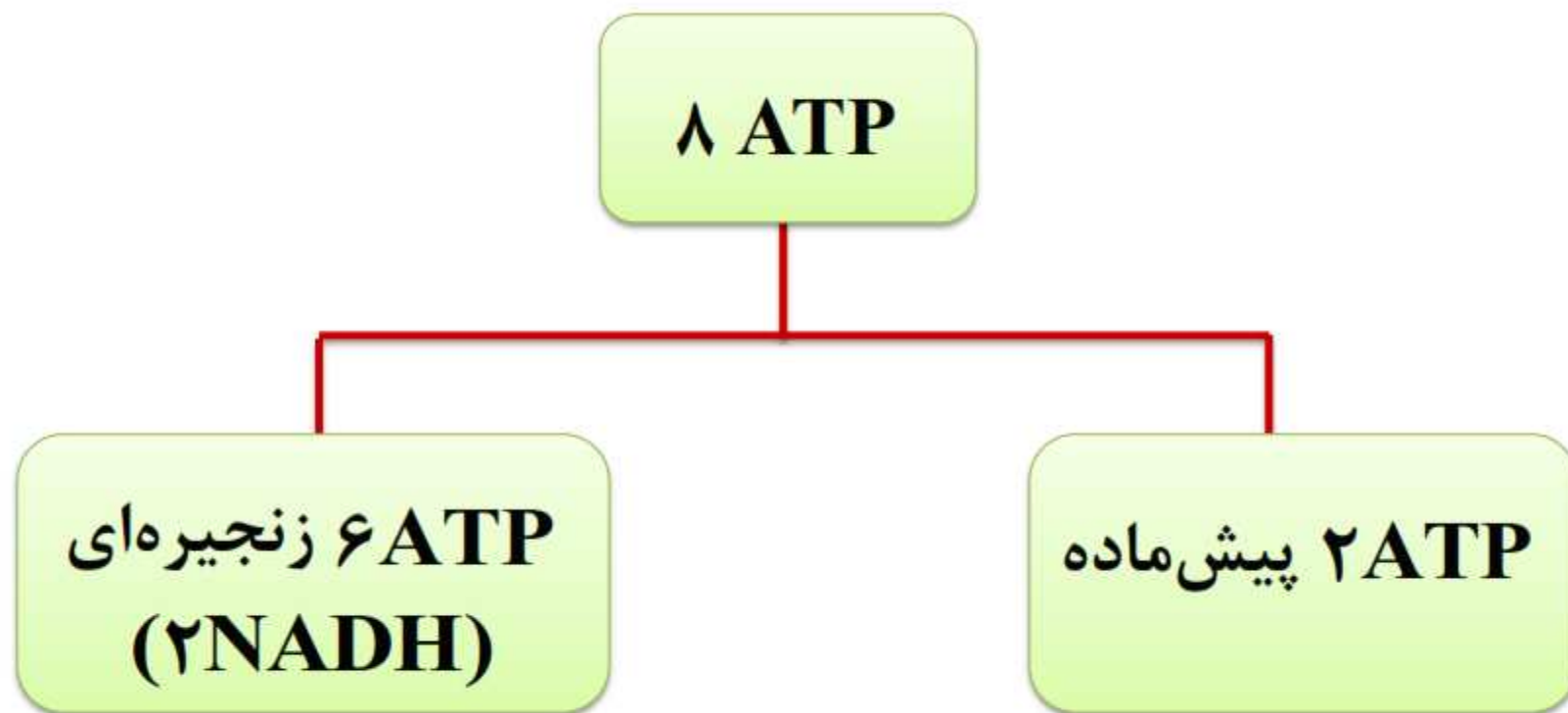
NADH (نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید)

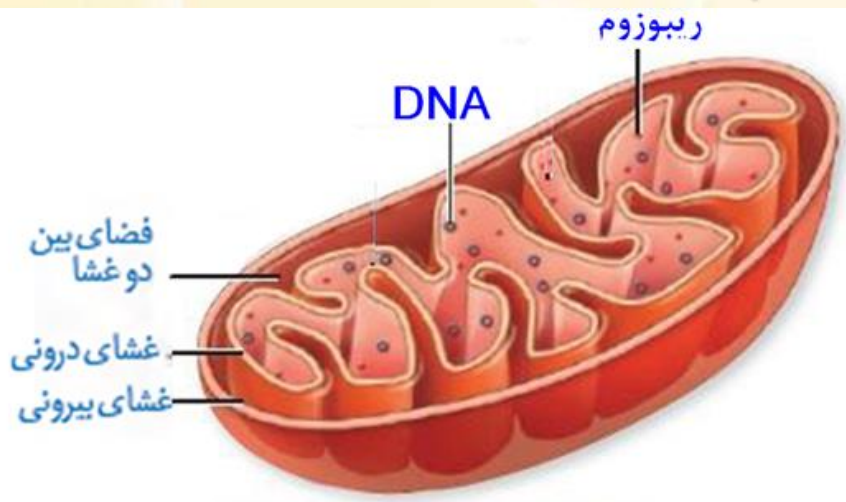
واکنش ۲- یک الکترون برای خنثی کردن NAD⁺ به کار می رود.
بنابراین محصول به صورت NADH + H⁺ نوشته می شود.

- NAD⁺ با گرفتن الکترون کاهش (احیاء) و NADH با از دست دادن الکترون اکسایش می یابد.

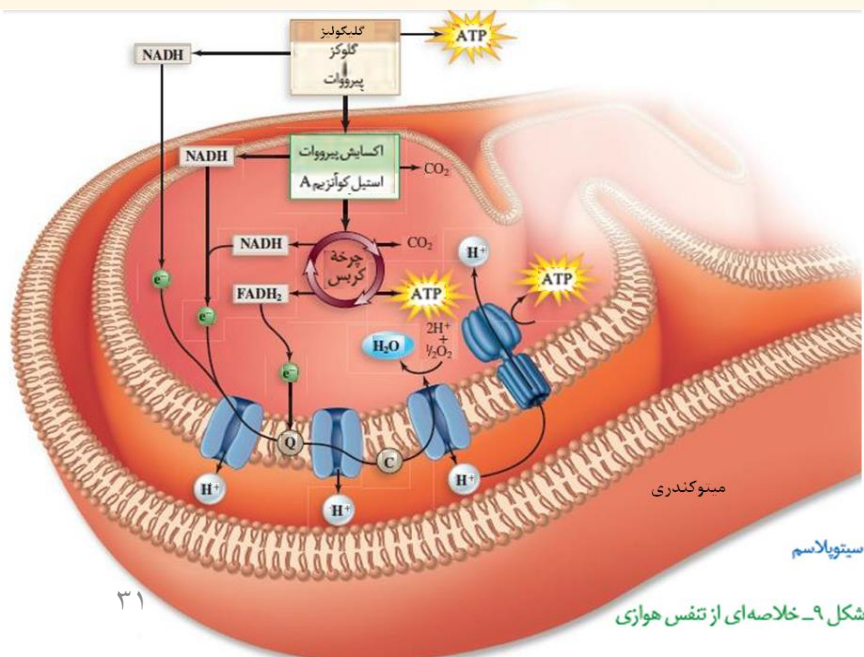
همان طور که دیدید، در قندکافت ATP ساخته می شود. براساس روش هایی که درباره تولید ATP گفتیم، ساخته شدن ATP در قندکافت با کدام روش انجام می شود؟

میتوکندری مقصد پیروات

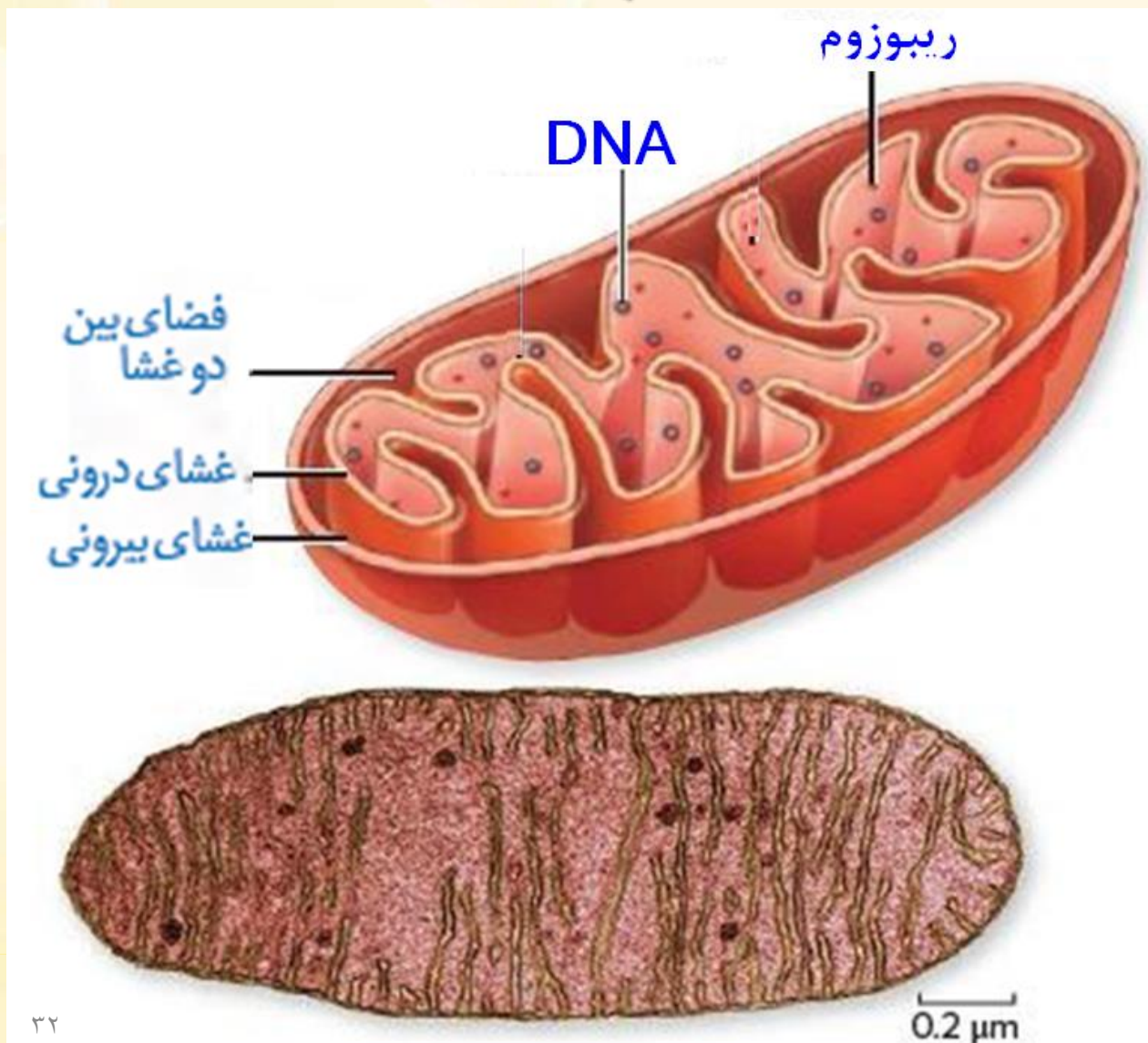

- مرحله دیگر تنفس یاخته ای به اکسیژن نیاز دارد و در یوکاریوت ها در میتوکندری انجام می شود.

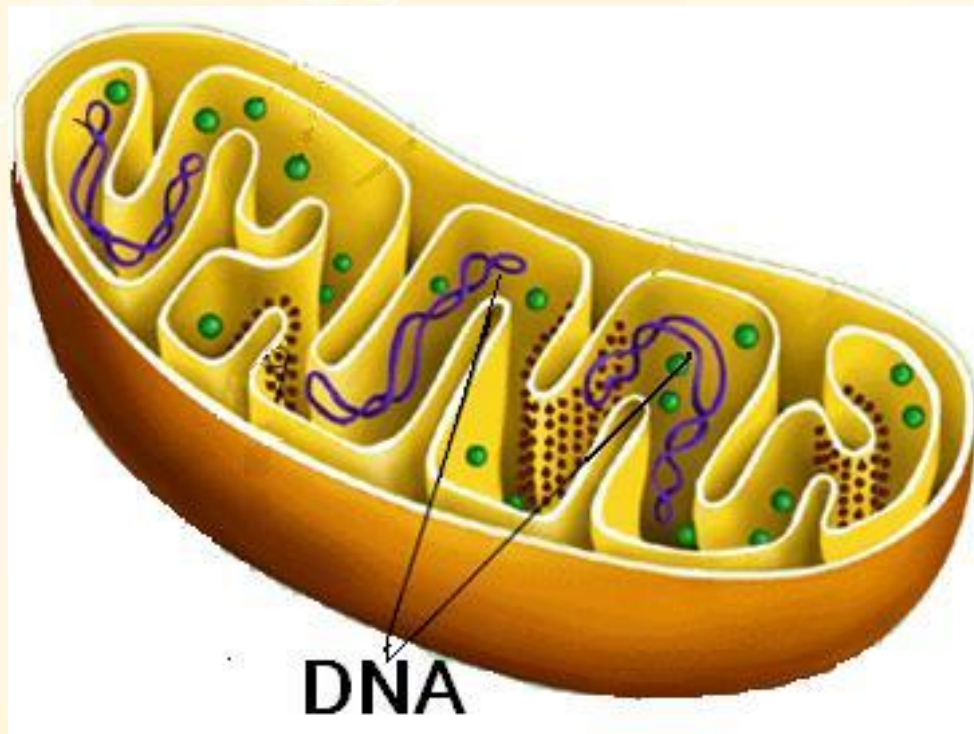
شکل ۹- خلاصه ای از تنفس هوازی

میتوکندری مقصد پیرووات

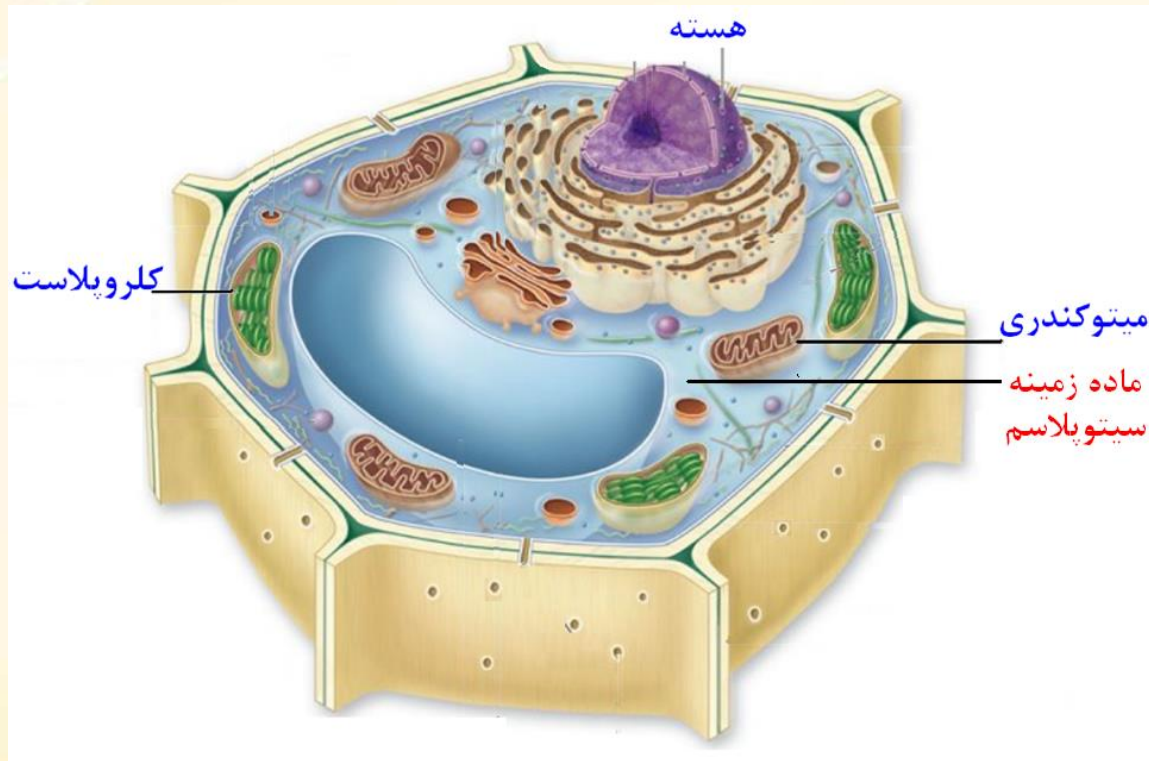
- میتوکندری دو غشا دارد: غشای بیرونی صاف، و غشای درونی آن به داخل چین خورده است. در نتیجه، فضای درون میتوکندری به بخش داخلی و بخش بیرونی (فضای بین دو غشا) تقسیم می شود.

میتوکندری مقصد پیرووات

- میتوکندری ها دارای DNA مستقل از هسته و ریبوزوم مخصوص به خود هستند و پروتئین سازی در آنها انجام می شود. در DNA میتوکندری ، ژن های مورد نیاز برای ساختن شدن انواعی از پروتئین های مورد نیاز در تنفس یاخته ای وجود دارند.

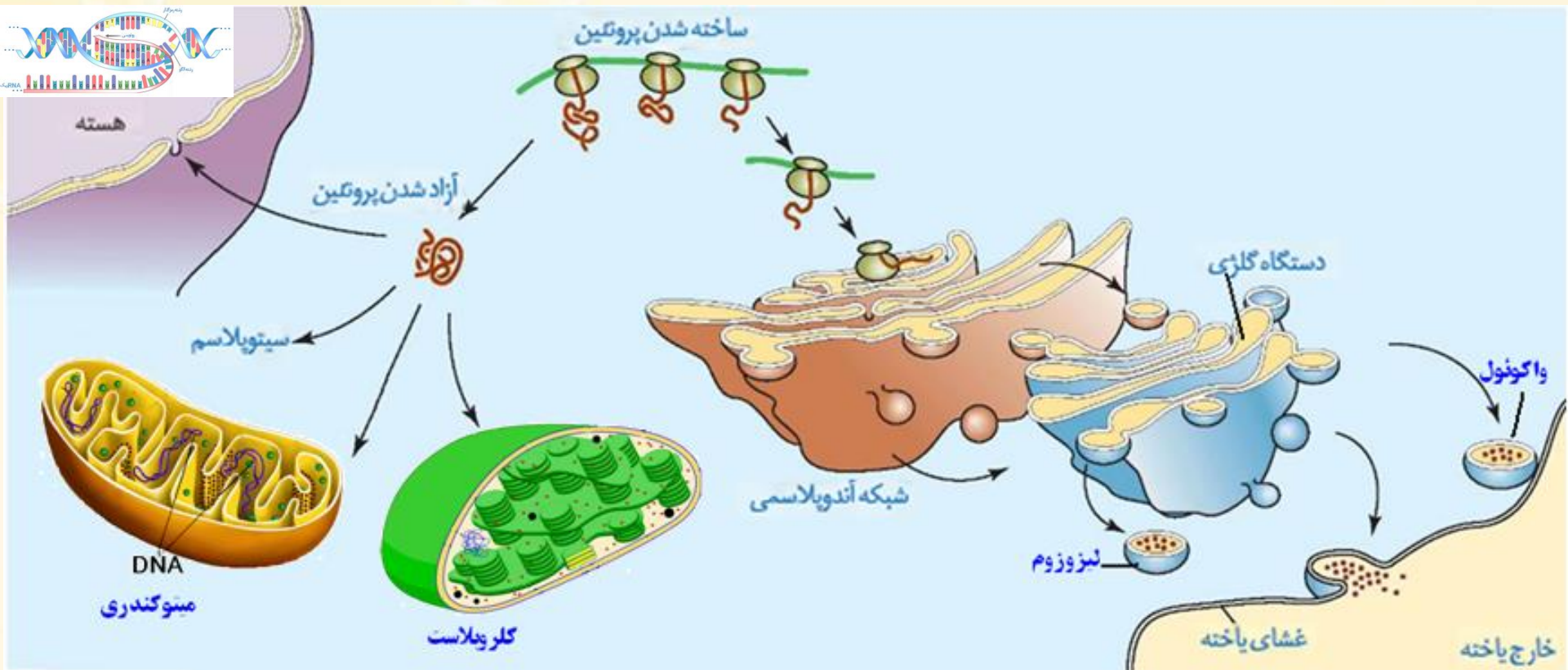
میتوکندری مقصد پیرووات

- میتوکندری همراه با یاخته و نیز مستقل از آن تقسیم می شود. به نظر شما مستقل بودن تقسیم میتوکندری از تقسیم یاخته چه اهمیتی دارد؟

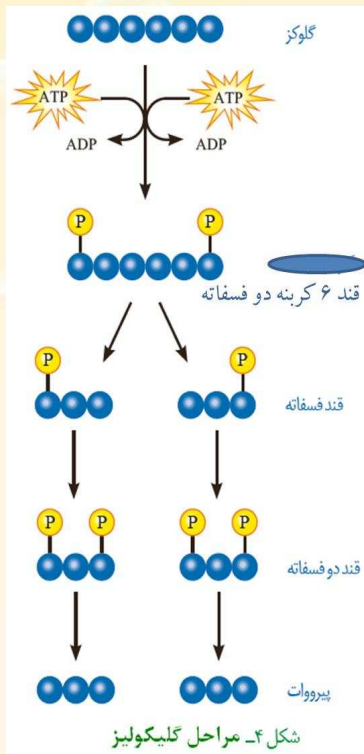
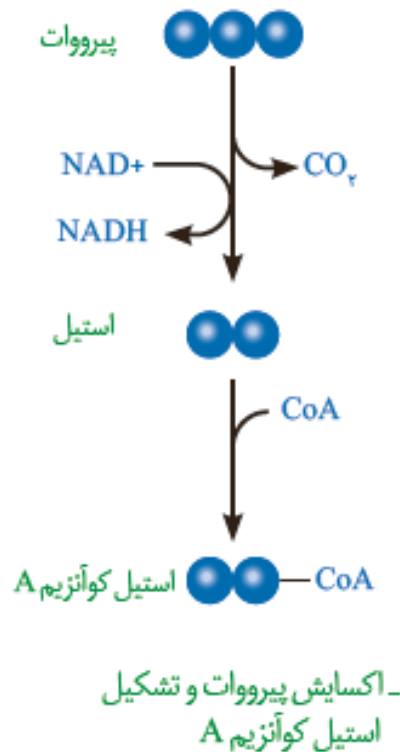
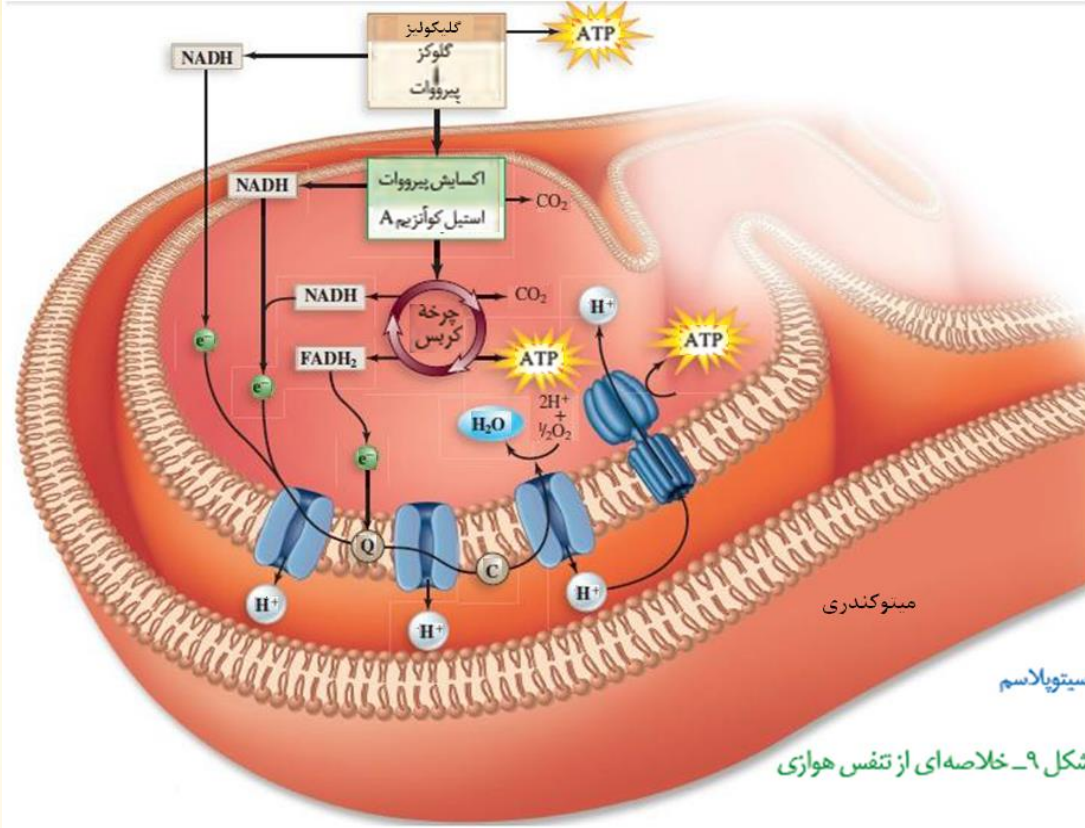
میتوکندری در یاخته گیاهی

میتوکندری مقصد پیرووات

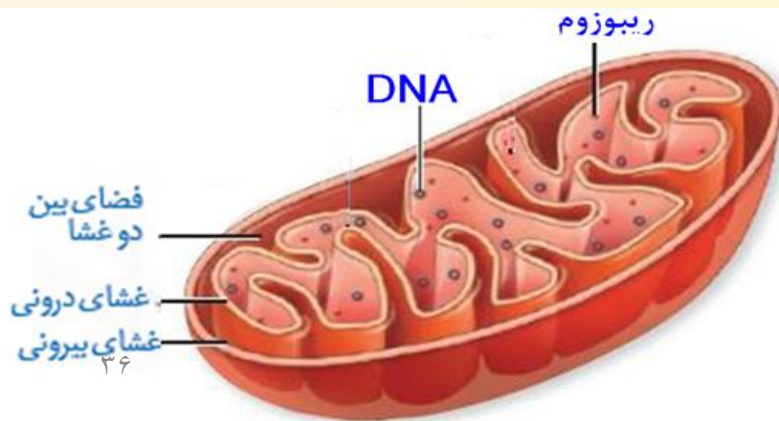

- به هر حال میتوکندری برای انجام نقش خود در تنفس یاخته ای به پروتئین هایی وابسته است که ژن های آنها در هسته قرار دارند و به وسیلهٔ ریبوزوم های سیتوپلاسمی ساخته می شوند.

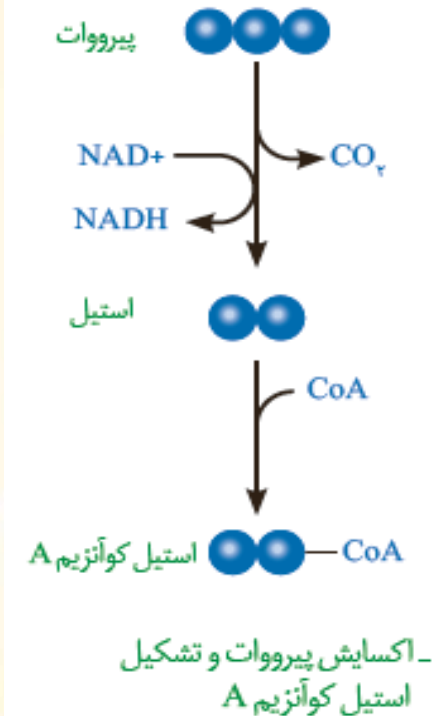
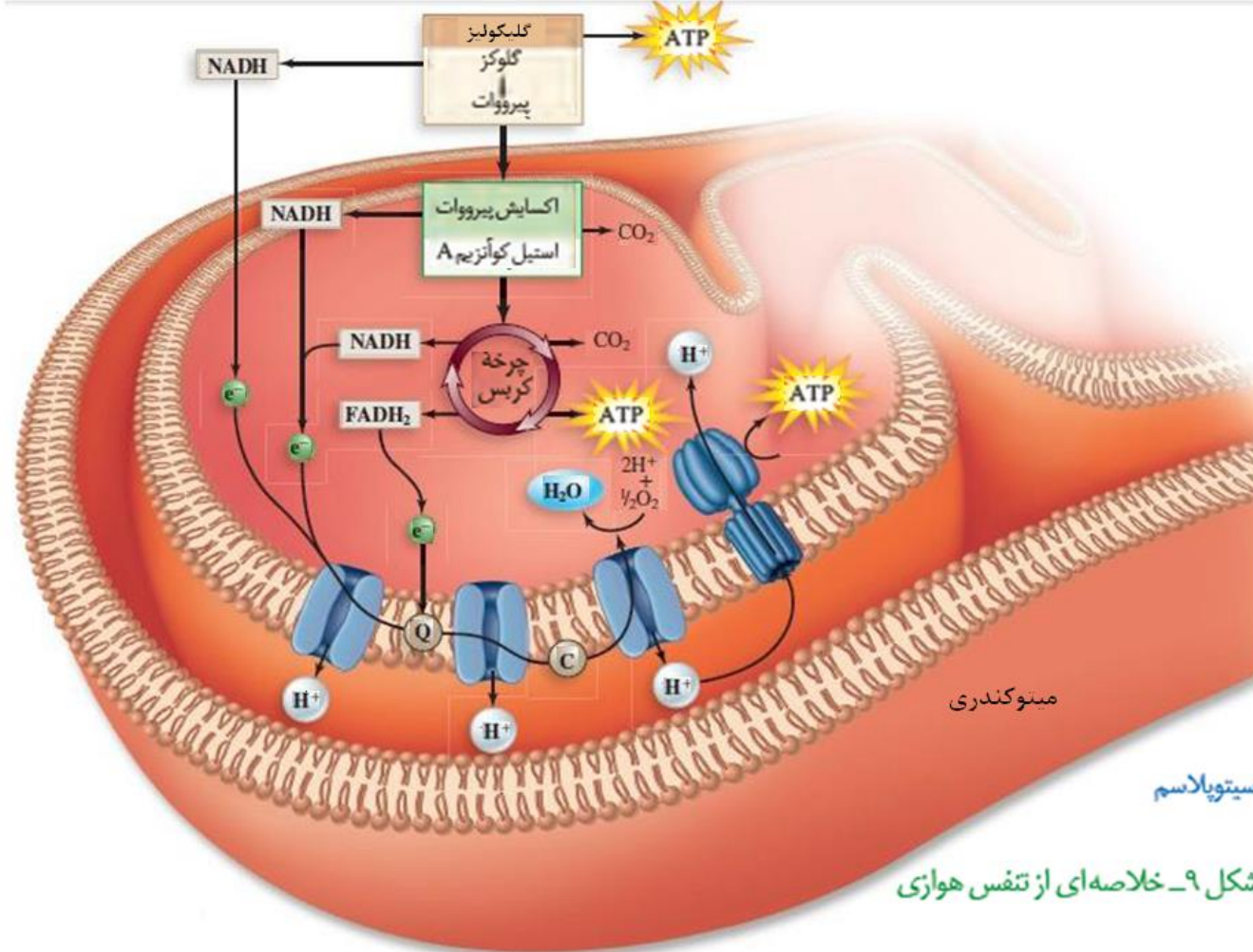
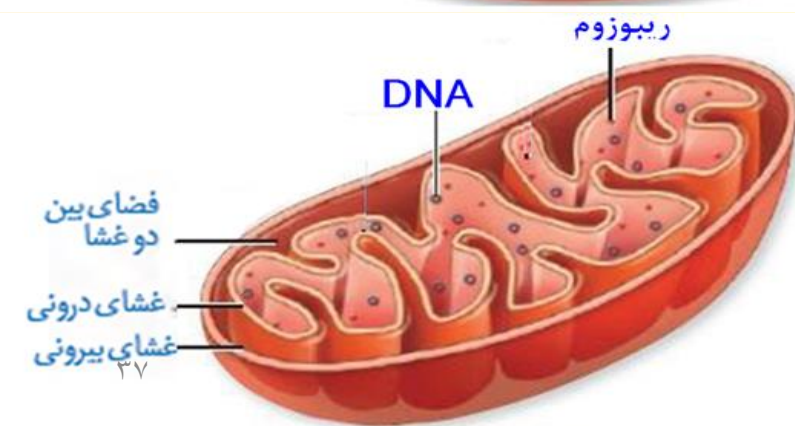
اکسایش پیرووات:

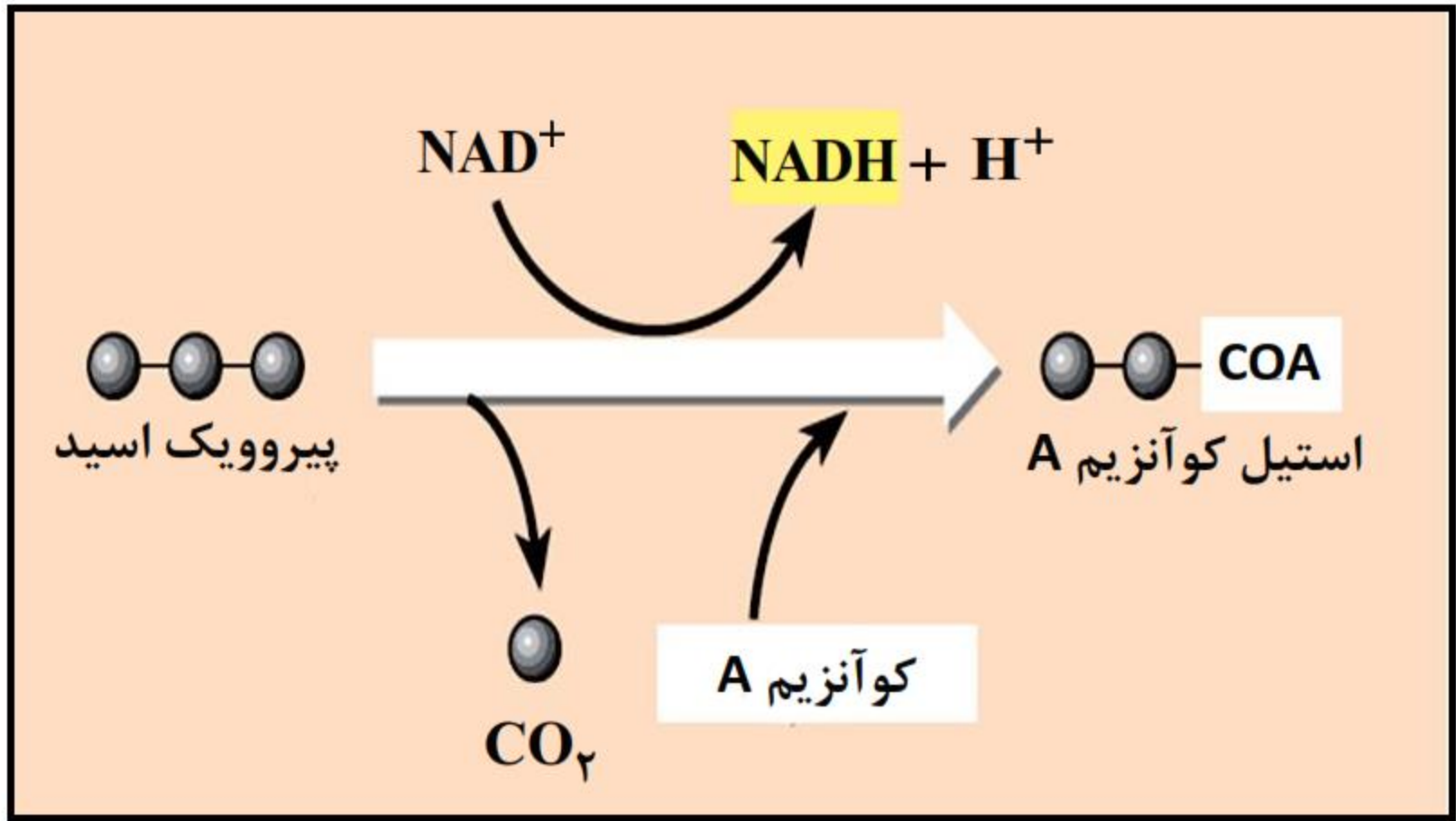
- گفتیم که در انتهای گلیکولیز، پیرووات به وجود می آید. این مولکول از طریق انتقال فعال وارد میتوکلندری می شود و در آنجا اکسایش می یابد. پیرووات در میتوکلندری یک کربن دی اکسید از دست می دهد و به بنیان استیل تبدیل می شود.

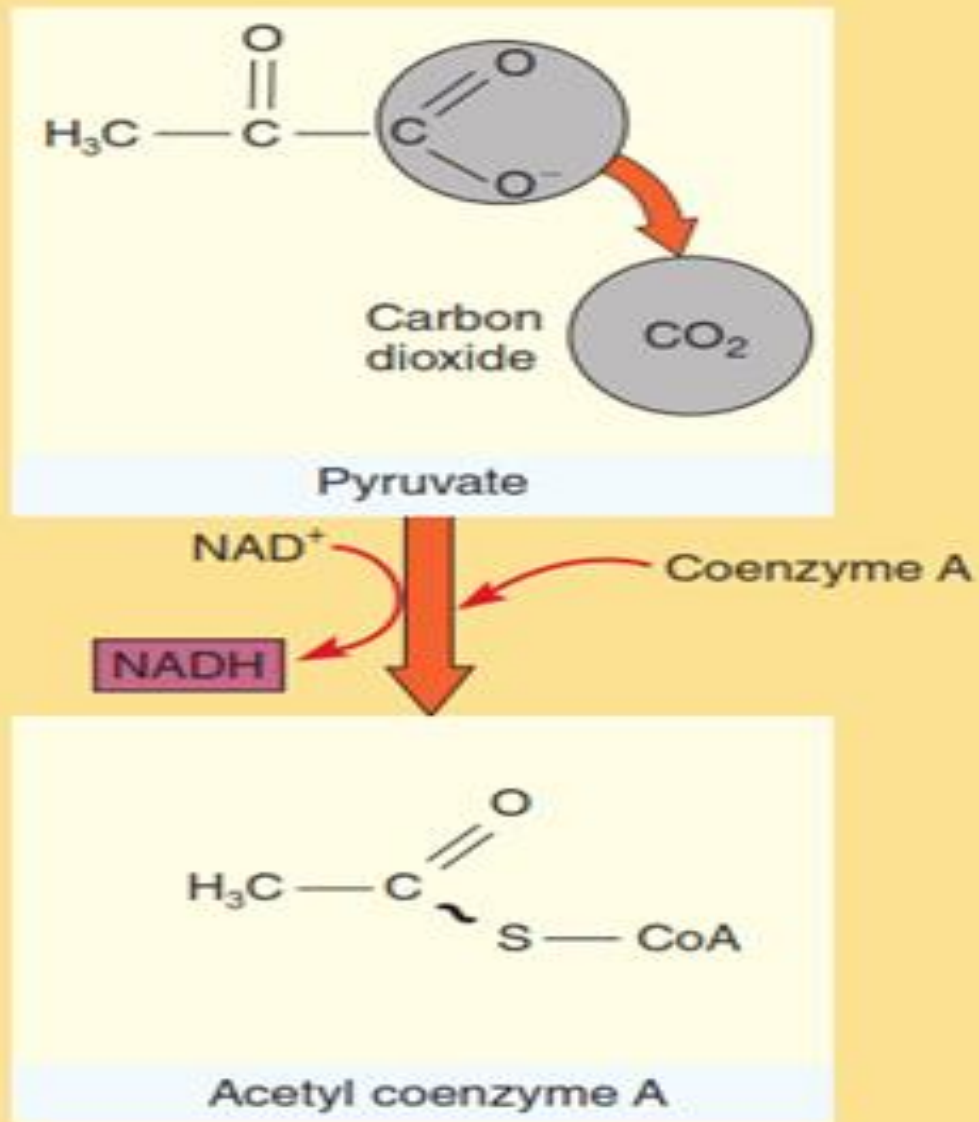
اکسایش پیروات

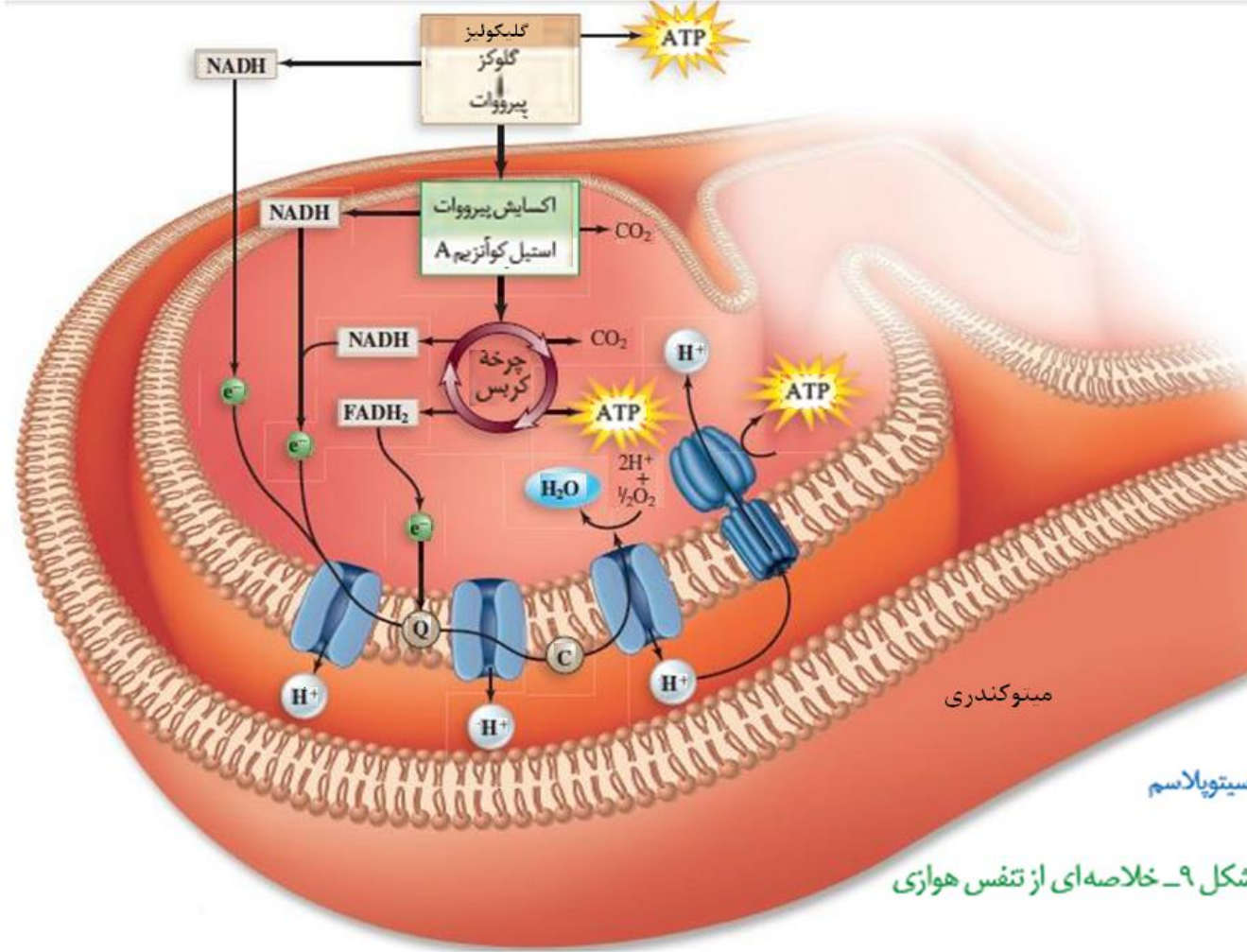
- استیل با اتصال به مولکولی به نام کوآنزیم A، استیل کوآنزیم A را تشکیل می‌دهد. در این واکنش NADH نیز به وجود می‌آید مجموعه آنزیمی که اکسایش پیروات را انجام می‌دهد در غشای درونی راکیزه قرار دارد.

« تشکیل استیل کوآنزیم A »

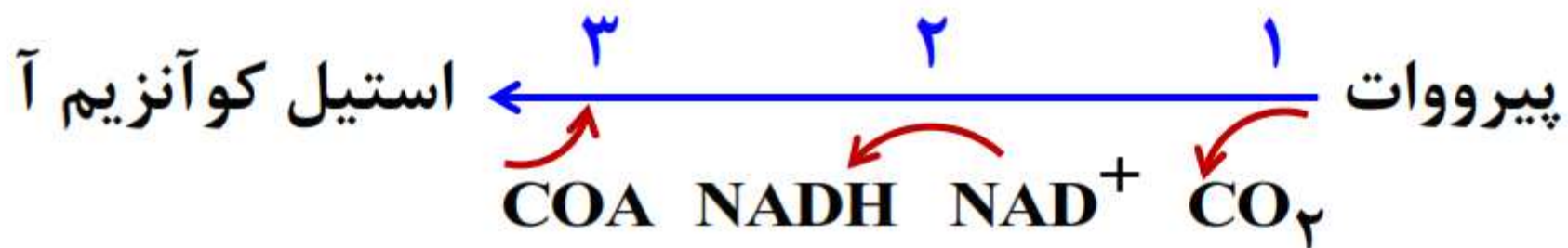

اکسایش استیل کوآنزیم A

- اکسایش استیل کوآنزیم A در چرخه ای از واکنش های آنزیمی، به نام **چرخه کربس**، در بخش داخلی میتوکندری انجام می گیرد که در گفتار بعدی به آن می پردازیم.

قبل از کربس «ماتریکس»:

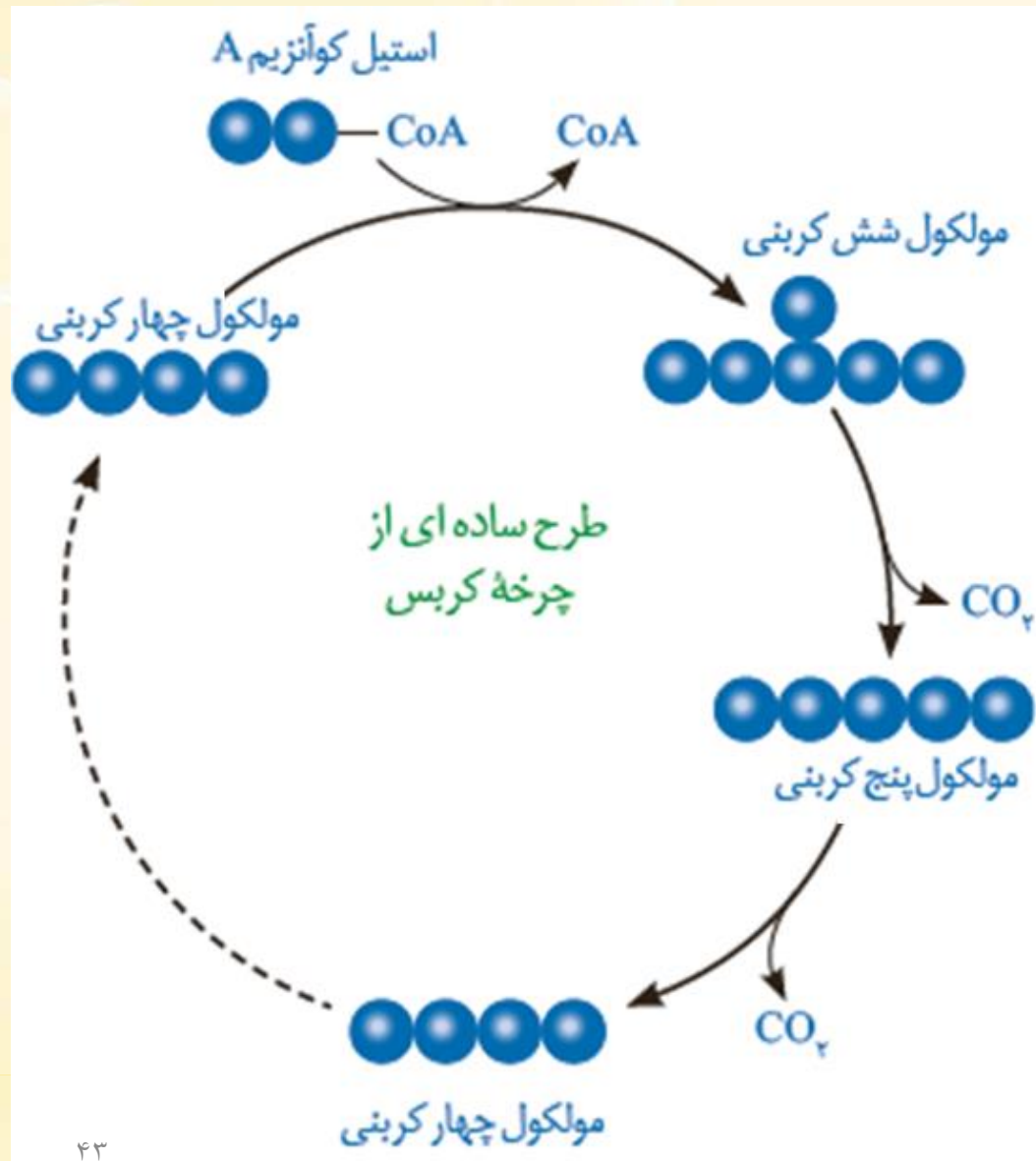
دانشمند موفق

هانس آدولف کربس فیزیک دان و زیست شیمی دان آلمانی متولد بریتانیا (۱۹۸۱-۱۹۰۰) بسیاری از مراحل اکسایش پیرووات را کشف و معرفی کرد. به همین علت این چرخه، چرخه کربس نامیده شد. او در سال ۱۹۵۳ به همراه دانشمندی دیگر، موفق به دریافت جایزه نوبل در زمینه فیزیولوژی و پزشکی شد.

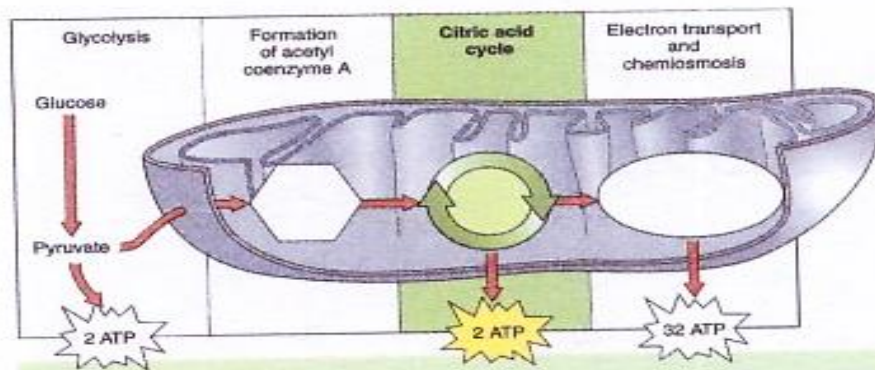
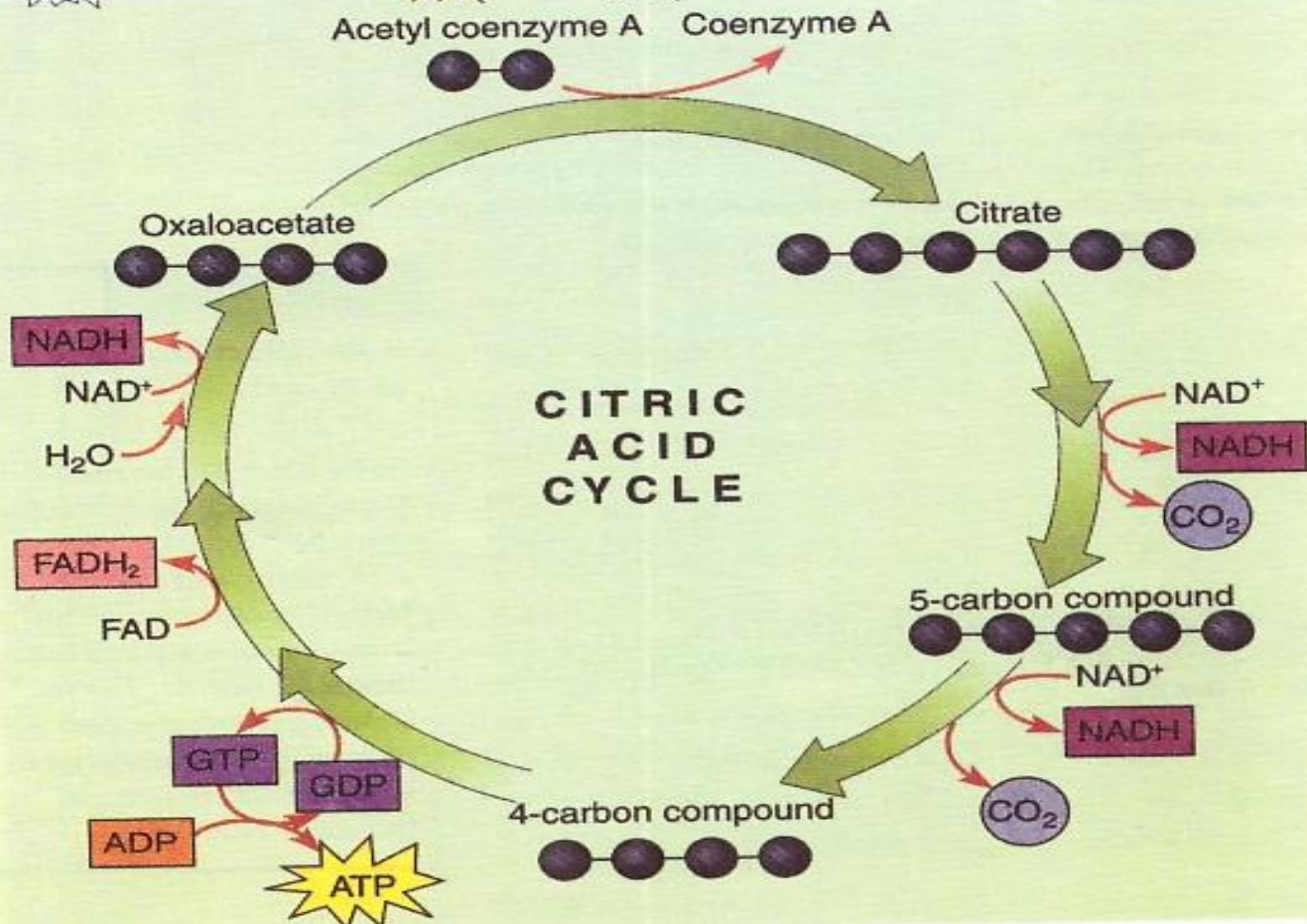
از نظر کربس دانشمند موفق، فردی است که مهارت‌های فنی و علمی لازم را برای کسب موفقیت‌های بیشتر با استفاده از امکانات موجود داشته باشد. همچنین، در راه رسیدن به هدف، سختی‌ها را تحمل کند و نتایج پژوهش را به روشنی ارائه دهد.

- مولکول گلوکز در تنفس هوازی باید تا حد تشکیل مولکول های CO_2 تجزیه شود. بخشی از این تجزیه در گلیکولیز و بخش دیگر آن در چرخه کربس انجام می شود.

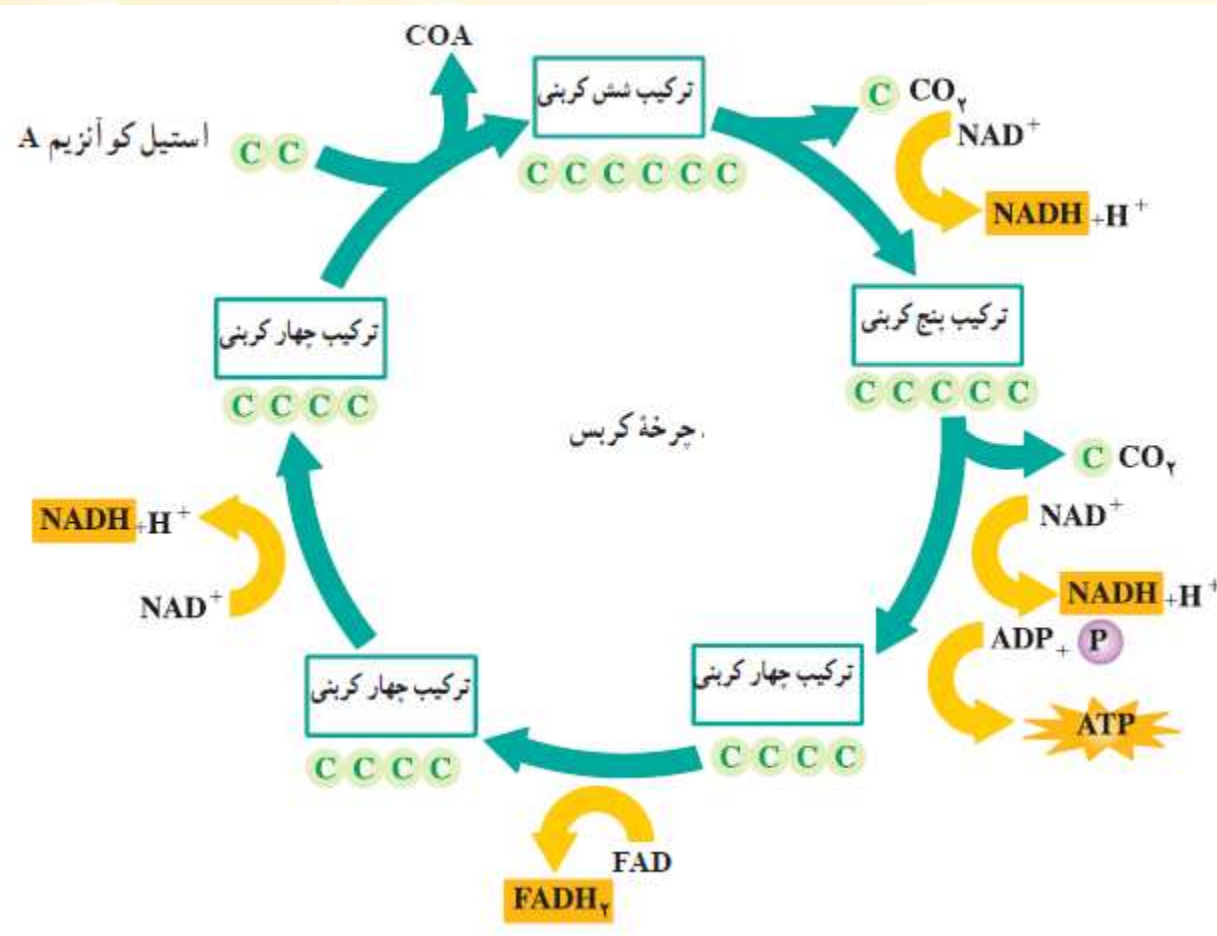
چرخه کربس

- در این چرخه، ضمن ترکیب استیل کوآنزیم A با مولکولی چهار کربنی، کوآنزیم A جدا و مولکولی شش کربنی، ایجاد می شود. پس از آن در طی واکنش های متفاوتی که در چرخه ی کربس رخ می دهد، دو اتم کربن به صورت CO_2 آزاد و مولکول چهار کربنی برای گرفتن استیل کوآنزیم دیگر، بازسازی می شود.

اکسایش مولکول شش کربنی

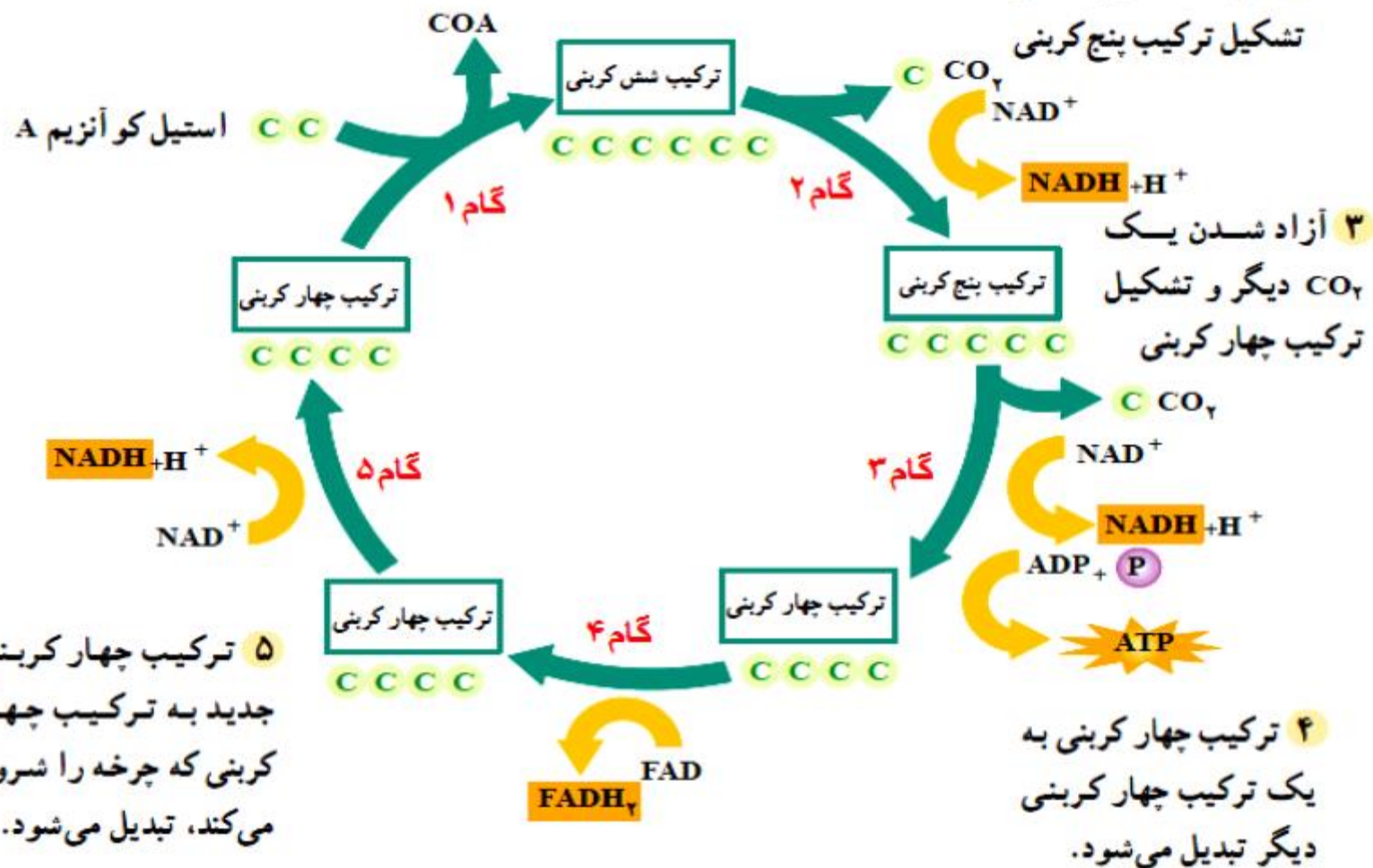
- از اکسایش هر مولکول شش کربنی در واکنش های چرخه کربس، مولکول های FADH_2 ، NADH و ATP در محل های متفاوتی از چرخه تشکیل می شوند.

۱ ترکیب استیل کو آنزیم A با یک مولکول چهار

کربنی و تشکیل یک مولکول شش کربنی

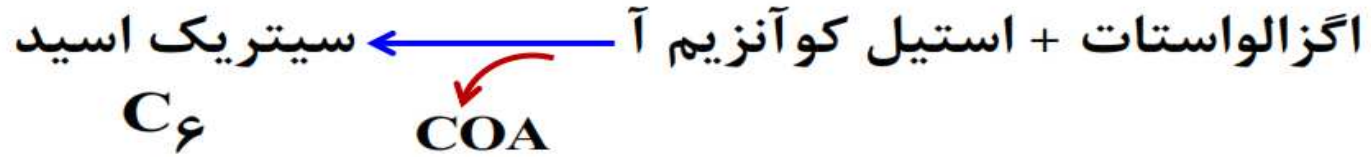
۲ آزاد شدن CO_2 و

تشکیل ترکیب پنج کربنی

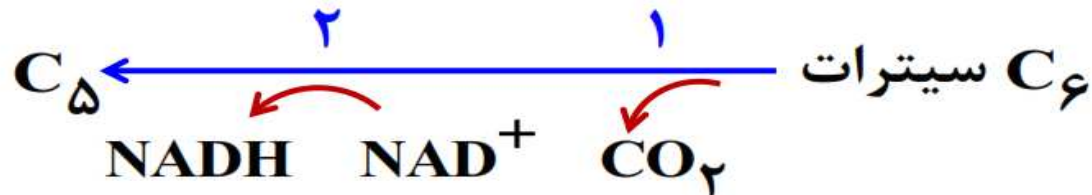

چرخه کربس «ماتریکس»:

گام ۱:

گام ۲:

گام ۳:

گام ۴:

گام ۵:

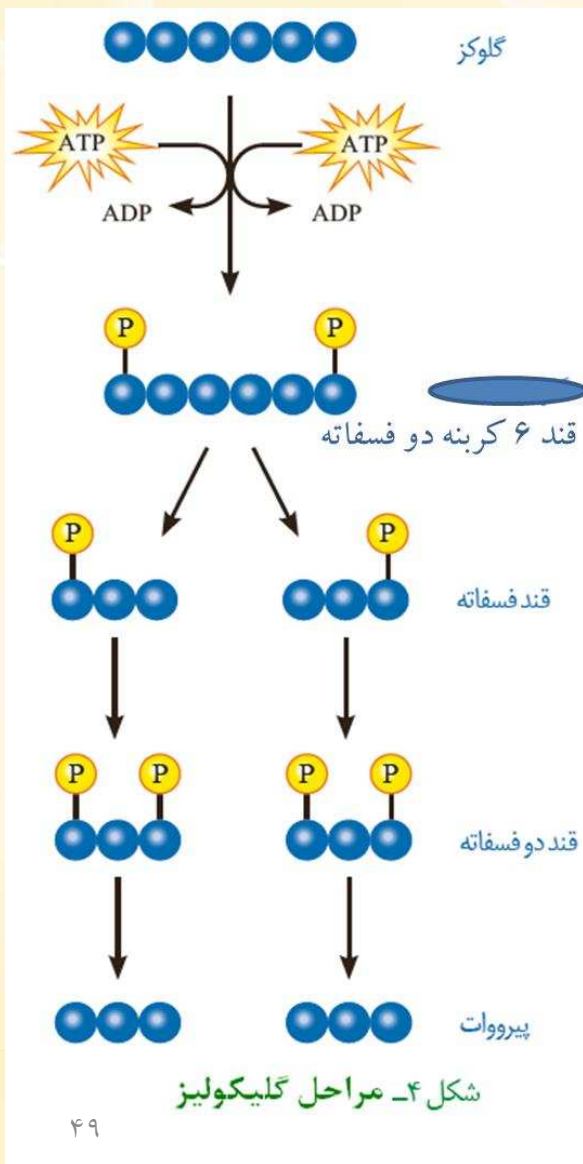
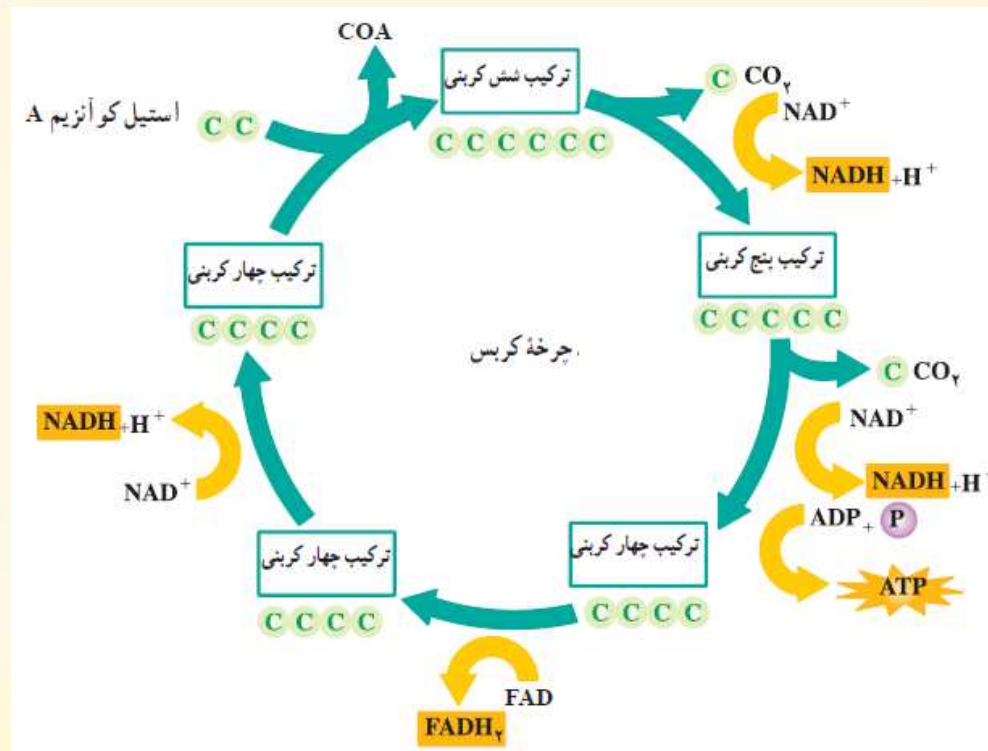

FADH2

- FADH2 (Flavin Adenine Dinucleotide) ترکیبی نوکلئوتیددار و همانند NADH حامل الکترون است FADH2 از FAD ساخته می شود.

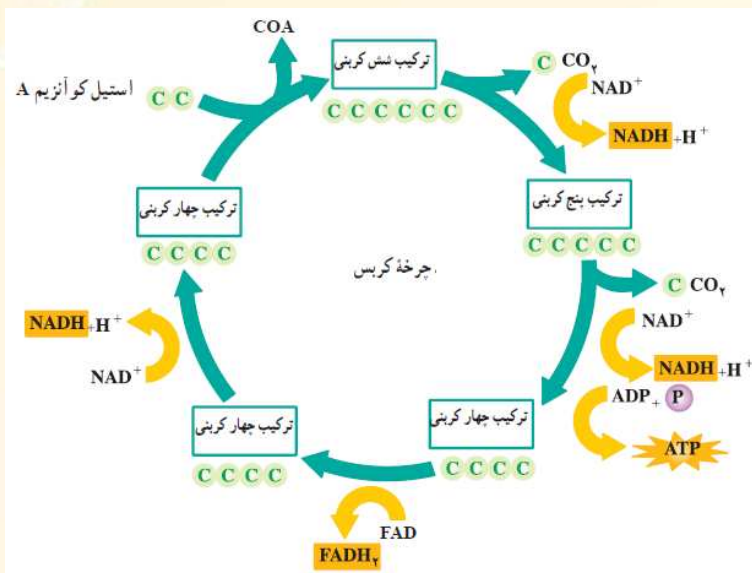
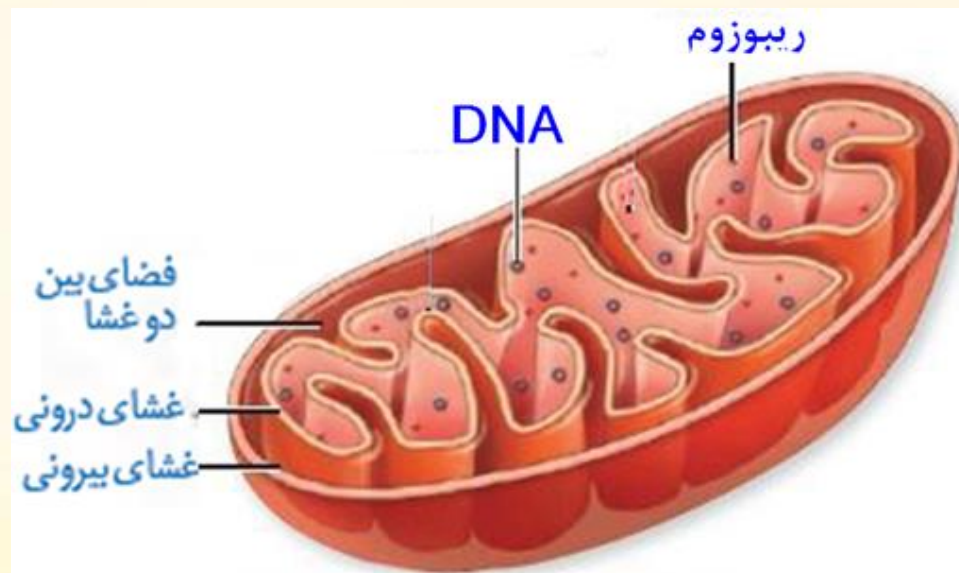

نتیجه حاصل از تجزیه کامل گلوکز

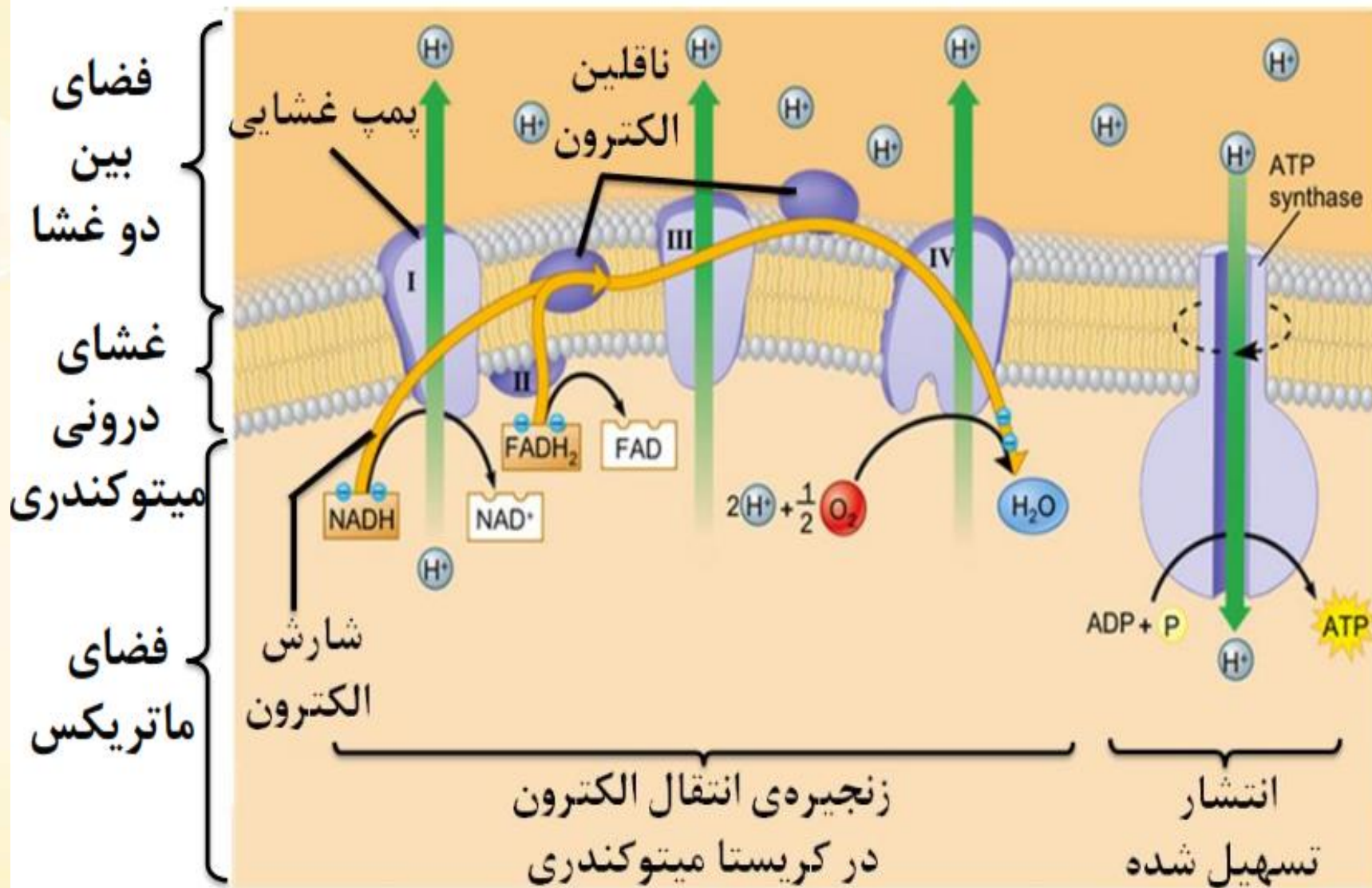
- به این ترتیب با انجام گلیکولیز و چرخه ی کربس، مولکول گلوکز تا تشکیل مولکول های CO₂ تجزیه و انرژی آن صرف ساخته شدن ATP و مولکول های حامل الکترون (NADH و FADH₂) می شود.

تشکیل ATP بیشتر

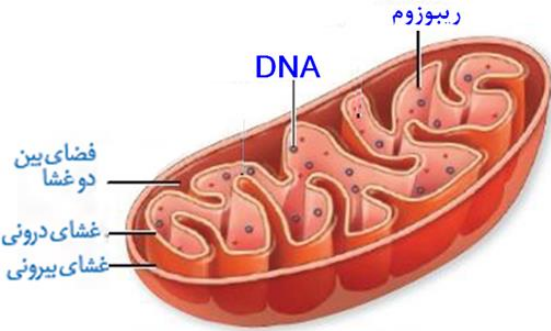
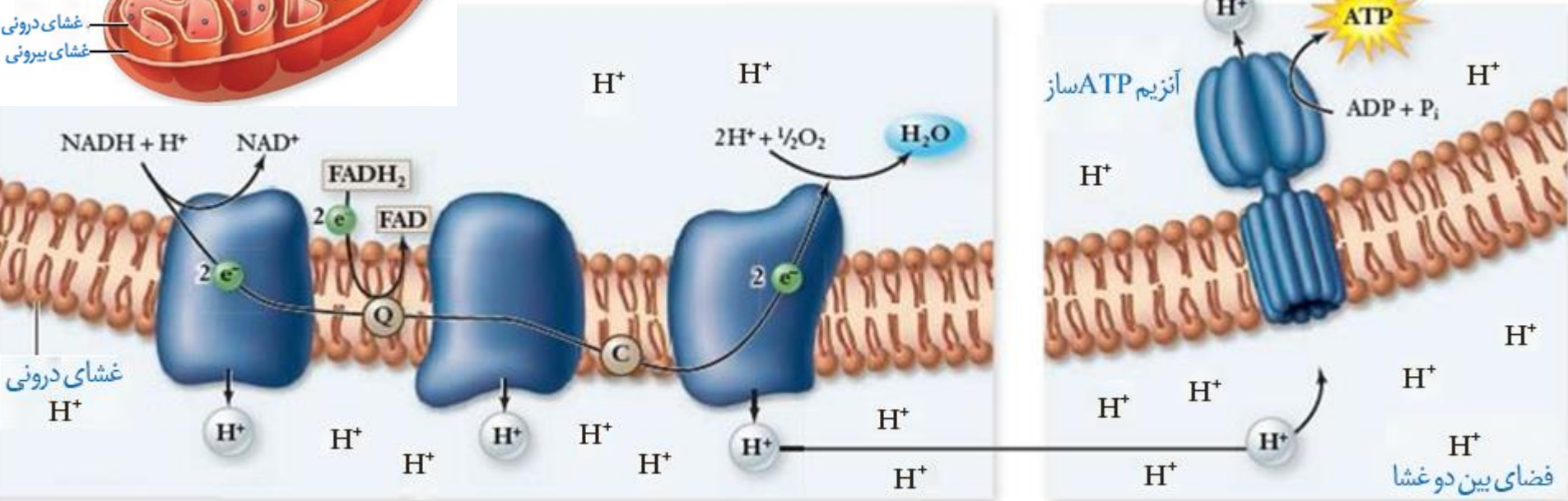

دیدیم که در تنفس یاخته ای ATP به وجود می آید. جالب است بدانیم که مولکول های NADH و FADH₂ نیز برای تولید ATP مصرف می شوند. چگونه انرژی مولکول های حامل الکترون برای تولید ATP به کار می رود؟

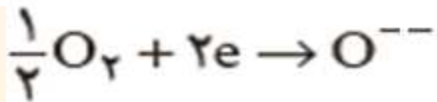
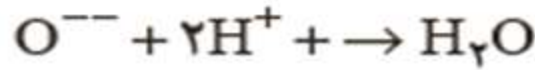
همچنین براساس رابطه کلی تنفس یاخته ای می دانیم که در این فرایند آب نیز تشکیل می شود. آب چگونه در این فرایند تولید می شود؟ پاسخ این پرسش ها در **زنجیره انتقال الکترون** در غشای درونی میتوکندری نهفته است.

زنجیره انتقال الکترون

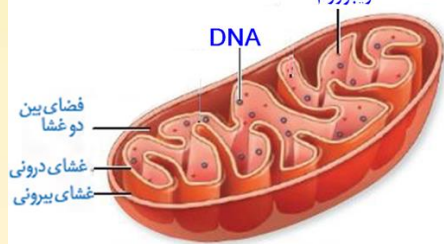
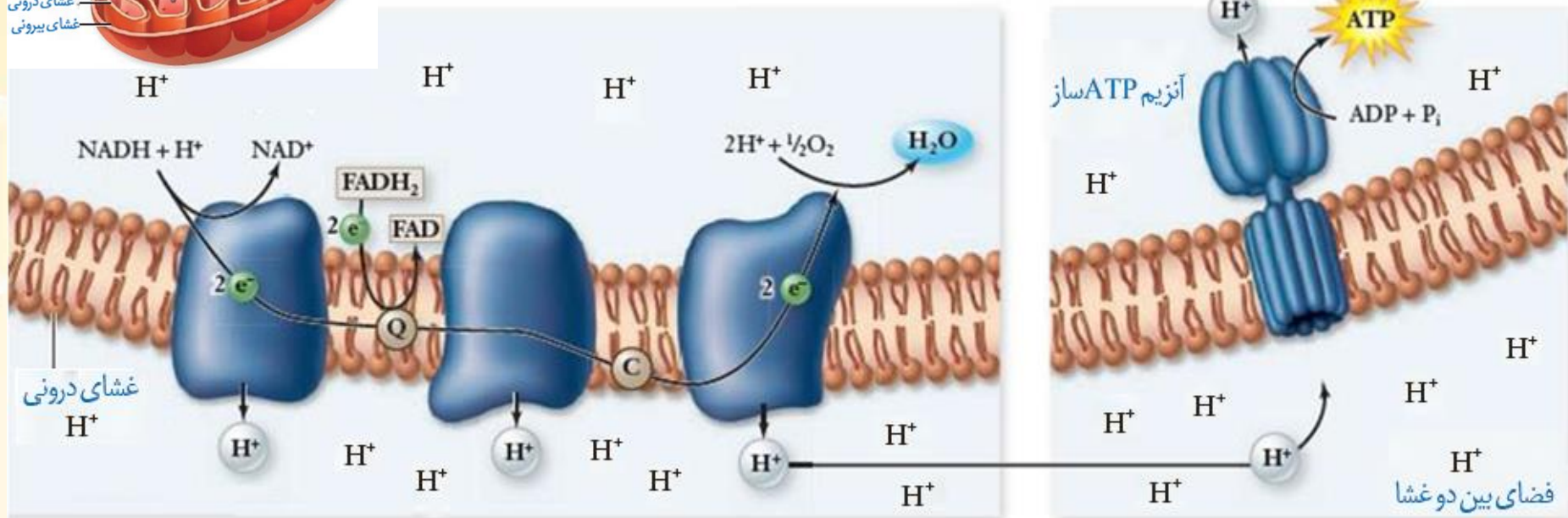

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

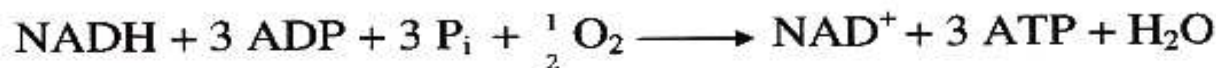
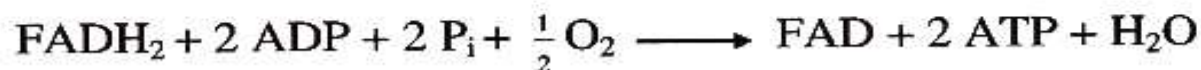
واکنش ۴- تشکیل آب

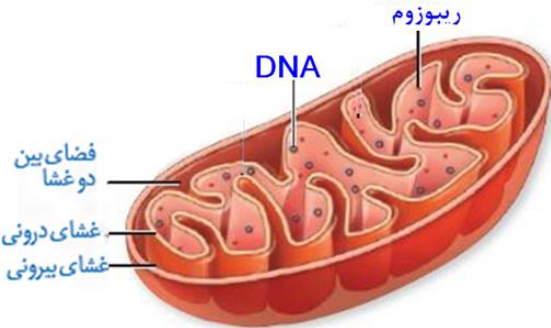
- این زنجیره از مولکول هایی تشکیل شده است که در غشای درونی میتوکندری قرار دارند و می توانند الکترون بگیرند یا از دست دهند.
- در این زنجیره می بینید که الکترون ها در نهایت به اکسیژن مولکولی می رسند. اکسیژن با گرفتن الکترون به یون اکسید (اتم اکسیژن با دو بار منفی) تبدیل می شود. یون های اکسید در ترکیب با پروتون هایی که در بستره قرار دارند، مولکول های آب را تشکیل می دهند

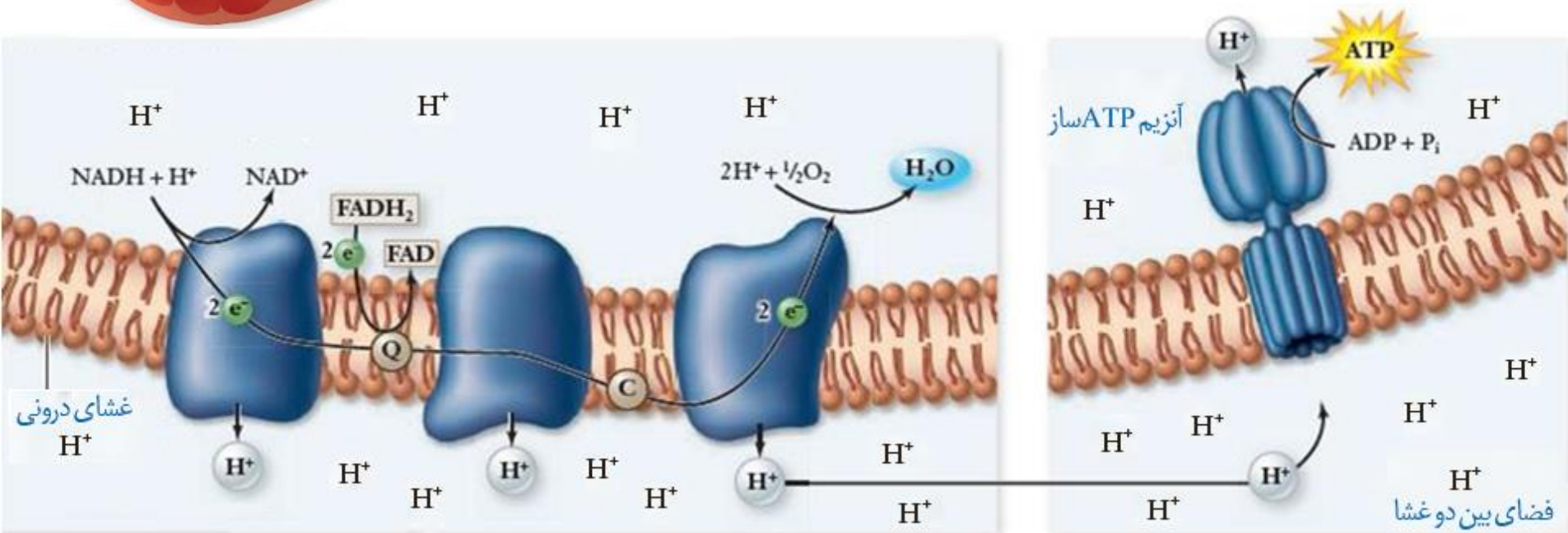
شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

- اگر به شکل ۸ توجه کنید، می بینید که پروتون ها (H^+ های) در سه محل از زنجیره انتقال الکترون از بخش داخلی به فضای بین دو غشا پمپ می شوند. انرژی لازم برای انتقال پروتون ها از الکترون های پرانرژی $NADH$ و $FADH_2$ فراهم می شود.

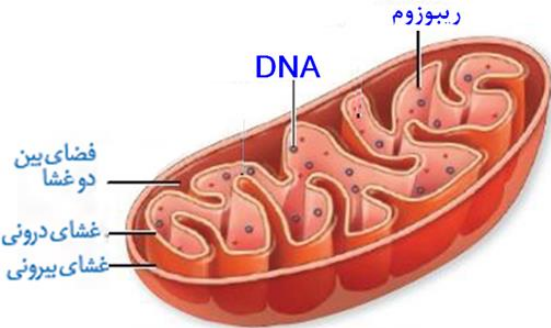

انتظار دارید ادامه ورود پروتون ها به فضای بین دو غشا چه نتیجه ای در پی داشته باشد؟

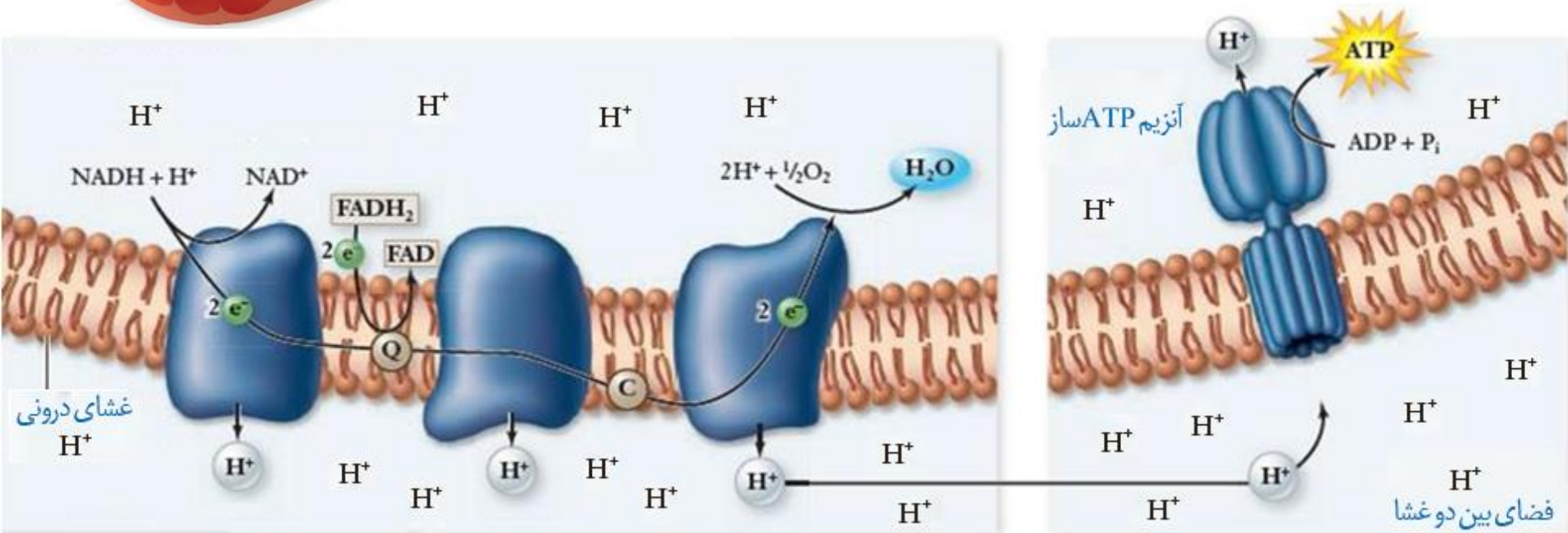

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

- با ورود پروتون ها از بخش داخلی به فضای بین دو غشا، تراکم آنها در این فضا، نسبت به بخش داخلی افزایش می یابد. پروتون ها براساس شیب غلظت، تمایل دارند که به سمت بخش داخلی برگردند،

انتظار دارید ادامه ورود پروتون ها به فضای بین دو غشا چه نتیجه ای در پی داشته باشد؟

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

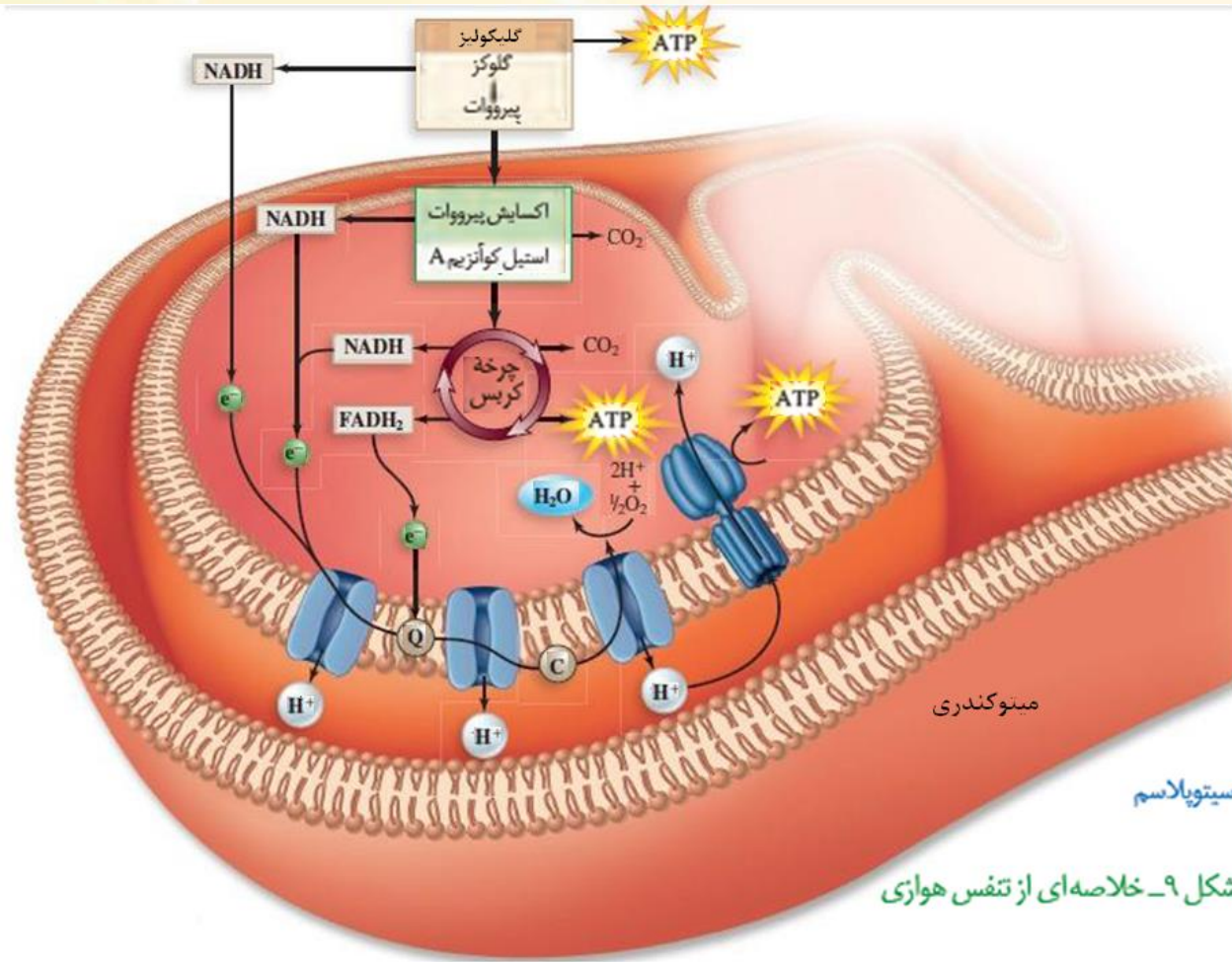
- اما تنها راه پیش روی پروتون ها برای برگشتن به این بخش، مجموعه ای پروتئینی به نام **آنزیم ATP سنتتاز** است. پروتون ها از کانالی که در این مجموعه قرار دارد، می گذرند و انرژی مورد نیاز برای تشکیل ATP از ADP و گروه فسفات فراهم می شود.

الف) توضیح دهید چرا ساخته شدن ATP در زنجیره انتقال الکترون، از نوع ساخته شدن اکسایشی ATP است؟

ب) با توجه به نقش غشای درونی راکیزه در تنفس یاخته‌ای، چین خورده بودن آن چه ارزشی برای یاخته دارد؟

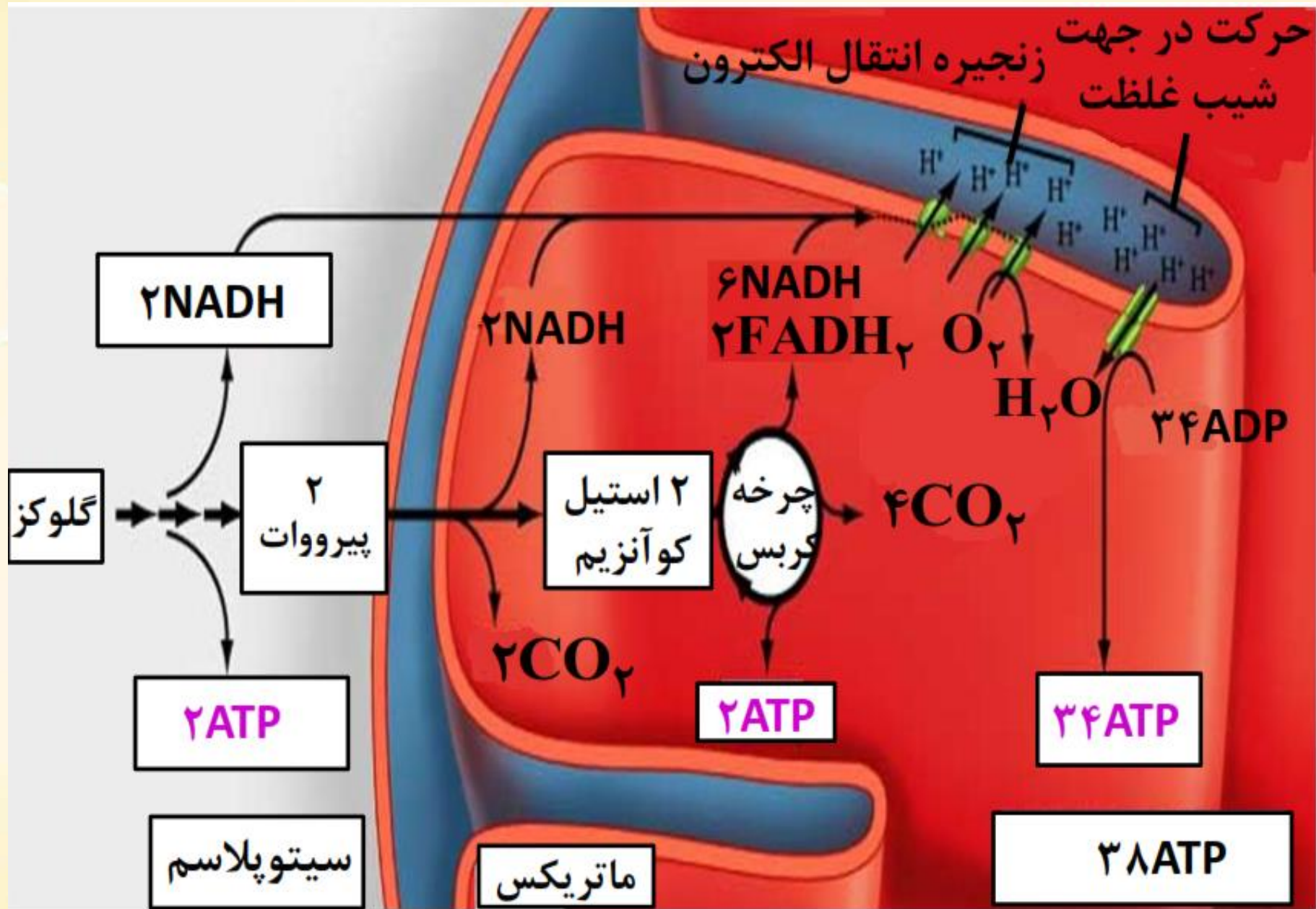
- الف. در زنجیره انتقال الکترون ساخته شدن ATP با اکسایش مولکول‌ها و در نهایت با تشکیل اکسیژن دوبار منفی همراه است.
- ب. غشا محل اجزای زنجیره انتقال الکترون است بنابراین گسترش غشا به شکل چین خوردگی امکان حضور عوامل زنجیره انتقال الکترون را بیشتر می‌کند.

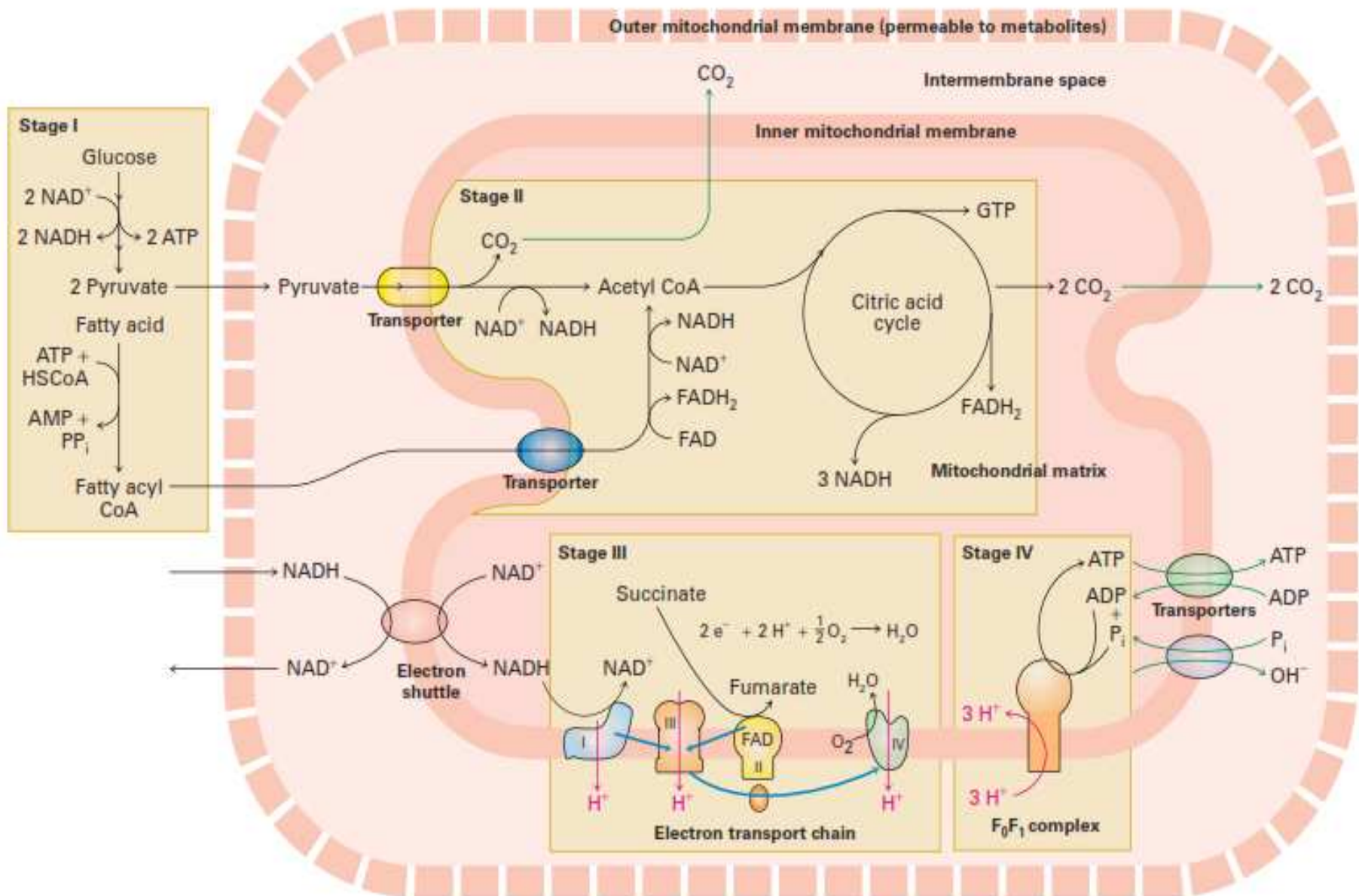
مروری بر تنفس یاخته ای

• خلاصه ای از تنفس یاخته ای:

- در فرایند گلیکولیز از گلوکز پیروات ایجاد می شود. پیروات به میتوکندری می رود و در آنجا به استیل کوآنزیم A اکسایش می یابد. استیل کوآنزیم A وارد چرخه کربس می شود. در تنفس یاخته ای مولکول های کربن دی اکسید، ATP، NADH و FADH₂ تولید می شوند.

KEY POINT

Most ATP is produced by electron transport and chemi-osmosis (oxidative phosphorylation)

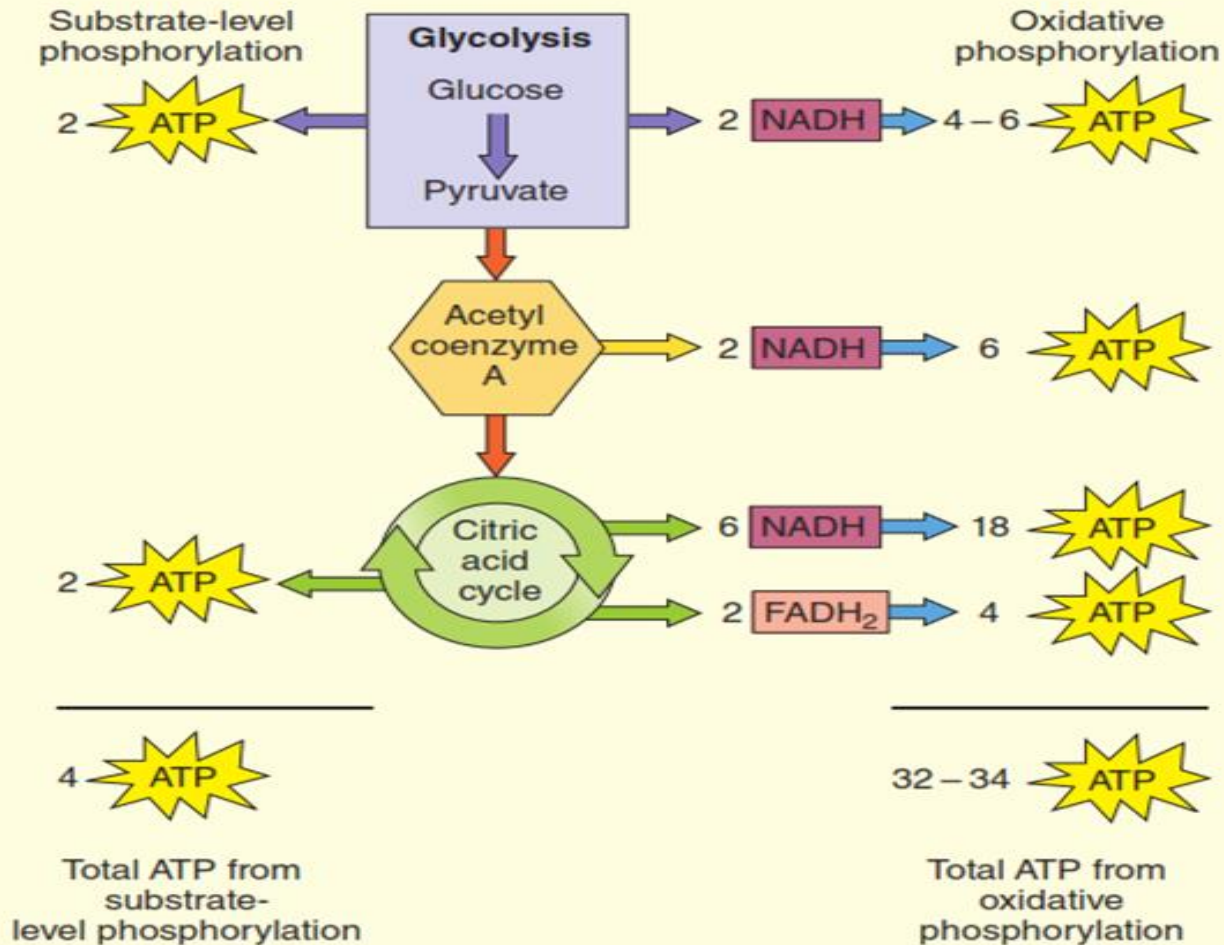
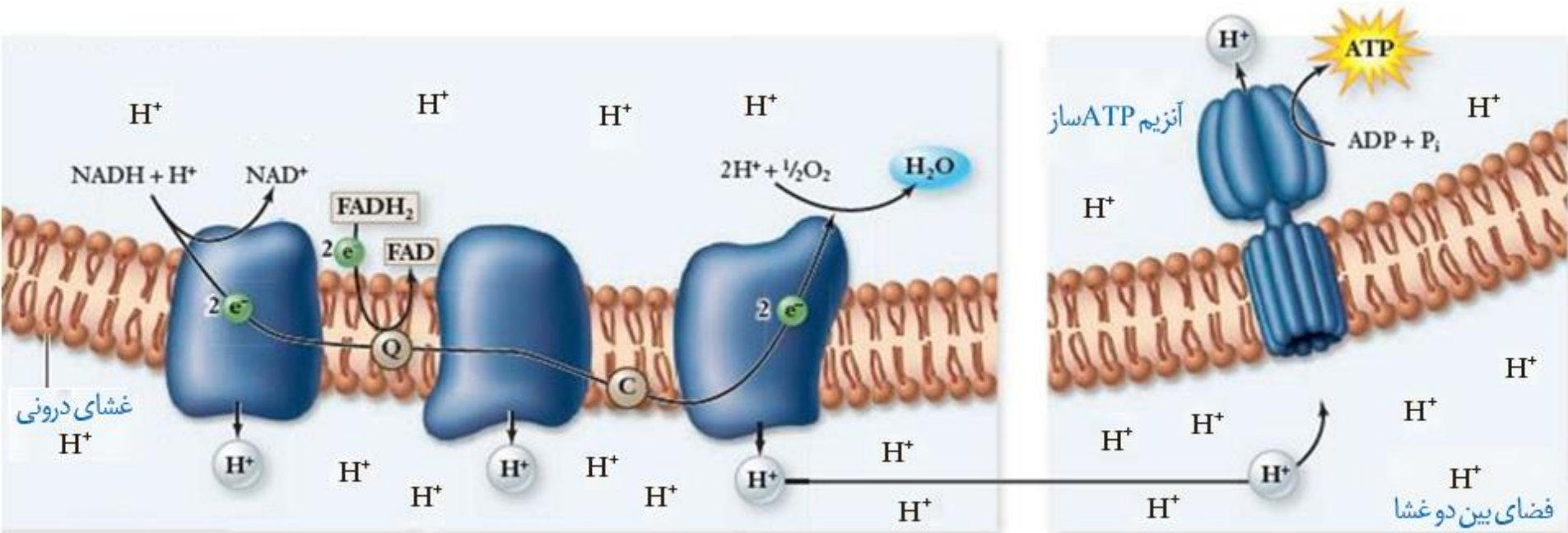

FIGURE 8-12 Energy yield from the complete oxidation of glucose by aerobic respiration

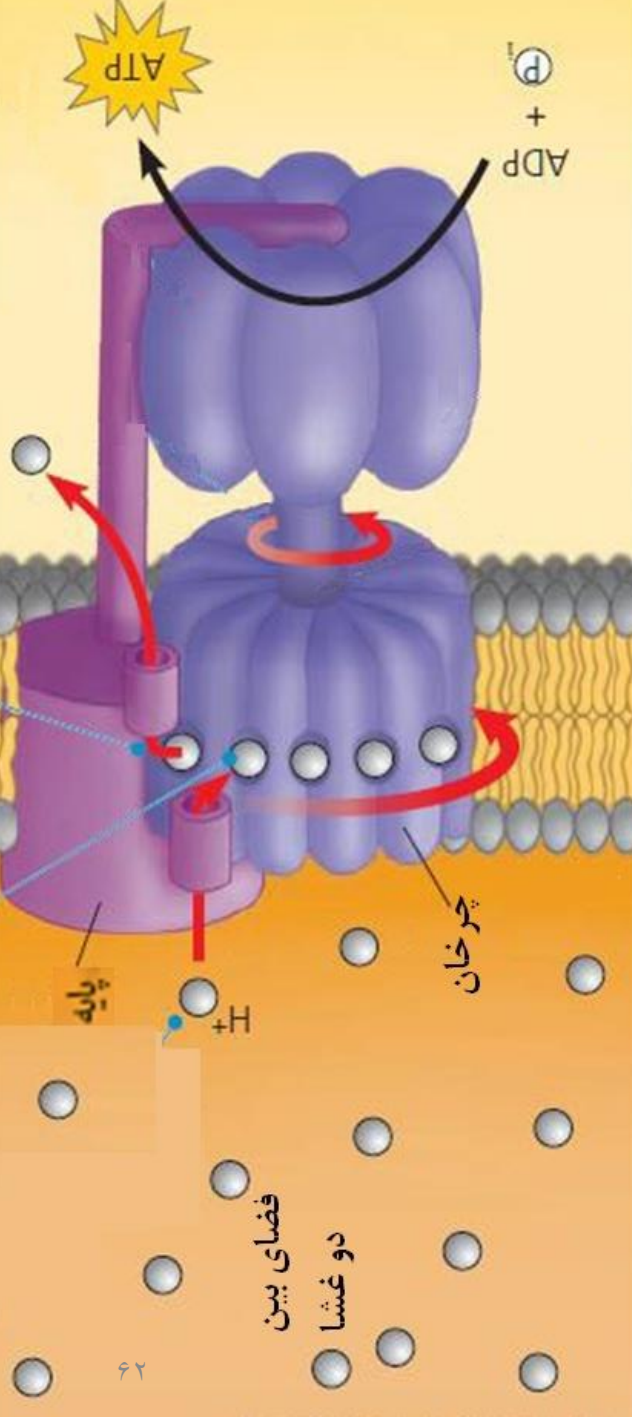
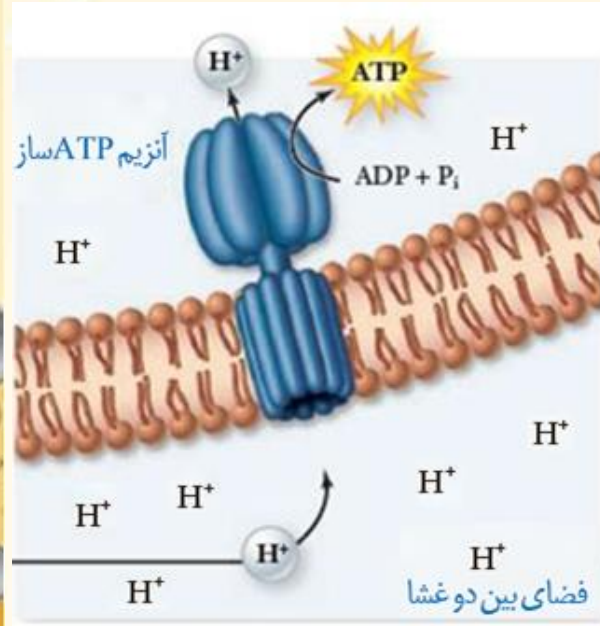
بازده انرژی تنفس یاخته ای

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

- دانستیم که از مولکول های NADH و FADH_2 در زنجیره انتقال الکترون ATP تولید می شود. اکنون پرسش این است که به ازای هر NADH و FADH_2 چه مقدار ATP تولید می شود.

بازده انرژی تنفس یاخته ای

- اندازه گیری های واقعی در شرایط بهینه آزمایشگاهی نشان می دهند که مقدار ATP تولید شده در ازای تجزیه ی کامل گلوکز در بهترین شرایط در یاخته یوکاریوت، حداکثر ATP ۳۰ است. باید توجه داشت که تولید ATP در یاخته های متفاوت و متناسب با نیاز بدن فرق می کند. بنابراین، نمی توان به سادگی به این پرسش پاسخ داد که در ازای تجزیه هر مقدار گلوکز چه مقدار ATP در یاخته ها تولید می شود.

منابعی مثل لنینجر مقدار تولید ATP به ازای هر NADH معادل دوونیم و به ازای هر $FADH_2$ یک ونیم ATP در نظر گرفته اند بنابراین به ازای $NADH$ ۱۰ تعداد ۲۵ مولکول ATP و به ازای $2FADH_2$ تعداد ۳ مولکول ATP تولید میشه و دوتا در چرخه کربس و دوتا هم در گلیکولیز که جمعاً ۳۲ تا میشه در اینجا شاتل هایی وجود دارند که $NADH$ سیتوسل رو به میتوکندری وارد میکنند که حداقل معادل یک ATP به ازای هر مولکول می گیرند بنابراین حداکثر بازدهی ۳۰ تایی دارند.

هر یک از مولکول‌های NADH تولید شده در گلیکولیز نهایتاً به دو یا سه مولکول ATP تبدیل می‌شوند. علت این اختلاف آنست که برخی از سلول‌های یوکاریوتی برای انتقال NADH حاصل از گلیکولیز به میتوکندری بایستی انرژی مصرف کنند (به صورت کوتاه شرح داده خواهد شد). از آنجایی که در سلول‌های پروکاریوت میتوکندری وجود ندارد، لذا نیازی به صرف انرژی برای انتقال NADH ندارند و به همین دلیل از هر مولکول NADH، حتی از مولکول‌هایی که در طی گلیکولیز تولید شده‌اند، سه مولکول ATP تولید می‌شود. بنابراین حداکثر تعداد ATP تولید شده از مجموع مولکول‌های NADH تولید شده در سلول بین ۲۸ تا ۳۰ می‌باشد.

مجموع مولکول‌های ATP تولید شده پس از اتمام مراحل سوخت و ساز هوازی یک مولکول گلوکز، حداکثر ۳۶ تا ۳۸ عدد خواهد بود (۲ تا از گلیکولیز، ۲ تا از چرخه اسیدسیتریک و ۳۲ تا ۳۴ عدد از زنجیره انتقال الکترون). توجه کنید که بیشتر ATP ها در واکنش‌های فسفریلاسیون اکسیداتیو که با زنجیره انتقال الکترون و شیمیواسمز همراه است تولید می‌شود. تنها چهار مولکول ATP به وسیله واکنش‌های فسفریلاسیون در گلیکولیز و چرخه اسیدسیتریک تولید می‌شود.

سیستم شاتلی میتوکندری الکترون‌های مولکول‌های $NADH$ تولید شده در سیتوپلاسم را می‌گیرد

مولکول $NADH$ آنقدر بزرگ است که توانایی عبور از غشای داخلی میتوکندری را ندارد. بنابراین مولکول‌های $NADH$ تولید شده در مرحله گلیکولیز که در سیتوپلاسم صورت می‌گیرد نمی‌تواند به داخل میتوکندری نفوذ کرده و الکترون‌های خود را وارد زنجیره انتقال الکترون کند. مولکول $NADH$ مانند ADP و ATP ، حامل پروتئینی برای عبور از غشا ندارد. در عوض چندین سیستم فقط برای انتقال الکترون‌های مولکول $NADH$ به میتوکندری وجود دارد. در سلول‌های قلبی، کبدی و کلیوی یک سیستم شاتلی ویژه در غشای داخلی میتوکندری وجود دارد که الکترون‌های مولکول‌های $NADH$ موجود در سیتوپلاسم را گرفته و به مولکول‌های NAD^+ در ماتریکس منتقل می‌کند. به ازای هر دو الکترونی که به این ترتیب وارد زنجیره انتقال الکترون در غشای داخلی میتوکندری می‌شوند، سه مولکول ATP تولید می‌شود. در سلول‌های ماهیچه اسکلتی، مغزی و برخی از انواع سلول‌های دیگر نوع متفاوتی از سیستم شاتلی استفاده می‌شود.

این نوع سیستم شاتلی، انرژی بیشتری نسبت به سیستم سلول‌های کلیوی، کبدی و قلبی مصرف می‌کند، به همین دلیل الکترون‌هایی که از طریق این سیستم شاتلی منتقل می‌شوند از انرژی کمتری برخوردارند. این الکترون‌ها به جای NAD^+ ، به واسطه یوبی‌کوئینون به زنجیره انتقال الکترون منتقل می‌شوند که در این صورت به ازای هر جفت الکترون حداکثر دو مولکول ATP تولید می‌شود. این امر دلیل تولید ۳۶ مولکول ATP به جای ۳۸ مولکول ATP در سلول‌های اسکلتی بر اثر تنفس هوازی است.

ATP ۳۸ از تنفس سلولی

گلیکولیز

۸ATP

**۶ATP زنجیره‌ای
(۲NADH)**

۲ATP پیش‌ماده

وقایع میتوکندری

۳۰ATP

۳۰ATP

۶ATP زنجیره‌ی تولید استیل
کوآنزیم آ (۲NADH)

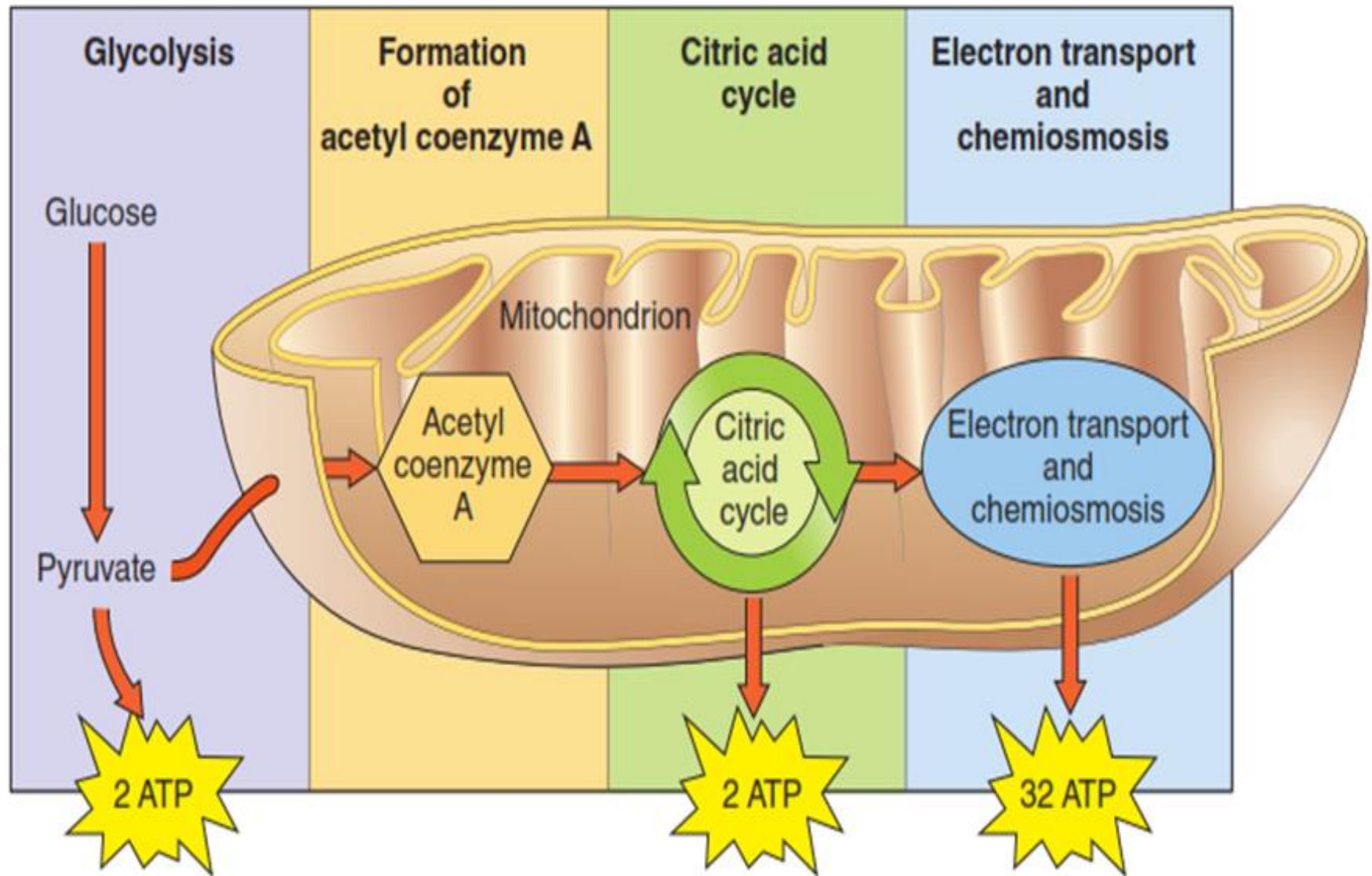
۲۴ATP کربس

۲۲ATP زنجیره‌ای

۲ATP پیش‌ماده (گام ۳)

۱۸ATP (۶NADH_۲)
گام‌های ۳، ۲ و ۵

۴ATP (۲FADH_۲)
گام ۴

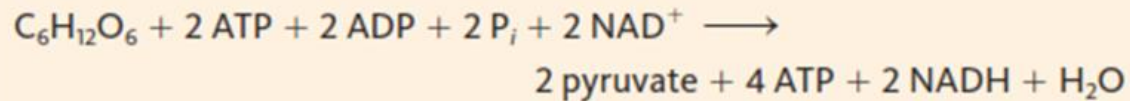

Summary Reactions for Aerobic Respiration

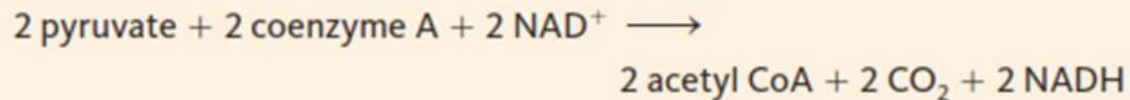
Summary reaction for the complete oxidation of glucose:

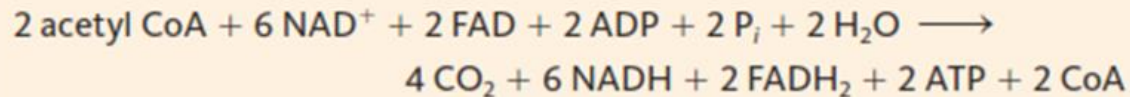
Summary reaction for glycolysis:

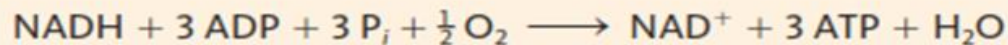
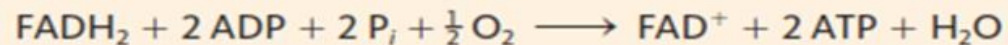
Summary reaction for the conversion of pyruvate to acetyl CoA:

Summary reaction for the citric acid cycle:

Summary reactions for the processing of the hydrogen atoms of NADH and FADH₂ in the electron transport chain:

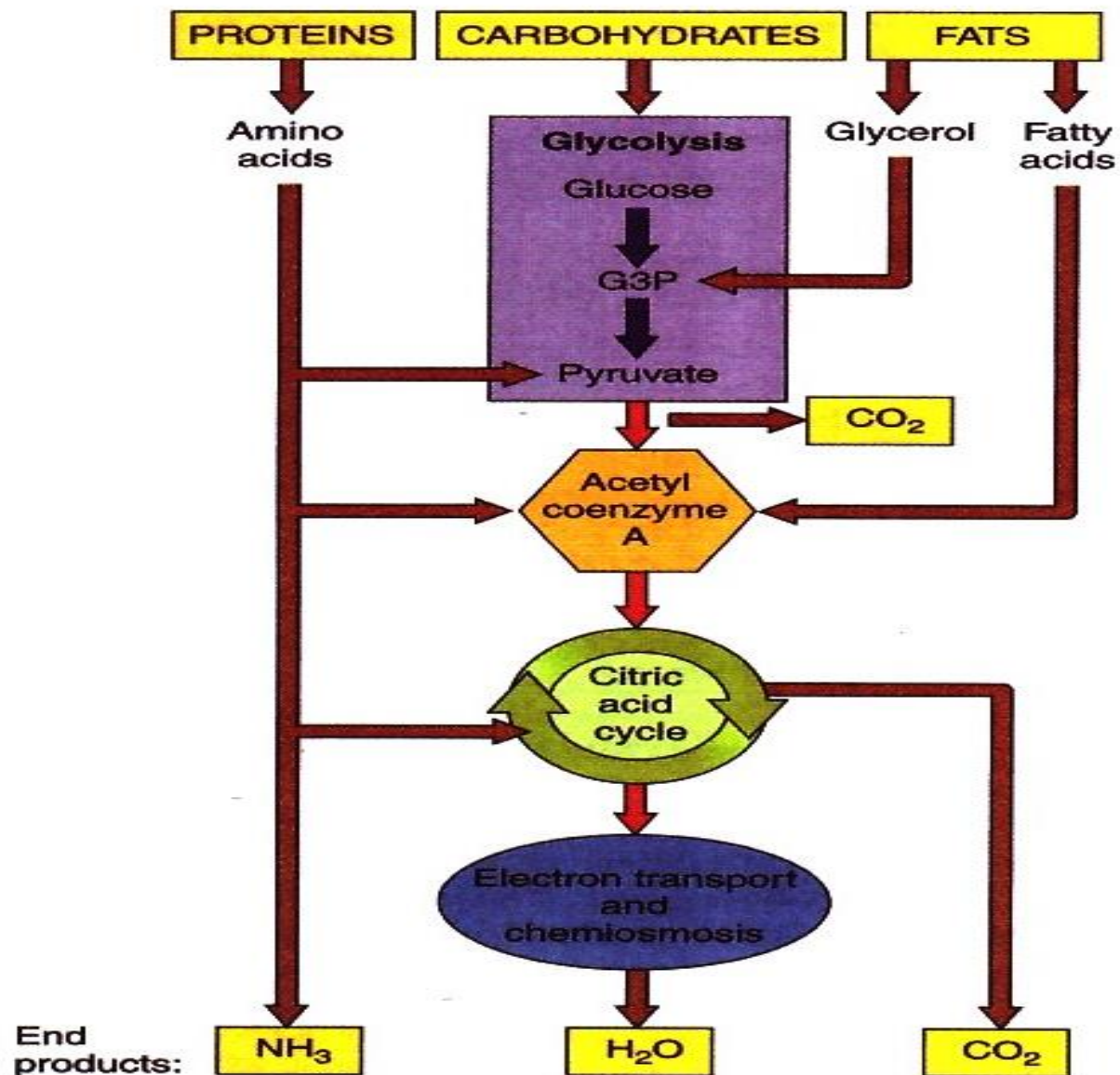
تنظیم تنفس یاخته ای: تولیدی اقتصادی

- به نظر شما اگر مقدار ATP در یاخته زیاد باشد، واکنش های گلیکولیز و چرخه ُ کربس، به همان میزانی انجام می شوند که در شرایط کمبود ATP است؟
- مشخص شده که تولید ATP تحت کنترل میزان ATP و ADP است. اگر ATP زیاد باشد، آنزیم های درگیر در گلیکولیز و چرخه ی کربس مهار می شوند تا تولید ATP کم شود. در صورتی که مقدار ATP کم و ADP زیاد باشد، این آنزیم ها فعال و تولید ATP افزایش می یابد. این تنظیم مانع از هدر رفتن منابع می شود.

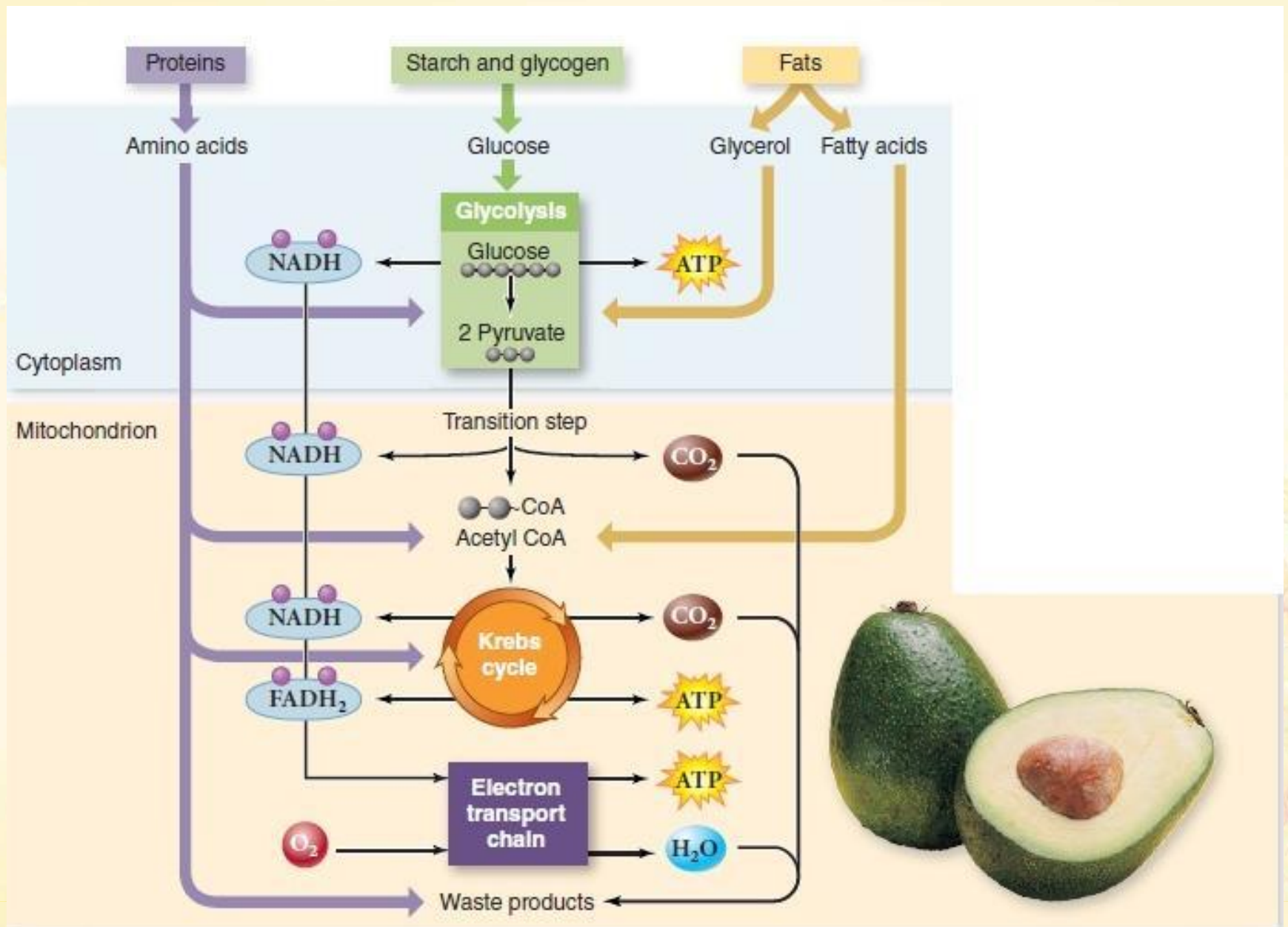
تنظیم تنفس یاخته ای: تولیدی اقتصادی

- یاخته های بدن ما به طور معمول از گلوکز و ذخیره قندی کبد برای تأمین انرژی استفاده می کنند. در صورتی که این منابع کافی نباشند، آنها برای تولید ATP به سراغ تجزیه چربی ها و پروتئین ها می روند. به همین علت تحلیل و ضعیف شدن ماهیچه های اسکلتی و سیستم ایمنی از عوارض سوء تغذیه و فقر غذایی شدید و طولانی مدت در افرادی است که رژیم غذایی نامناسب دارند یا اینکه به دلایل متفاوت غذای کافی در اختیار ندارند.

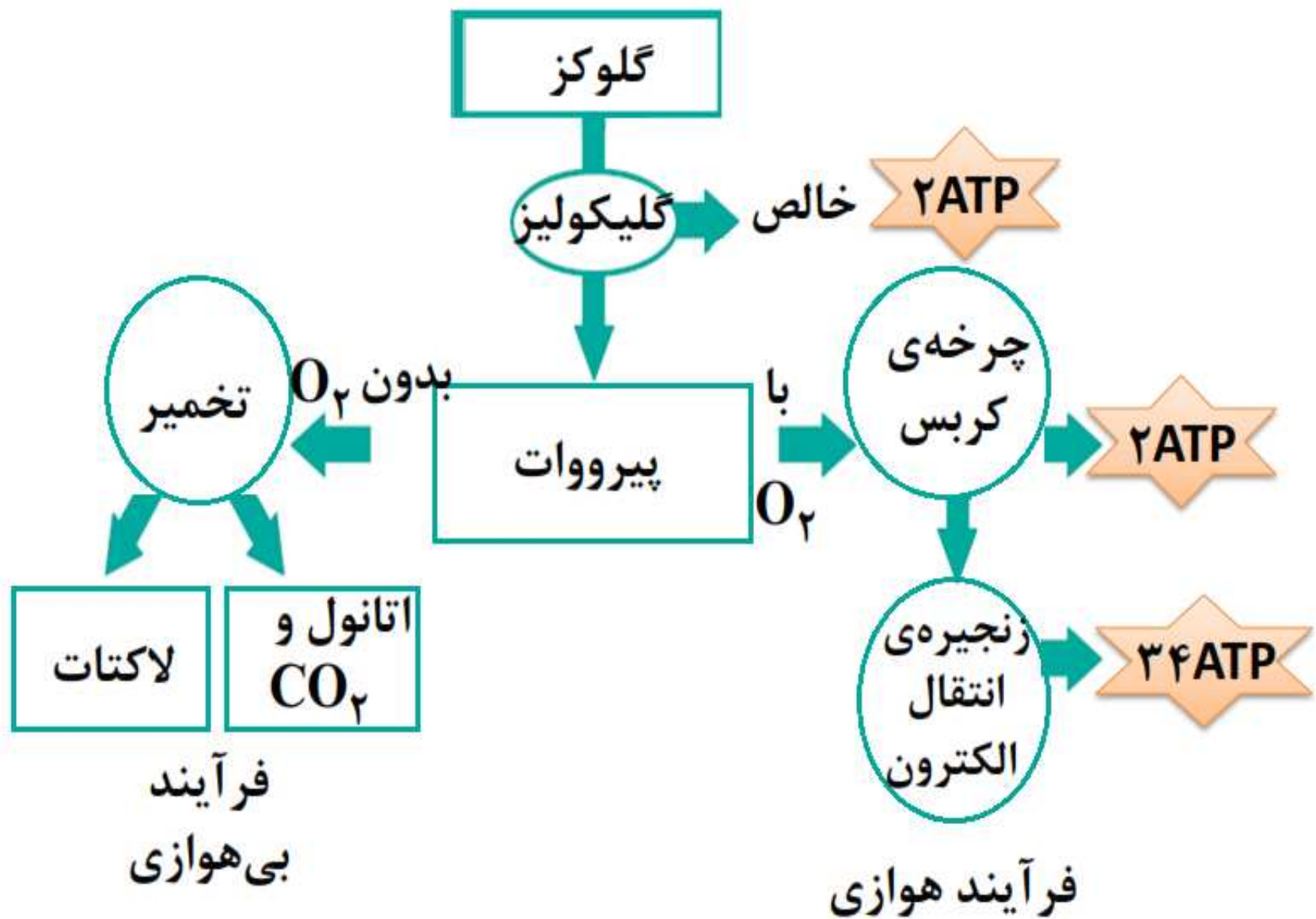

شکل ۱۲ - ۷ انرژی کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها و چربی‌ها.
 مشتقات ناشی از تجزیه کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها و چربی‌ها، هر یک از نقطه خاصی وارد گلیکولیز یا چرخه اسید سیتریک می‌شوند. این نمودار به صورت خیلی خلاصه، تنها نشان دهنده چند مسیر کاتابولیکی اصلی است.

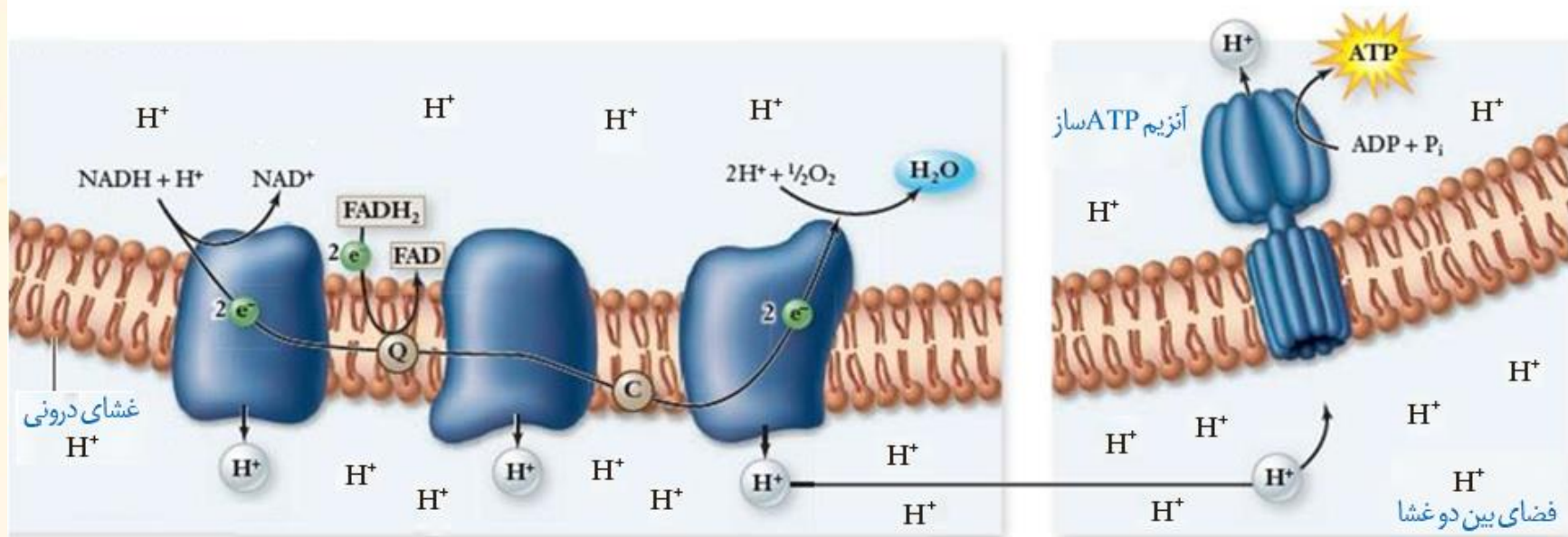
شاید دیده باشید که در دانه‌های خشک و بدون آب مانند نخود و لوییا، حشرات و لارو آنها رشد و نمو می‌کند. با توجه به اینکه این دانه‌ها خشک اند و تقریباً آبی ندارند، آب مورد نیاز این جانوران چگونه تأمین می‌شود؟

• از آب آزاد شده در تنفس یاخته ای

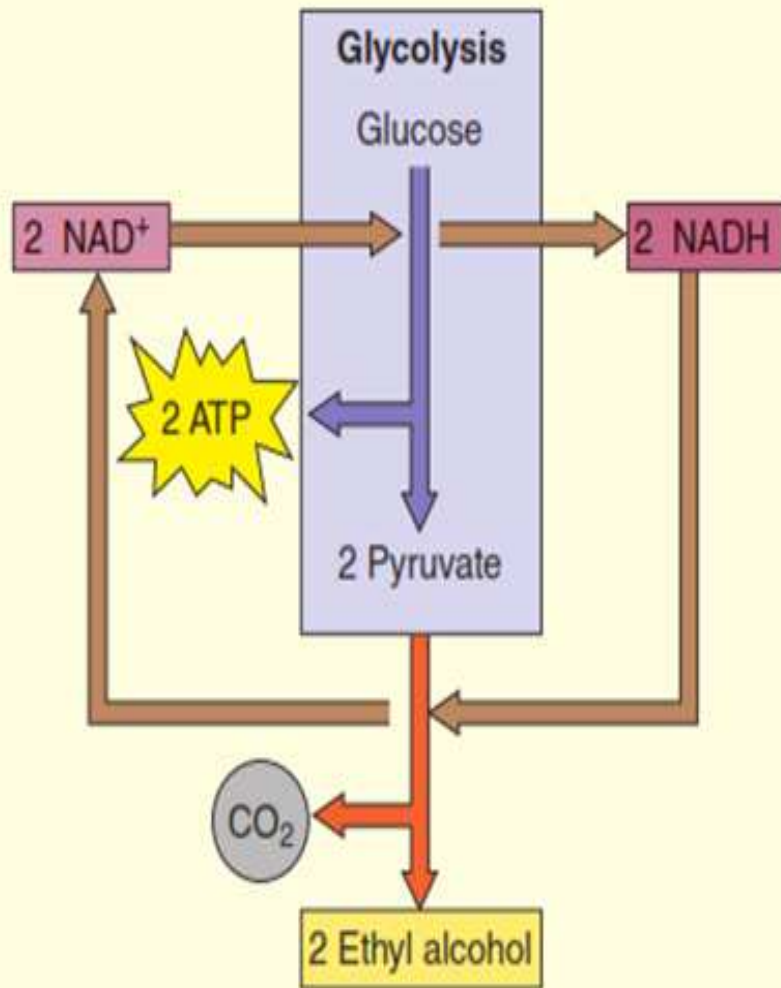
زیستن مستقل از اکسیژن

گفتار ۳

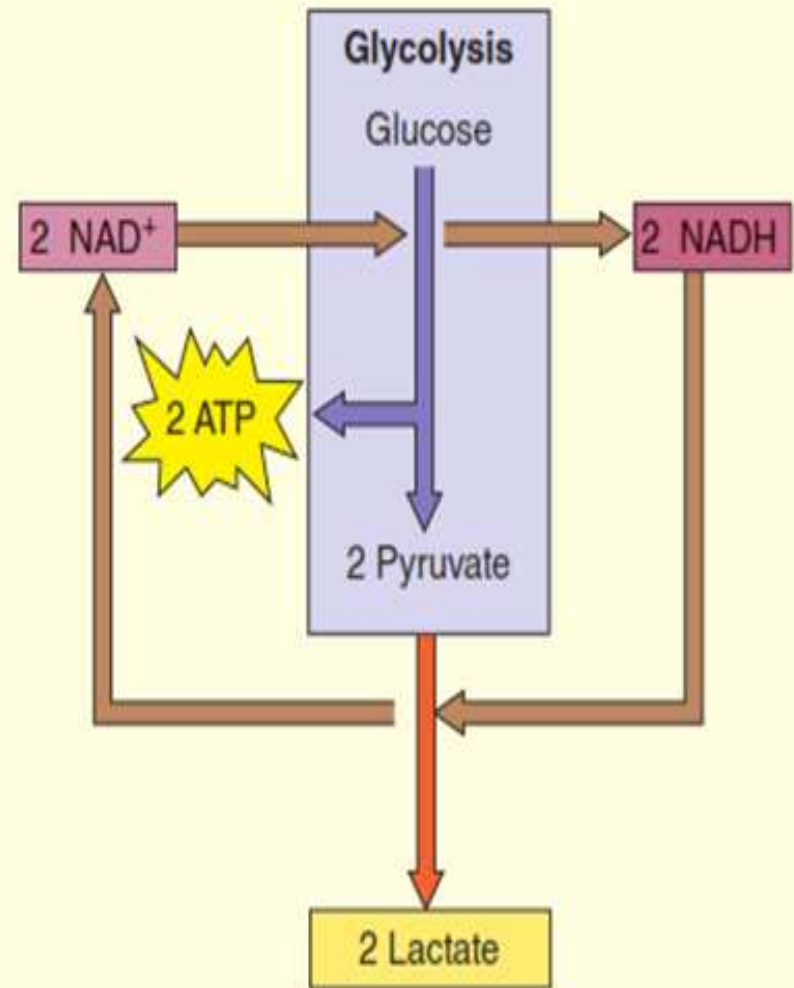

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

- دیدیم که در تنفس یاخته ای، اکسیژن گیرنده نهایی الکترون است. آیا تجزیه گلوکز و تأمین انرژی، همیشه وابسته به حضور اکسیژن است؟ آیا در محیط هایی که اکسیژن ندارند یا اکسیژن اندکی دارند، حیات وجود ندارد؟ در این صورت ATP مورد نیاز چگونه تأمین می شود؟

(b) Alcohol fermentation

(c) Lactate fermentation

تخمیر

- تخمیر از روش های تأمین انرژی در شرایط کمبود یا نبود اکسیژن است که در انواعی از جانداران رخ می دهد. در فرایند تخمیر، میتوکندری و در نتیجه زنجیره انتقال الکترون نقشی ندارند.
تخمیر الکلی و تخمیر لاکتیکی انواعی از تخمیرند که در صنایع متفاوت از آنها بهره می بریم.

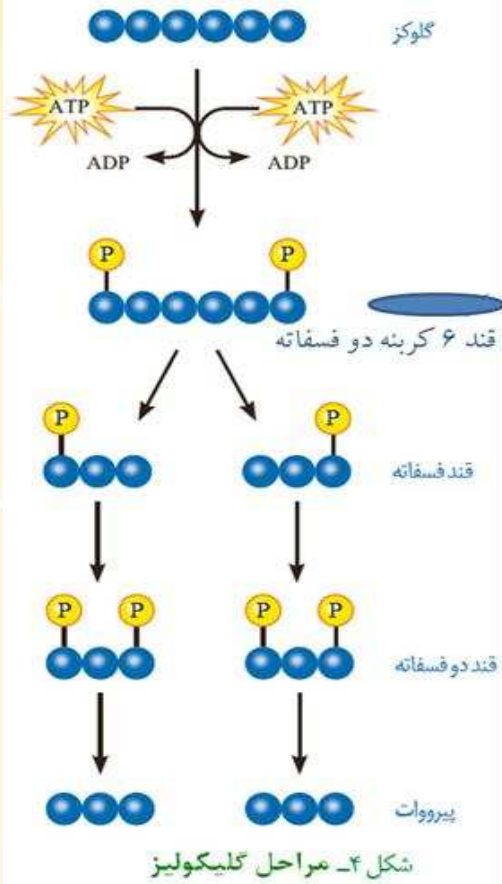
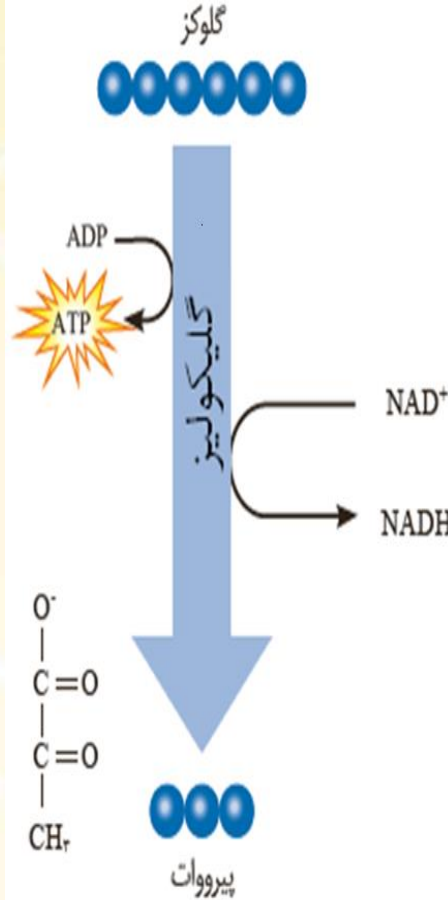
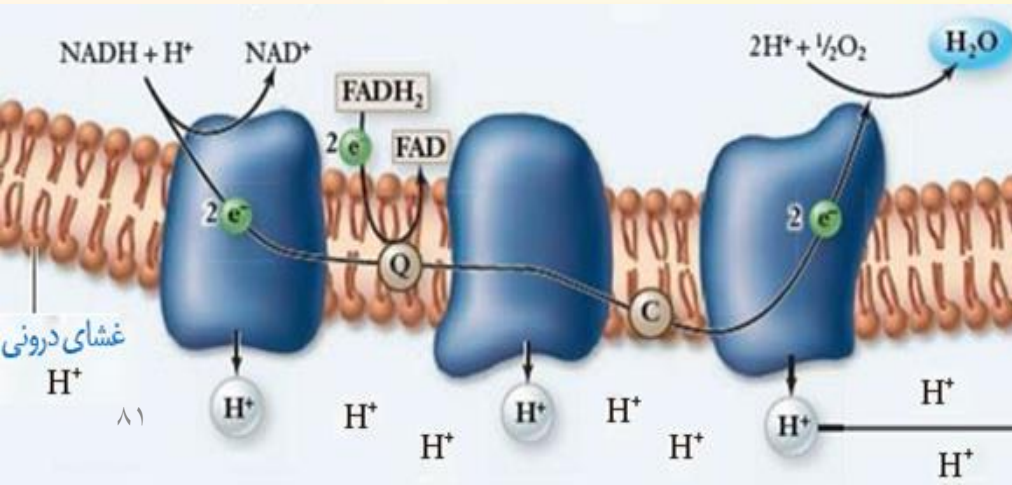
انواع تخمیر ها در صنایع غذایی

عبارتند از :

- الف- تخمیر توسط باکتریهای اسید لاکتیک که شامل تخمیر سبزیها و میوه ها مانند خیار شور ، کلم شور و غیره ،[تخمیر فراورده های گوشتی مانند سالامی و غیره و تخمیر فراورده های لبنی مانند ماست پنیر و غیره می باشد.
- ب- تخمیر توسط مخمر ها و کپک های تو لید کننده اسید لاکتیک که شامل تخمیر نو شابه های لبنی مانند کفیر و تخمیر پنیر های رنگی مانند کاممبرت و راکفورت می باشد.
- ج- تخمیر توسط باکتریهای اسید استیک که در محصولات حاوی مواد قندی و الکل برای تولید سرکه استفاده می شود.
- د- تخمیر توسط مخمر نانوائی
- ه- تخمیر توسط کپک های خاص مانند تولید سس سویا و غیره .

ضرورت انجام تخمیر الکلی و لاکتیکی

- تخمیر الکلی و لاکتیکی مانند تنفس هوازی با گلیکولیز آغاز می شوند و پیرووات ایجاد می کنند؛ در گلیکولیز دیدیم که تشکیل پیرووات از قند فسفات همراه با ایجاد $NADH$ از NAD^+ است؛ بنابراین برای تداوم گلیکولیز، NAD^+ ضروری است و اگر نباشد گلیکولیز متوقف می شود و در نتیجه تخمیر انجام نمی شود. در تخمیر، مولکول هایی ایجاد می شوند که در فرایند تشکیل آنها NAD^+ به وجود می آید. در ادامه با این دو نوع تخمیر بیشتر آشنا می شویم.

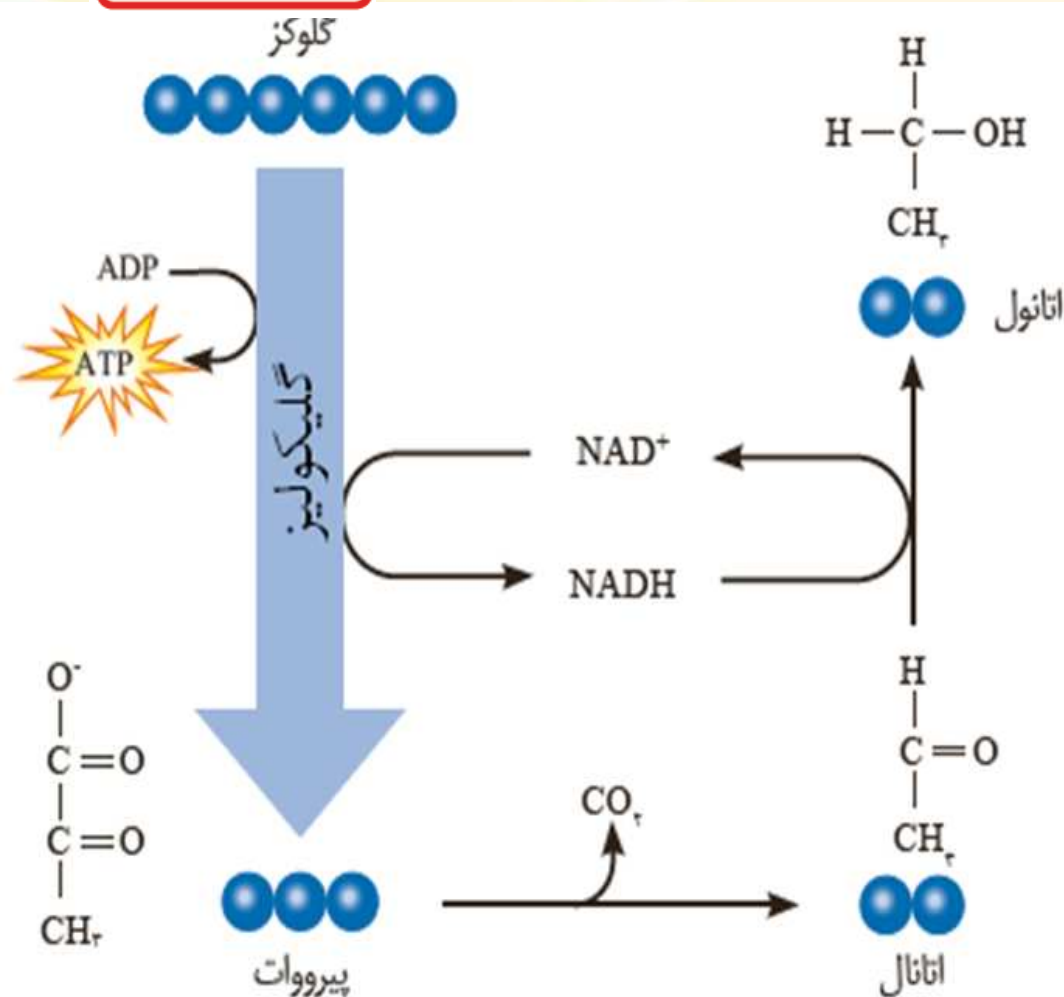

طرح پرسش از فرمول
ساختاری مواد شیمیایی در
همه آزمون ها از جمله کنکور
سراسری ممنوع است.

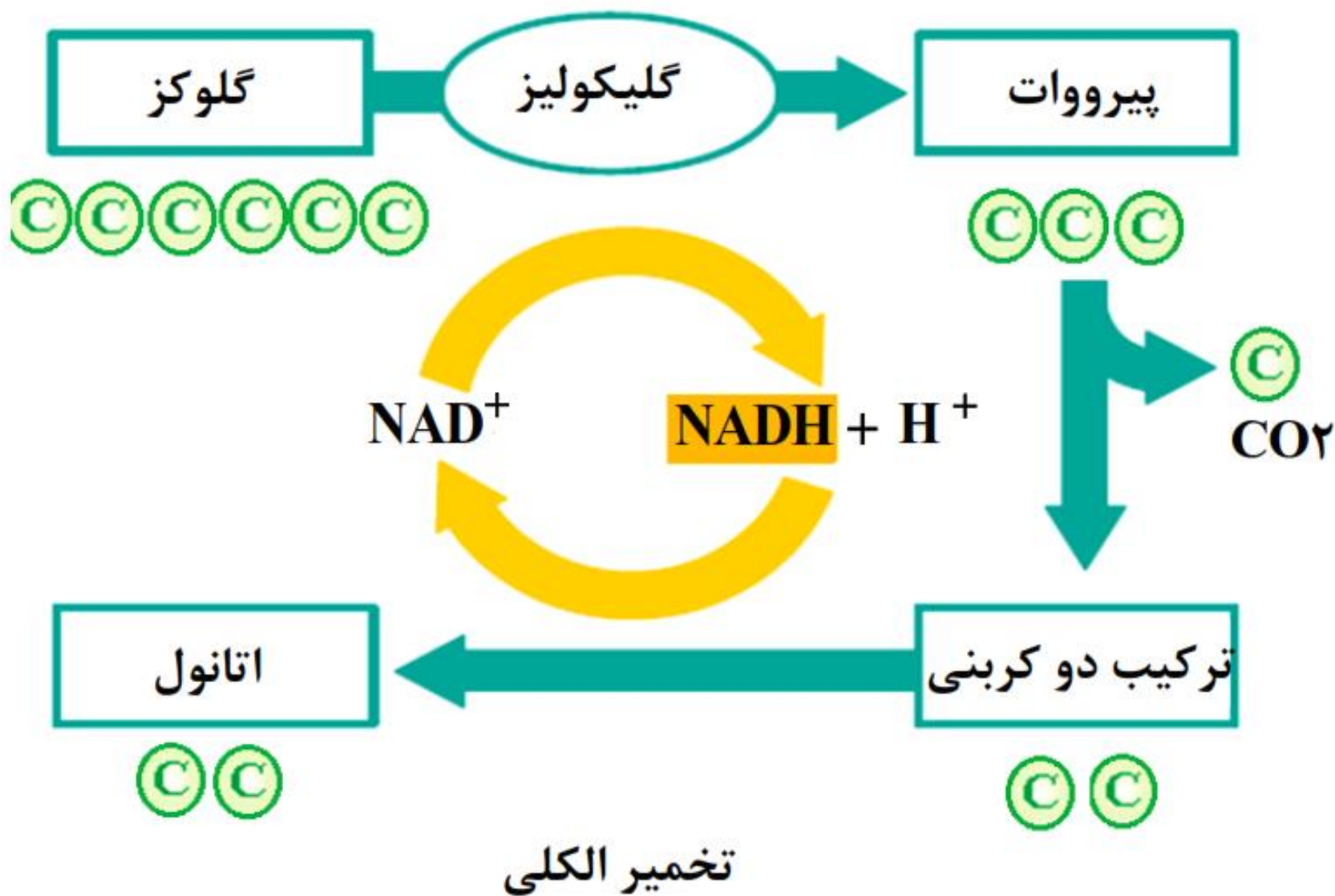
تخمیر الکلی:

- ورا آمدن خمیر نان به علت انجام تخمیر الکلی است. در این فرایند، پیرووات حاصل از گلیکولیز با از دست دادن CO_2 ، به اتانال تبدیل می شود. اتانال با گرفتن الکترون های $NADH$ اتانول ایجاد می کند.

شکل ۱۰- تخمیر الکلی

تخمیر الکلی:

مرحله اول: پیرووات به CO_2 و ترکیب C_2 تجزیه می شود.

مرحله دوم: پذیرنده الکترون از NADH ، C_2 است.

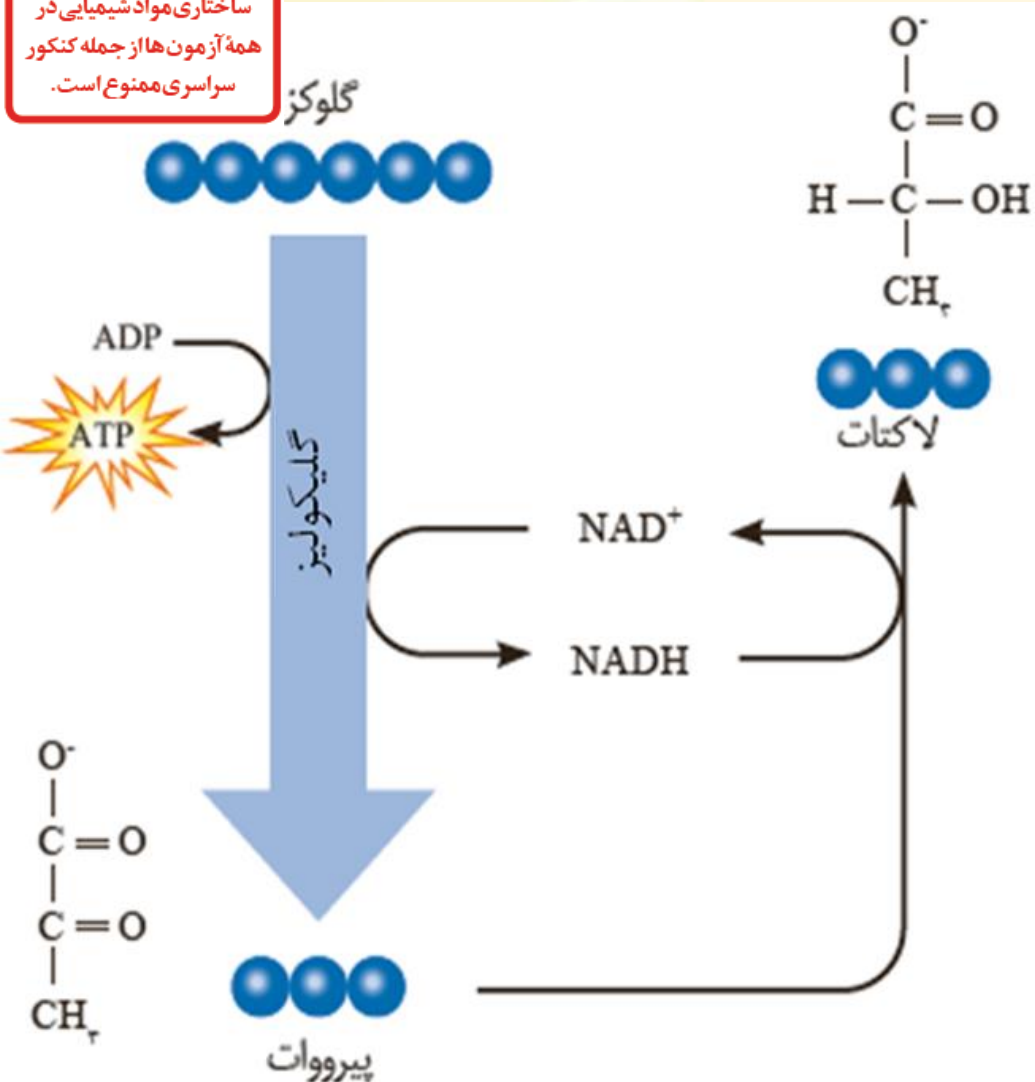
محصول: $\text{NAD}^+ + \text{CO}_2 + \text{اتانول}$ (باکتری ها بیش از ۱۲

نوع تخمیر دارند و مخمرها تا ۱۲٪ الکل را تحمل می کنند.)

تخمیر اتانول (که توسط مخمر و برخی از انواع باکتری ها انجام می شود) پیرووات را به اتانول و دی اکسید کربن می شکند . این فرایند در ساخت نان ، آبجو و شراب مهم است. معمولاً فقط یکی از محصولات مورد نظر است ؛ در ساخت نان ، الکل تبخیر می شود و بوی نان تازه نیز از همین جهت است و در تولید الکل ، دی اکسید کربن به اتمسفر آزاد می شود و یا برای کربن دار کردن نوشابه ها مورد استفاده قرار می گیرد. هنگامی که مایع غلظت بالایی از پکتین دارد ، مقادیر جزئی از متانول می تواند تولید می شود.

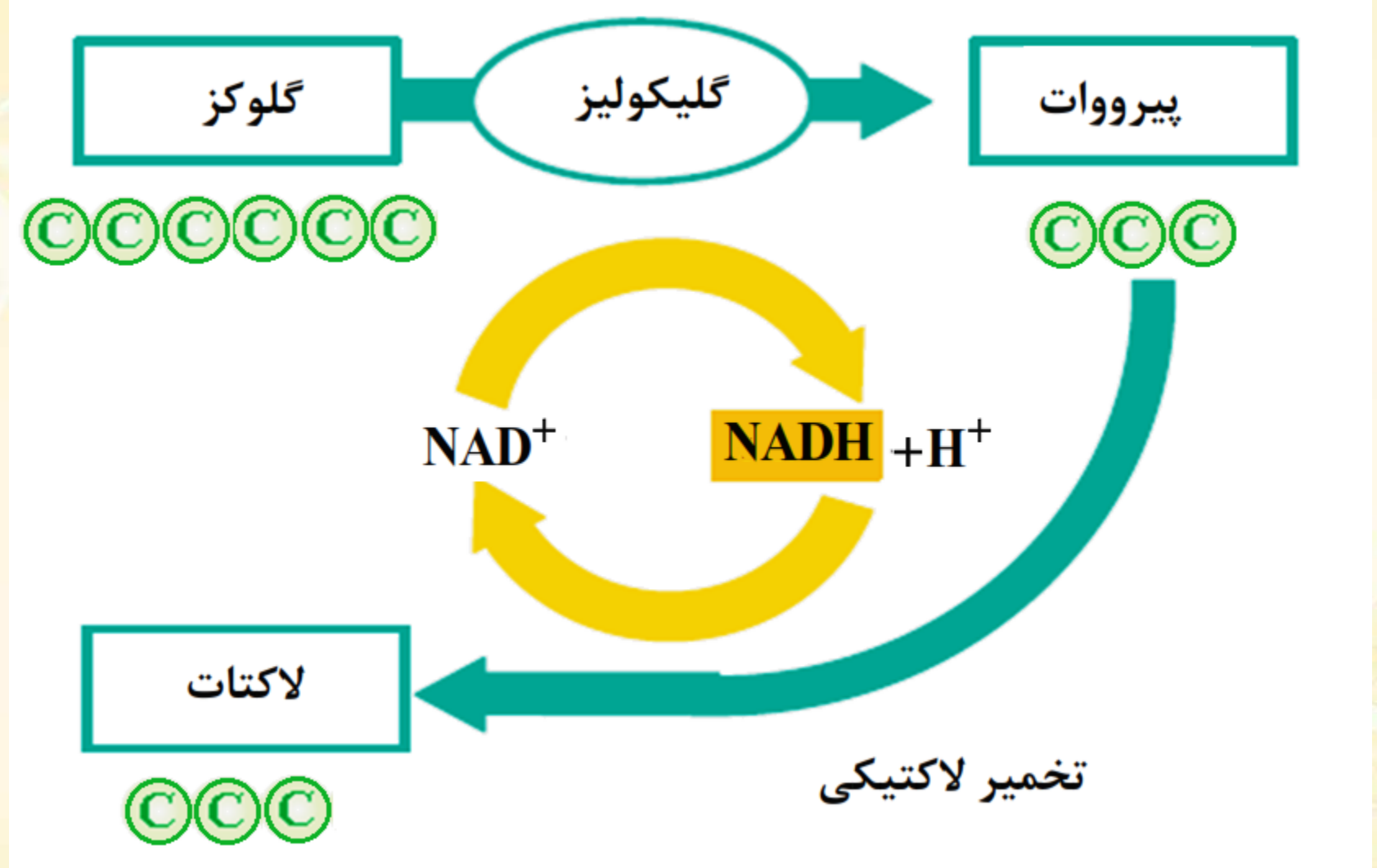
طرح پرسش از فرمول
ساختاری مواد شیمیایی در
همهٔ آزمون‌ها از جمله کنکور
سراسری ممنوع است.

تخمیر لاکتیکی:

- در سال گذشته خواندید، ماهیچه‌های اسکلتی برای تجزیه کامل گلوکز به اکسیژن نیاز دارند و اگر اکسیژن کافی نباشد، لاکتات در ماهیچه‌ها تجمع می‌یابد. اما لاکتات با چه سازوکاری ایجاد می‌شود؟
- فعالیت شدید ماهیچه‌ها به اکسیژن فراوان نیاز دارد. اگر اکسیژن کافی نباشد، پیرووات حاصل از گلیکولیز وارد میتوکندری‌ها نمی‌شود، بلکه با گرفتن الکترون‌های **NADH** به لاکتات تبدیل می‌شود

شکل ۱۱- تخمیر لاکتیکی. علت ترش شدن شیر، لاکتیک اسید است.

* پذیرنده‌ی الکترون از **NADH**، پیرووات است.

تخمیر اسیدلاکتیک پیرووات را به اسید لاکتیک می شکند. این فرایند در ماهیچه های حیوانات هنگامی رخ میدهد که آنها به انرژی سریعترا از میزانی که خون می تواند اکسیژن برساند ، نیاز دارند. در بعضی از انواع باکتریها (مانند لاکتوباسیل) و برخی قارچها نیز چنین چیزی رخ می دهد. این نوعی باکتری است که موجب تبدیل لاکتوز به اسید لاکتیک در ماست و ترش مزه شدن آن می شود. این باکتری های اسید لاکتیک می توانند به دو گروه رده بندی شوند :

homofermentative، که در آنها محصول نهایی عمدتاً لاکتات است .

heterofermentative، که در آنها مقداری لاکتات دوباره متابولیزه می شود و دی اکسید کربن ، استات و یا دیگر محصولات متابولیک را نتیجه می دهد.

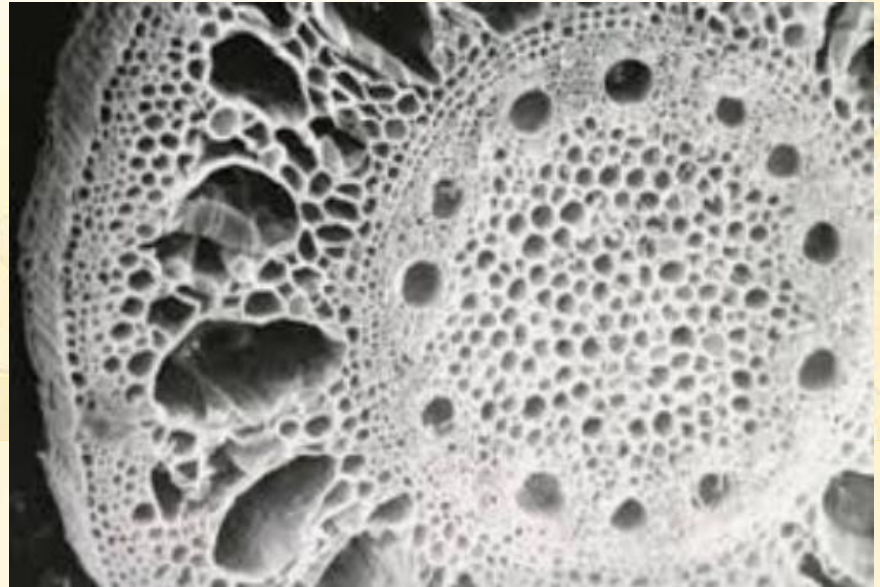
فایده و ضرر تخمیر

- انواعی از باکتری ها تخمیر لاکتیکی را انجام می دهند.
- بعضی از این باکتری ها، مانند آنچه در ترش شدن شیر رخ می دهد، سبب فساد غذا می شوند؛ اما انواعی از آنها در تولید فراورده های غذایی به کار می روند.
- تخمیر لاکتیکی در تولید فراورده های شیری و خوراکی هایی مانند خیارشور نقش دارد.

تخمیر در گیاهان

- گیاهانی که به طور طبیعی در شرایط غرقابی رشد می کنند، سازوکارهایی برای تأمین اکسیژن مورد نیاز دارند.
- تشکیل بافت پارانشیم هوادار (آئرانشیم) در گیاهان آبزی و شش ریشه در درخت حراً از سازوکارهایی است که قبلاً با آن آشنا شده اید.
- به هر حال، اگر اکسیژن به هر علتی در محیط نباشد یا کم باشد، تخمیر انجام می شود. هر دو نوع تخمیر الکلی و لاکتیکی در گیاهان وجود دارد. توجه داشته باشید که تجمع الکل یا لاکتیک اسید در یاخته گیاهی به مرگ آن می انجامد، بنابراین باید از یاخته ها دور شوند.

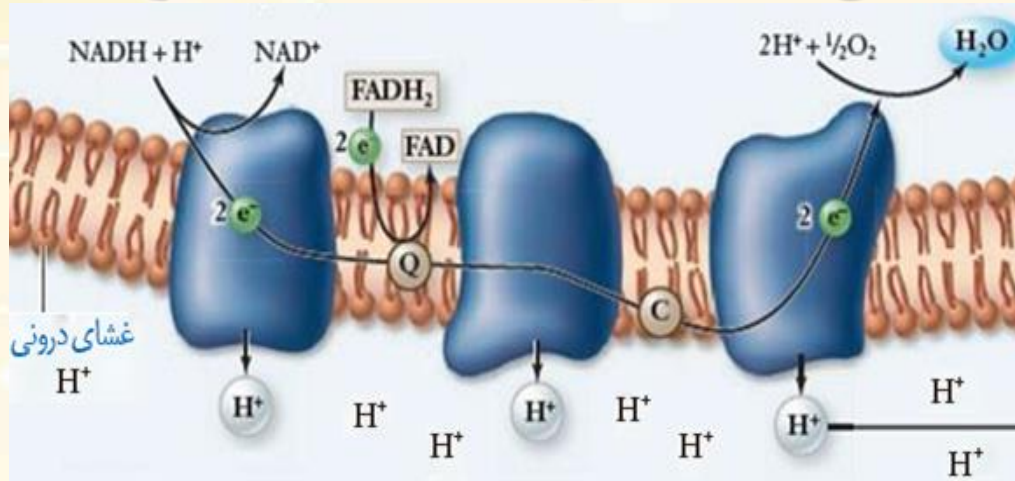
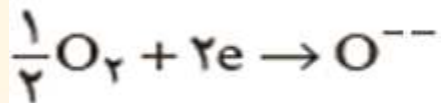
سلامت بدن: پاداکسنده ها (آنتی اکسیدان ها) رادیکال های آزاد

- در درس شیمی آموختید رادیکال های آزاد به علت داشتن الکترون های جفت نشده در ساختار خود، واکنش پذیری بالایی دارند و می توانند در واکنش با مولکول های تشکیل دهنده بافت های بدن، به آنها آسیب برسانند. امکان تشکیل رادیکال آزاد از اکسیژن در فرایند تنفس هوازی، وجود دارد. اما چگونه؟

سلامت بدن: آنتی اکسیدان ها

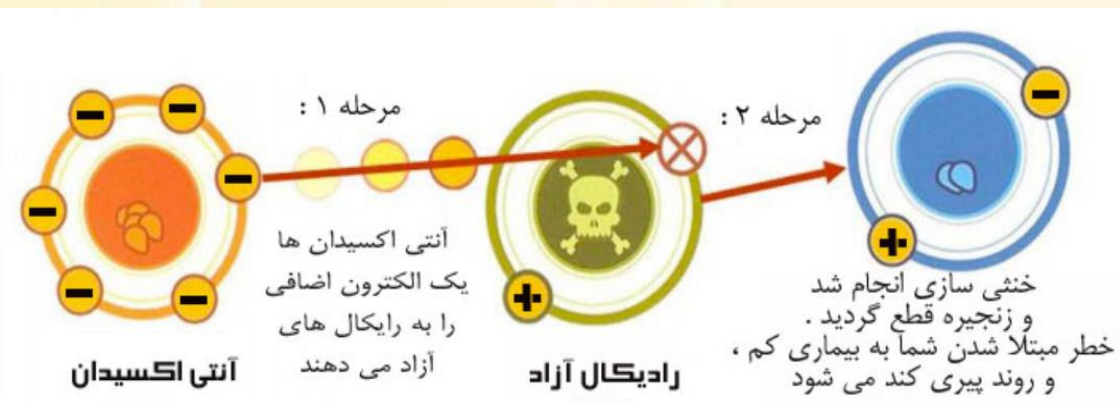
تشکیل رادیکال آزاد از اکسیژن

واکنش ۴- تشکیل آب

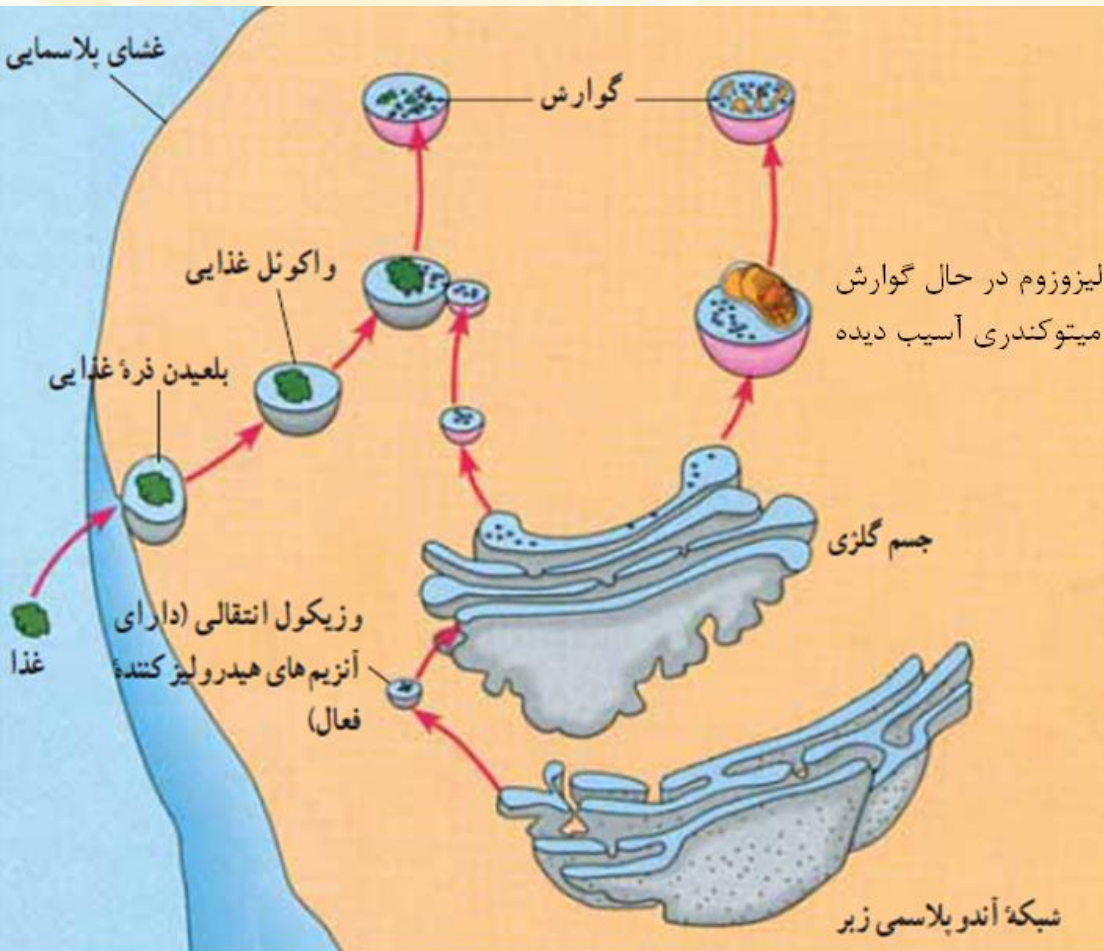
- دیدیم اکسیژن با پذیرش الکترون در پایان زنجیره انتقال الکترون، به یون اکسید (O⁻⁻) تبدیل می شود. یون های اکسید با یون های هیدروژن (H⁺) ترکیب می شوند و در نتیجه مولکول آب به وجود می آید اما گاه پیش می آید که درصدی از اکسیژن ها وارد واکنش تشکیل آب نمی شوند، بلکه به صورت رادیکال آزاد در می آیند. رادیکال های آزاد از عوامل ایجاد سرطان اند.

مقابله با اثر سمی رادیکال های آزاد

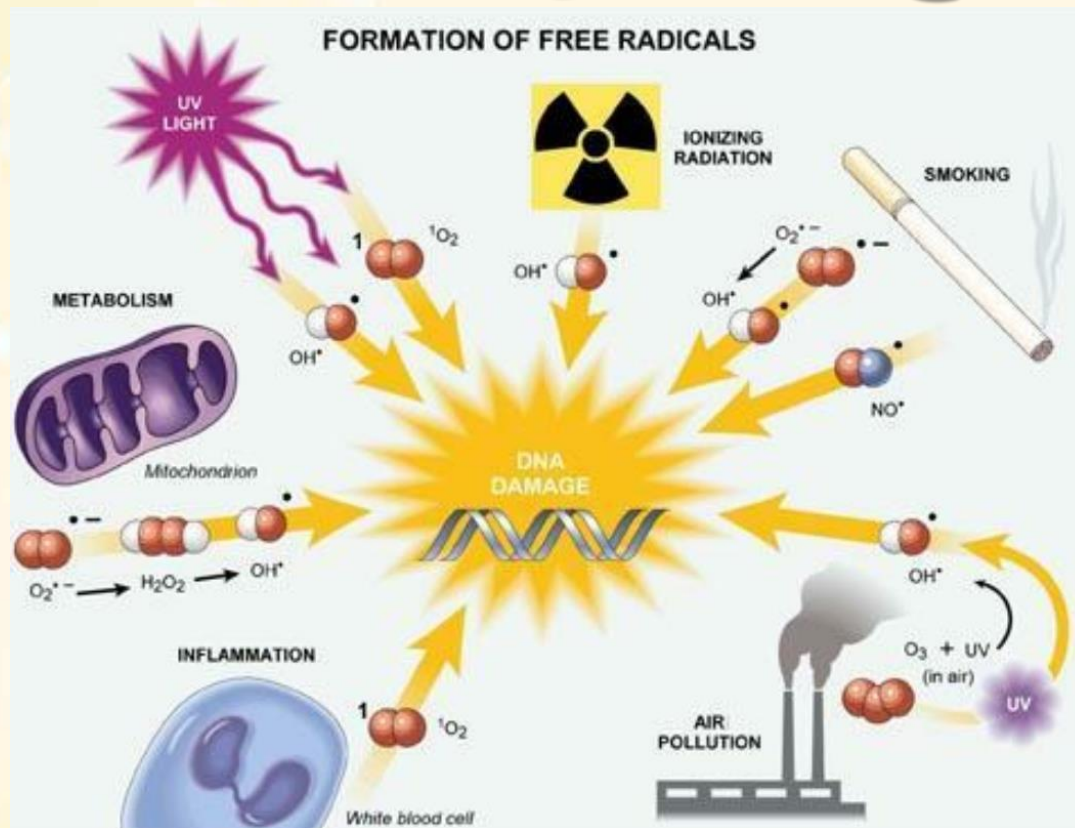
• میتوکندری ها برای مقابله با اثر سمی رادیکال های آزاد، به ترکیبات آنتی اکسیدان ها وابسته اند. بارها شنیده اید که خوردن میوه ها و سبزیجات در حفظ سلامت بدن نقش دارند. این مواد غذایی دارای آنتی اکسیدان هایی مانند کاروتنوئیدها هستند. آنتی اکسیدان ها در واکنش با رادیکال های آزاد مانع از اثر تخریبی آنها بر مولکول های زیستی و در نتیجه تخریب بافت های بدن می شوند.

تجمع رادیکال های آزاد

- آیا مبارزه با رادیکال های آزاد در میتوکنذری ها همیشه با موفقیت انجام می شود؟ اگر به هر علت سرعت تشکیل رادیکال های آزاد از سرعت مبارزه با آنها بیشتر باشد، چه اتفاقی را پیش بینی می کنید؟
- مشخص است که در چنین شرایطی، رادیکال های آزاد در میتوکنذری تجمع می یابند و آن را تخریب می کنند؛ در نتیجه، یاخته هم تخریب می شود.

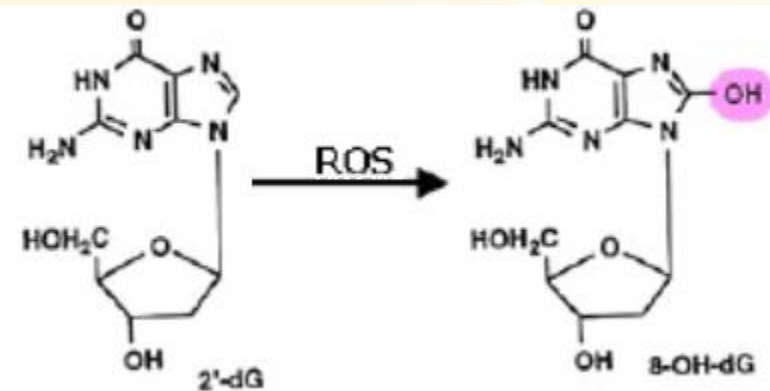
تجمع رادیکال های آزاد

- عوامل فراوانی می توانند، میتو کندری را در مبارزه با رادیکال های آزاد با مشکل رو به رو کنند؛ مثلاً الکل و انواعی از نقص های ژنی در عملکرد میتو کندری در خشی سازی رادیکال های آزاد مشکل ایجاد می کنند.

اثر الکل

- مطالعات نشان می دهد که الکل سرعت تشکیل رادیکال های آزاد از اکسیژن را افزایش می دهد و مانع از عملکرد میتوکندری در جهت کاهش آنها می شود. رادیکال های آزاد با حمله به DNA میتوکندری، سبب تخریب میتوکندری و در نتیجه مرگ یاخته های کبدی و بافت مردگی (نکروز) کبد می شوند. به همین علت اختلال در کار کبد و از کار افتادن آن از شایع ترین عوارض نوشیدن مشروبات الکلی است.

نقص ژنی

- گاه نقص در ژن های مربوط به پروتئین های زنجیره انتقال الکترون، به ساخته شدن پروتئین های معیوب می انجامد. میتوکندری هایی که این پروتئین های معیوب را داشته باشد در مبارزه با رادیکال های آزاد، عملکرد مناسبی ندارد.

گروهی از بیماری های ژنتیکی تحت عنوان آنسفالومیوپاتی های میتوکندریایی می باشند که اساسا بر روی مغز و عضله اسکلتی اثر می گذارند . این بیماری ها همیشه از طریق مادر منتقل می شوند ، زیرا ، یک رویان در حال نمو تمامی میتوکندری های خود را از تخمک دریافت می کند .

بیماری نادر نروپاتی بینایی ارثی لبر (Lebers hereditary optic neuropathy) بر روی سیستم عصبی مرکزی ، از جمله عصب بینایی ، اثر داشته و سبب از دست رفتن دو طرفه بینایی در اوایل دوران بزرگسالی می گردد . یک تغییر بازی در ژن میتوکندری یایی ND4 منجر به قرار گیری یک ریشه His به جای ریشه Arg در یکی از پلی پپتیدهای کمپلکس I می گردد ، نتیجه میتوکندری با نقص نسبی در انتقال الکترون از NADH به اوبی کینون حاصل می باشد . هر چند این میتوکندری ها با انتقال الکترون از سوکسینات ، قادر به تولید مقداری ATP هستند ، ولی نمی توانند مقادیر کافی ATP جهت تامین متابولیسم بسیار فعال نورون ها را تولید کنند . یکی از نتایج حاصل ، آسیب عصب بینایی است که منجر به کوری می گردد . تغییر بازی دیگر در ژن میتوکندریایی سیتوکروم b ، جزئی از کمپلکس III ، نیز منجر به تولید LHON می شود ، این موضوع نشان می دهد که این بیماری به واسطه کاهش عمومی در فعالیت میتوکندری حاصل شده و ناشی از یک نقص اختصاصی در انتقال الکترون از کمپلکس I نیست . جهشی (در ATP6) که بر روی منفذ پروتونی موجود در ATP سنتتاز اثر می کند ، منجر به کاهش میزان سنتز ATP می شود ، در حالی که

میتوکندری ها ژنوم خاص خود را دارند که به صورت یک ملکول DNA حلقوی دو رشته ای می باشد . کروموزوم میتوکندری انسان دارای ۳۷ ژن (۱۶۵۶۹ جفت باز) شامل ۱۳ ژن کد کننده زیر واحدهای موجود در پروتئین های زنجیره تنفس هستند ژن باقی مانده ملکول های rRNA و tRNA مورد نیاز برای ماشین سنتز پروتئین در میتوکندری را کد می کنند . اکثریت قریب به اتفاق پروتئین های میتوکندریایی ، حدود ۹۰۰ نوع مختلف ، توسط ژن های موجود در هسته کد شده ، بر روی ریبوزوم های سیتوپلاسمی ترجمه می شوند و بعد از ترجمه به داخل میتوکندری انتقال می یابند . وجود DNA میتوکندریایی ، ریبوزوم ها و ملکول های tRNA ، از فرضیه منشاء درون همزیستی میتوکندری ها حمایت می کند . علاوه بر همانند سازی DNA و RNA سازی ، پروتئین سازی هم در میتوکندری صورت می گیرد. این فرایند توسط آنزیم ها و ملکول های خاص خود اندامک صورت می گیرد. جایگاه DNA در ماده زمینه میتوکندری و بعضی مواقع چسبیده به غشای داخلی میتوکندری است. ژنوم میتوکندری در پستانداران حدود ۵۱۰ برابر کوچکتر از ژنوم هسته ای است.

جهش های رخ داده در DNA میتوکندر یایی در سرتاسر عمر موجود زنده تجمع می یابند : تجمع جهش ها در ژن های میتوکندری طی چندین دهه ممکن است در پیر شدن، اختلالات دژنراتیو و سرطان نقش داشته باشند . زنجیر تنفس تولید کننده اصلی گونه های واکنش گر اکسیژن (Reactive oxygenspecies یا ROS در سلول ها هستند ، لذا محتویات میتوکندری ها ، شامل ژنوم میتوکندری ، از بیش ترین تماس با ROS و آسیب ناشی از آن رنج می برند به علاوه ، سیستم همانندسازی DNA میتوکندریایی نسبت به سیستم هسته ای ، اثر کمتری در تصحیح غلط های حاصل از همانند سازی و ترمیم آسیب DNA دارد . در نتیجه این دو عامل ، طی زمان ، نقص هایی در mtDNA بوجود می آید . طبق یک تئوری ، این تجمع تدریجی نقص ها با افزایش سن ، علت اصلی بسیاری از نشانه های افزایش سن هستند که برای مثال شامل ضعف پیشرونده عضله اسکلتی و قلب می باشد . با افزایش درصد میتوکندری های معیوب، ظرفیت تولید انرژی کم می شود تا جایی که در یک حد آستانه ای دیگر سلول نمی تواند به طور مناسبی عمل کند . با نقصان در تنفس سلولی نه تنها تغییر و تبدیلات انرژی کاهش می یابد بلکه احتمال این که گونه های فعال اکسیژن نیز ایجاد شوند افزایش می یابد . [یک ویژگی بی همتای وراثت میتوکندریایی ، تنوع در میان سلول های مجزا و بین یک ارگانیسم و ارگانیسم دیگر به دلیل اثرات یک جهش mtDNA است . یک سلول معمولی حاوی صدها یا هزاران میتوکندری است که هر کدام نسخه ژنومی خود را دارد .

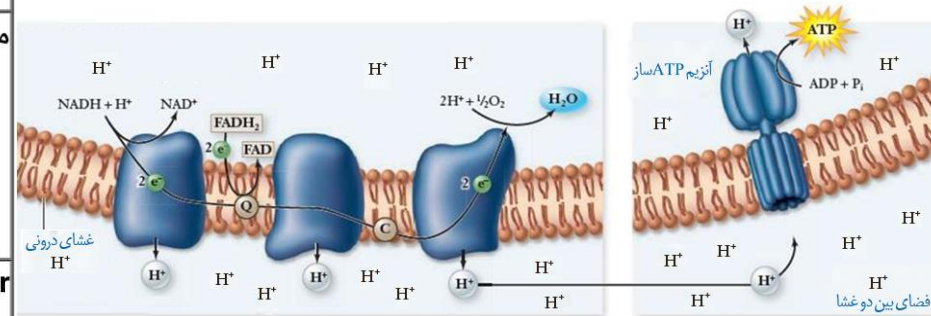
برخی جهش ها در ژنوم میتوکندریایی سبب بیماری می شوند :

عملکرد ناصحیح میتوکندری به عنوان اندامکی که در متابولیسم انرژی نقش بسیار مهمی دارد می تواند به شرایط پاتولوژیک منجر شود. تعداد رو به افزایشی از بیماری های انسانی ، ناشی از جهش هایی در ژن میتوکندریایی هستند که ظرفیت سلول را در تولید ATP کاهش می دهند . برخی از انواع بافت ها و سلول ها (نوروها ، سلول های عضلانی عضله اسکلتی و قلب و سلول های بتا پانکراس) در مقایسه با بافت ها یا سلول های دیگر ، تحمل کمتری نسبت به کاهش تولید ATP دارند و به همین دلیل تحت تاثیر جهش در پروتئین های میتوکندریایی قرار می گیرند .

گروهی از بیماری های ژنتیکی تحت عنوان آنسفالومیوپاتی های میتوکندریایی می باشند که اساسا بر روی مغز و عضله اسکلتی اثر می گذارند . این بیماری ها همیشه از طریق مادر منتقل می شوند ، زیرا ، یک رویان در حال نمو تمامی میتوکندری های خود را از تخمک دریافت می کند .

مواد سمی عامل توقف تنفس یاخته ای

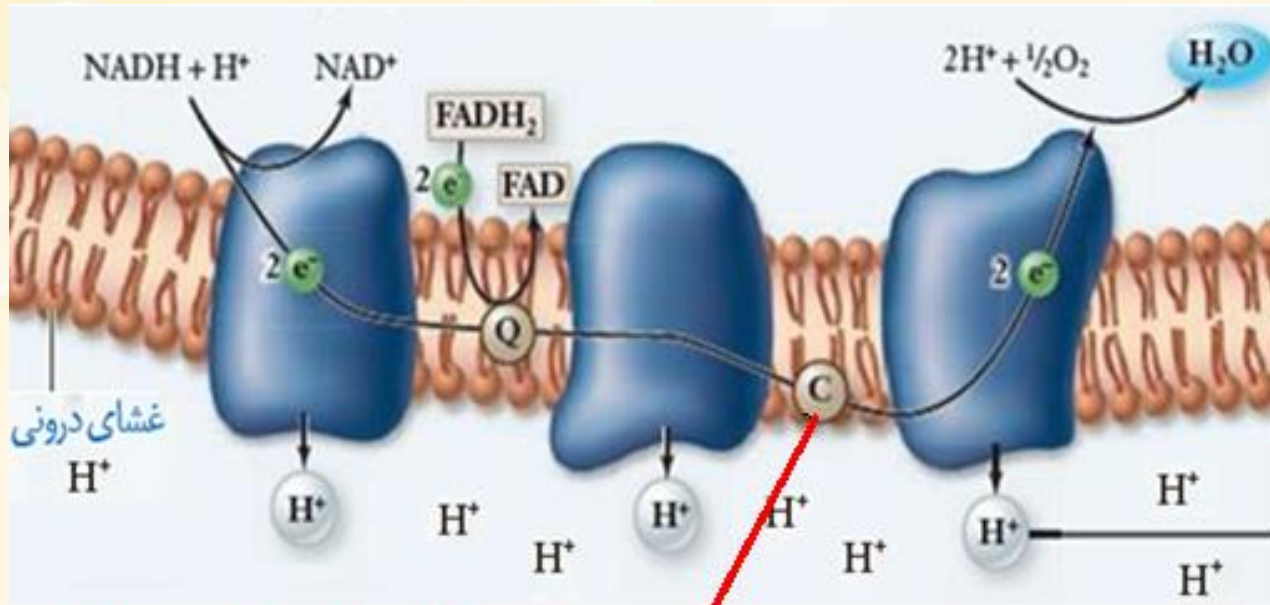
نوع سم	مثال	تأثیر آن
مهار کننده انتقال الکترون	آنتی مایسین A مونوکسید کربن سیانید، H_2S ، روتنون	مهار مستقیم انتقال الکترون منجر به کاهش گرادیان پروتون در اطراف غشاء و سنتز ATP متوقف می شود.
مهار کننده ATPase	اولیگو مایسین	مهار مستقیم ATPase منجر به افزایش گرادیان پروتون در دو طرف غشاء شده و انتقال الکترون متوقف می شود.
Uncoupler ها	والینومایسین عواملی که از جفت شدن الکترون و سنتز ATP جلوگیری می کنند. گرامیسیدین 2 و 4 دی نیتروفلن	باعث افزایش تدریجی نفوذپذیری غشاء به پروتون و کاهش گرادیان پروتون می شود. و سنتز ATP کاهش یافته ولی انتقال الکترون ادامه می یابد و انرژی به صورت گرما هدر می رود
سیانید و NAN و CO و H_2S باعث مهار کمپلکس 4 می شوند. رتنون و امیتال (باربیتورات ها) باعث مهار کمپلکس 1 می شوند. آنتی مایسین A باعث مهار کمپلکس 3 می شود.		

شکل ۸- زنجیره انتقال الکترون در میتوکندری

- مواد سمی فراوانی وجود دارند که با مهار یک یا تعدادی از واکنش های تنفس هوازی، سبب توقف تنفس یاخته و مرگ می شوند.

توقف انتقال الکترون مثال ۱ : سیانید

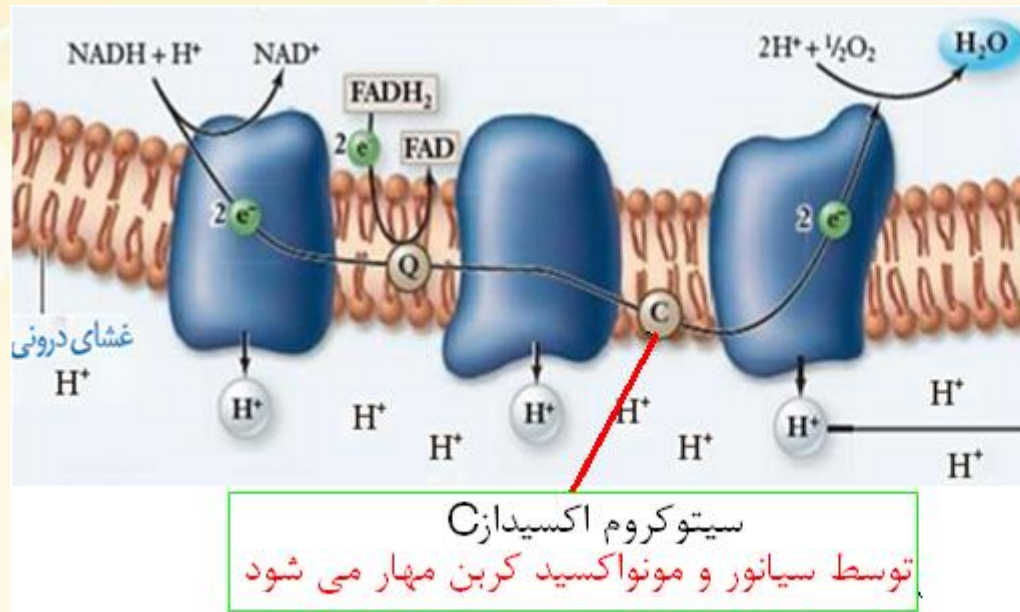
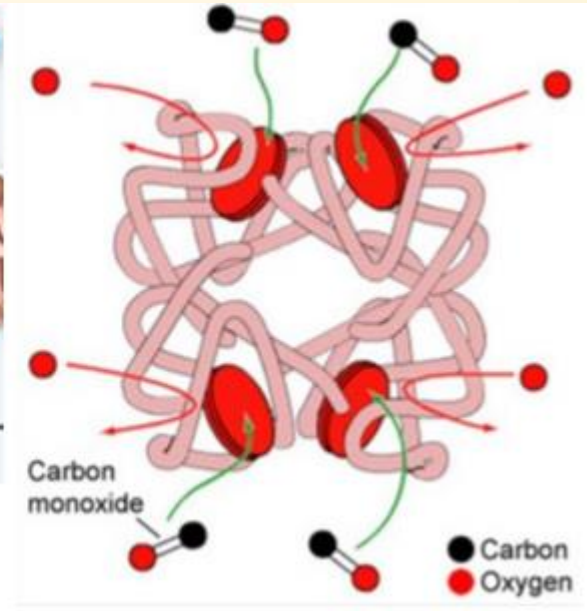
سیتوکروم اکسیداز C توسط سیانور مهار می شود

به علت برخورد هیدروژن سیانید با پتاسیم
هیدروکسید تولید می شود:
 $HCN + KOH \rightarrow KCN + H_2O$
یا به وسیله ی برخورد فرماید با پتاسیم
هیدروکسید تولید می گردد:
 $HCONH_2 + KOH \rightarrow KCN + 2H_2O$
KCN تقریباً سالانه به اندازه ی ۵۰۰۰ تن
تولید می شود.
ساختار KCN:

The inset shows a molecular model of KCN, consisting of a central carbon atom (black) bonded to a nitrogen atom (blue) and a potassium ion (K⁺, grey sphere). A legend indicates that a grey sphere represents K⁺ and a black/blue sphere represents CN⁻.

- **سیانید** یکی از این ترکیب هاست که واکنش نهایی مربوط به انتقال الکترون ها به O_2 را مهار و در نتیجه باعث توقف زنجیره انتقال الکترون می شود.
سیانید بازدارنده آنزیم سیتوکروم اکسیداز - کمپلکس ۴ زنجیره تنفسی (کاربرد در بعضی آفت کش ها)

توقف انتقال الکترون مثال ۲ مونواکسید کربن

- ۱- از زیست شناسی سال دهم نیز به یاد دارید که گاز کربن مونواکسید با اتصال به هموگلوبین، مانع از اتصال اکسیژن به آن می شود و چون به آسانی از هموگلوبین جدا نمی شود، ظرفیت حمل اکسیژن در خون را کاهش می دهد. این عملکرد مونواکسید کربن، در واقع در انجام تنفس یاخته ای اختلال ایجاد می کند.
- ۲- مونواکسید کربن به شکل دیگری نیز بر تنفس یاخته ای اثر می گذارد؛ این گاز سبب توقف واکنش مربوط به انتقال الکترون ها به اکسیژن می شود. دود خارج شده از خودروها و سیگار، از منابع دیگر تولید مونواکسید کربن اند.

محمد رسول الله
صلى الله عليه وسلم